

16th March 1966] [Sri M. Bhaktavatsalam]

the Chairman of the Corporation to present him with a memorandum regarding the proposed retrenchment of the surplus staff. This attempt of the Staff Union was however frustrated as the Security Officer refused permission to take out the procession. As a sequel at about 7 p.m. on 28th February 1966, the date on which the procession was scheduled to take place, the Staff Union held a general body meeting with Sri Ramanujam, the President of the staff union, in the Chair. About 100 Members of the Union attended the meeting. One Sri Md. Hussain criticised the Security Officer for refusing permission to take out the procession proposed by the Union. At this meeting, it was, decided to organise a procession on 6th March 1966 which was to start from the I.N.T.U.C. Office and from there to proceed to the residence of the Chairman, Neyveli Lignite Corporation. The intention of the procession this time was to present a memorandum to the Chairman regarding the proposed retrenchment of the Junior Engineers and Section Officers and also regarding the non-payment of Dearness Allowance from December 1965.

The Local Police discerned in the proposal of the Staff Union to take out a procession on 6th March 1966 an attempt to exploit the already disturbed state of affairs in the Corporation with a view to create more labour unrest and law and order problems prejudicial to the public tranquillity of the area. The police approached the Executive Second-Class Magistrate, Cuddalore, to avoid development of such a situation. The Magistrate therefore promulgated an order under section 144, Cr. P.C., prohibiting taking procession, etc., in the Neyveli Lignite Corporation limit for ten days from 6th March 1966. The situation is calm.

III.—ANNOUNCEMENT.

DISCUSSION FOR SHORT DURATION ON THE ORDER SERVED
ON SRI UMANATH, M.P. ON PAROLE

MR. SPEAKER: Yesterday a notice under Rule 57 was presented to me by Sri M. Karunanithi and Sri Rama. Arangannal to discuss about the propriety or impropriety of the order served on Sri Umanath on 2nd March 1966 by some officer of the Madras Government. I have admitted the notice. The time for discussion will be fixed as early as possible in consultation with the Hon. Leader of the House.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1966-67—*cont.*

(1) DEMAND NO. XXVI—IRRIGATION.

(2) DEMAND NO. XLII—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,99,84,800 under Demand No. XXVI—Irrigation.”

[16th March 1966]

திரு. பி. முருகையன் : பாசன வசதிகளை நமது மாநிலத்தில் விஸ்தரிக்க வேண்டிய அவசியத்தைச் சுட்டிக்காட்ட என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணை பிரேரேபிக்கிறேன்.

"That the allotment of Rs. 6,99,84,800 under Demand No. XXVI—Irrigation—be reduced by Rs. 100."

திரு. சா. கணேசன் : ஆற்றுப் பாசன வசதிபெற முடியாத பகுதிகளில் ஊற்றுப் பாசனம் கிடைக்க எல்லாச் சலுகைகளையும் அளிக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

"That the allotment of Rs. 6,99,84,800 under Demand No. XXVI—Irrigation—be reduced by Rs. 100."

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 9,79,87,900 under Demand No. XLII—Capital Outlay on Irrigation."

திரு. பி. முருகையன் : கொள்கையைப் பற்றி விவாதிக்க என் பெயரில் உள்ள வெட்டுப் பிரேரேணையை முன் மொழிகிறேன்.

"That the allotment of Rs. 9,79,87,900 under Demand No. XLII—Capital Outlay on Irrigation—be reduced by Rs. 100."

திரு. சா. கணேசன் : கம்வாய் ஏரிகள் முதலியவற்றைத் தூர்வு எடுப்பதில் உள்ள குறைபாடுகளை நிவர்த்திப்பது பற்றி விவாதிக்க என்னும் என் பெயரால் உள்ள வெட்டுப் பிரேரேணையை —ரேரேபிக்கிறேன்.

"That the allotment of Rs. 9,79,87,900 under Demand No. XLII—Capital Outlay on Irrigation—be reduced by Rs. 100."

Mr. SPEAKER : The Demands and the cut motions are before the House for discussion.

Is the Hon. Minister going to make a statement now ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : No, Sir.

* திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன இலாகா மான்யத்தின் மீது எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேணையை ஆதரித்து நான் இங்கே பேசலாம் என்று இருக்கிறேன். நம்முடைய அரசாங்கம் கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுகளில் திட்டங்கள் மூலமாகத் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைத்திருக்கிறோம், பல லட்சக் கணக்கான ஏக்கர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து தந்திருக்கிறோம் என்றெல்லாம் அறிக்கையிலே இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் துவங்கப்படுவதற்கு முன்பாக தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 21,95,000 ஏக்கர் இரிகேட்ட லாண்டு என்று சொல்லுகிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்

16th March 1966] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

ரூ. 20 கோடி செலவு செய்து 1,32,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 14 கோடி. செலவில் 2,09,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கும் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 31,73,00,000 செலவு செய்திருக்கிறோம், கிடைக்கிற தண்ணீர் அத்தனையும் வீணாக்காமல் சேமித்து வைத்திருக்கிறோம். அதை நியாயமான முறையில் பகிர்ந்து கொடுக்கிறோம் என்பதை யெல்லாம் பற்றி விவரமாக அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உங்கள் மூலமாக நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன், நம்முடைய அரசாங்கம் கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆண்டுகளிலே இந்த இலாகாவுக்காக, நீர்வழங்குகின்ற பணிக்காக செலவிட்ட தொகை ஏறக்குறைய ரூ. 65 கோடி. ரூ. 65 கோடி செலவு செய்து, ஏறக்குறைய 5 லட்சம் ஏக்கராவுக்கு நாங்கள் நீர்ப்பாசன வசதி செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பல அணைகளைக் கட்டியிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், உணவு உற்பத்தி மட்டும் ஆண்டுக்கு ஆண்டு நின்ற நிலையிலேதான் இருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வானத்தைக் காட்டலாம் அல்லது வறண்ட நதியைக் காட்டலாம். ஆனால், அமைச்சர் அவர்களுக்கு உங்கள் மூலமாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். வானம் பொய்த்ததா என்றால், பொய்க்கவில்லை, கொஞ்சம் காலதாமதமாகத் தான் இந்த ஆண்டு பருவ மழை பெய்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு பெய்த பருவ மழை எப்போதா கிலும் பஞ்ச காலத்தில் பெய்தது போல இல்லாமல் அதிக பட்சமாகத் தான் பெய்திருக்கிறது, குறையவில்லை. இருந்தாலும், உணவு உற்பத்தித் துறையிலே பார்த்தால், அந்த இடத்தில் மந்தம் இருக்கிறது. நீர்ப் பாசனத் துறைக் கணக்கைப் பார்த்தால் மட்டும் 5 லட்சம் ஏக்கரா பாசன வசதி பெற்றிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, அணைக்கட்டுகள் கட்டப்பட்டிருந்தும், நீர்ப்பாசனம் நல்ல முறையில் நடைபெற்றிருந்தும், எதற்காக உணவுப் பஞ்சம் வரவேண்டும்? எப்படி உணவுப் பஞ்சம் இந்த நாட்டிலே ஏற்படும்? ஏற்கனவே இருந்த மக்கள் தொகைக்கும், இப்பொழுது இருக்கும் மக்கள் தொகைக்கும் ஒப்பிட்டு கணக்கிட்டால், இன்றைய தினம் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கும் நீர்ப்பாசன வசதியையும் சேர்த்துப் பார்த்தால், அதிகமாக விளையக் கூடிய நெற்களெல்லாம், தானியங்களெல்லாம் எங்கே போனது? ஆகையினால், இந்தத் திட்டங்கள் மூலம் கிடைக்கக் கூடிய நீர்ப்பாசன வசதி பெற்று பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் விவசாயத்திற்கு வந்திருக்கிறது என்று சொல்வதெல்லாம், மிகைப் படுத்திக் கூறுவதுதான் என்பேன். அமைச்சர் புள்ளிவிவரத்தைக் கொடுப்பார்கள். அவர்கள் புதிய அணைகளைக் கட்டியிருக்கிறார்கள்; புதிய திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள்; ஆனால் அதே நேரத்திலே பழைய ஏரிகளை, நீர்ப்பாசன சாதனங்களை அவர்கள் அபிவிருத்தி செய்யவில்லை. அதன் காரணமாக ஏற்கனவே 22 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் இருந்தால், அதில் பாதிக்கு மேல் நீர் பிடிப்பு அற்று, கபாசிடி கொள்ளக் கூடிய அளவு நீர் பிடிக்க முடியாமல், இன்றையதினம் நிலைமை இருந்து வருகிறது. இந்த மாநிலத்தைப் பொருத்தவரை, இந்தப் பத்தாண்டுக் காலத்தில்,

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [16th March 1966]

மின்சார சாதனை அடைந்திருப்பதைப் பார்த்து, மெச்சுகிறோம். வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர் முதலிய மாவட்டங்களில் மின்சார விசைகொண்டு, மோட்டார்களை உபயோகித்து, லிப்ட் இரிகேஷன் மூலம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் ஏராளமான ஏக்கர் நிலங்களை நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். வானம் கொழிக்கிறது, நதி ஓடுகிறது. அணைகள் கட்டுகிறோம், ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் விடுகிறோம், 5 லட்சம் ஏக்கருக்கு மேலாக விஸ்தரிக்கிறோம் என்று சொல்லும் போது, லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் லிப்ட் இரிகேஷன் மூலம் இம்பீரூவ் ஆகி இருக்கிறது. அப்படி விளையக்கூடிய நெல் எங்கே போனது? தானியங்கள் எங்கே போனது? நீங்கள் சொல்லுவ தெல்லாம் புதிய அணைகளையும், திட்டங்களையும் பற்றி மட்டும் தான். அதில்தான் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். ஆனால் ஏற்கனவே இருக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான ஏரிகளைச் சரிபார்ப்பது இல்லை. அவை தூர்ந்து போய் இருக்கின்றன. ஏற்கனவே இருந்த ஆயிரக்கணக்கான கிணறுகள் தூர்ந்து போய் இருக்கின்றன. அவற்றைச் சீர்திருத்த இந்த அரசாங்கம் எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்க வில்லை. அதன் காரணமாக, நீர்பாசனம் சரியாக இல்லாமல், நாடு இந்த நிலைக்கு வர்திருக்கிறது. கிராமத்தில் ஒன்று சொல்லுவார்கள். கடப் பாதையை விழுங்கிவிட்டு, சுக்குக்கஷாயம் குடித்தால் போதுமா என்று. அந்த வகையில் இருக்கிறது உங்கள் திட்டங்கள். அமைச்சர் சொல்லலாம், சாத்தனூர் திட்டத்தைப் பற்றி; மணிமுத்தாள் திட்டத்தைப் பற்றி; கடானா திட்டத்தைப் பற்றி. ஆனால் பழைய திட்டங்கள் பற்றிக் கேட்டாலும் நீங்கள் கொடுப்பதில்லை; அவர்கள் திட்டங்களெல்லாம், அவர்கள் போடும் திட்டங்களெல்லாம் பயன் அளிக்கவில்லை.

நம்முடைய அமைச்சரவர்கள், நீர்ப்பாசனத் துறையில் சரியாக செயல் படாததன் காரணமாகத்தான் இப்படிப் பஞ்சம் ஏற்படும் நிலைமை, சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு மழை பெய்யாவிட்டால், நிலைமை வேறு. இந்தப் பழைய ஏரிகளை சீர்திருத்தி அமைத்தால் வெகுவாக நன்மை கிட்டியிருக்கும். குறிப்பாக ஒன்று இரண்டு ஏரிகளைப் பற்றி மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காட்டுமன்னார்குடி விராணம் ஏரி, வெள்ளைக்காரன் காலத்திற்கு முன்பு கட்டியது. அந்த ஏரியில் கொள்ளக்கூடிய தண்ணீரின் அளவு இன்றைக்கு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அதிலே படிந்திருக்கிற 'சில்ட்' மண் மேடு, அகற்றப் படவில்லை. அதை அகற்ற வேண்டும் என்றால், அமைச்சர் அதற்கு 5 கோடி, 4 கோடி, 3 கோடி ரூபாய் வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் இருக்கிறது. முன்பு ஒரு முறைகூடச் சொன்னேன். அமைச்சர் பூவராகன் சார்ந்த தொகுதியில் வெல்லிந்டன் ரிசர்வாயர் என்று இருக்கிறது. அந்த எஞ்ஜினியரைக் கேட்டேன். அது எப்பொழுது கட்டப்பட்டது என்று. அதற்கு எஞ்ஜினியர் சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன் வெல்லிந்டன் என்பவரால் கட்டப் பட்டது என்றார். அதன் கபாசுடி என்ன என்று கேட்டேன். அவர், 27,500 ஏக்கர் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது எவ்வளவு நிலத்திற்குப் பய்கிறது என்று கேட்டேன். அதற்கு

16th March 1966] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

அவர், 18,000 அல்லது 20,000 ஏக்கர் தான் பாய்கிறது. மீதம் 5, 6, ஆயிரம் ஏக்கர்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கின்றன என்று சொன்னார். அவர்கள் சொன்னார்கள். இதற்குக் காரணம், அந்த சப்ளை சானல் தூர்ந்து போய்விட்டது. வேறொரு வாய்க்காலை அமைக்க அலசி, ஆராய்ந்து, திட்டம் போடுகிறோம் பத்து ஆண்டு காலமாக என்று சொன்னார்கள். நிலைமை இப்படி இருக்கிறது. ஆகவே இப்படி ஏற்கனவே இருக்கும் வசதிகளை, பழைய ஏரிகளைச் சரி செய்ய ஏதாவது செய்கிறார்களா என்றால், இல்லவே இல்லை என்று இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் இந்த மன்றத்திலே நான்கு ஆண்டு காலமாக இருக்கிறேன். கிட்டத் தட்ட 8, 9 தடவை பேசியிருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியாகிய நெல்லிக் குப்பம் தொகுதியில், ஏறக்குறைய 20 ஏரிகள், மைனர் இர்ரிகேஷன் டாங்குகள் இல்லை, பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டு ஏரிகள் 500, 600 ஏக்கர் நிலங்கள் பாயக்கூடிய வசதி பெற்ற ஏரிகள் அவை. அமைச்சர்கள் வந்து பார்ப்பதே இல்லை. தென் ஆர்க்காட்டுக்கு வருகிறார்கள். ஆனால் அவை ஒன்றையும் பார்ப்பதில்லை. நான் சொல்லவில்லையா என்றால், பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். 4, 5 அல்லது 6 தடவைகளுக்கு மேல் சொல்லியாகிவிட்டது. என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? ஒவ்வொரு தடவையும் அவர்களிடம் சொல்லுவதுதான் மிச்சம். நடவடிக்கை ஏதாவது எடுத்தார்களா? 1962-லே விண்ணப்பம் கொடுத்தேன். மறுபடியும் 1963-ல் விண்ணப்பம் கொடுத்தேன். வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்துப் பேசினேன். அத்தனைக்கும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. பின்னால், பிரதம எஞ்ஜினியர் அவர்களைக் கண்டு, 20-3-1964-ல் '20 P.W.D. tanks situated on the right side of Penniar river in my constituency are badly affected after the construction of the Sathanur Dam' என்று விண்ணப்பம் கொடுத்தேன். விண்ணப்பம் கொடுத்த தேதி, 1964, ஜனவரி 20; நாளது தேதிவரை என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? சீலீப் எஞ்ஜினியர் பெற்றுக் கொண்டேன் என்று 27-ம் தேதி பதில் எழுதியிருக்கிறார்கள். நடவடிக்கை எடுத்தார்களா? அங்கு இருக்கிற எக்ஸ்ப்ளூடிவ் எஞ்ஜினியர் எந்த எந்த ஏரிகள் என்று கேட்கிறார்கள். ஆகட்டும் விஸ்ட் கொடுக்கிறேன். கொடுத்தால் எஸ்டிமேட்டுப் போடுவார்களா? இல்லை. நாங்கள் கேட்பதெல்லாம், என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்பதுதான். என்னுடைய தொகுதி என்பதாலா இத்தனை ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்கள் பாயும் ஏரிகள் தூர்ந்து கிடக்கின்றன? அந்த ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அமைச்சர் அவற்றைப் பரிசீலிக்காத காரணத்தினால், இன்றைய தினம் நீர்ப்பாசன வசதி குறைந்திருக்கிறது. இதற்கு மந்திரி சபைதான் பொறுப்பு; இதைச் சீர் தூக்கிப் பார்க்கவில்லை என்கிற குற்றத்தைச் சாட்டுகிறேன்.

இன்னொரு திட்டம் எங்கள் பகுதியில் ஒரு ஏரிக் கரையில்லாமல் வெள்ளப் பெருக்கினால், சப்மர்ஜ் ஆகிவிடுகின்றன. இதைப்பற்றிச் சொன்னது 1963-ல். டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியது 1964-ல்; எஸ்டிமேட் போட்டது

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [16th March 1966]

ரூ. 1,68,000 என்று சொல்லுகிறார்கள். முதல் அமைச்சர் விவசாய அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் அழைத்துப் போய்க் காட்டினோம். சென்ற பத்து ஆண்டுகாலமாக, அதற்கும் முன்பே கொடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதற்கு கலெக்டர் கங்கரன்ஸும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 17-11-1964-ல் அவர்களுடைய கடிதம் டி.டி.ஸ். நெ. 19279/64 என்கிற எண்ணுள்ள கடிதம் மூலம் கலெக்டர் அங்கேகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்ன ஆவது? இதுவரையில் ரெவின்யூ போர்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எப்படி நீங்கள் உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும்? இந்தத் துறை அமைச்சர் தாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். சரியாகச் செயல் படவில்லை என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன். ரெவின்யூ போர்டில் 1½ வருஷ காலமாகக் கிடக்க வேண்டியதில்லை. கலெக்டர் கங்கரன்ஸு கொடுத்த பிறகு, டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பிய பிறகு, ரூ. 1,68,000க்கு எஸ்டிமேட் போட்ட பிறகு, இவ்வளவு காலமாக 2,000 ஏக்கர் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்றால், இதற்கு என்ன பொருள்? (மணியடிக்கப் பட்டது) இதற்கு அமைச்சரவையைக் குற்றம் சாட்டி என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. அ. அப்பாவு தேவர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான பாசனத் துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, வரவேற்றுச் சில வார்த்தைகள் பேச நான் விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் நீர்ப்பாசனம் ஆறு பிரிவுகளாக இருக்கின்றன. அவற்றில் ஆற்றுப் பாசனம், குளப் பாசனம் தஞ்சை, அறந்தாங்கி, பொராவூணி, ஆவுடையார்கோயில், நாகை ஆகிய பகுதிகளில் இருக்கின்றன. தஞ்சை தாலுக்காவில் பம்பிங் ஸ்கீம் இரிகேஷன், திறந்த வெளிக் கிணறு, வடி முனைக் குழாய்கள் போன்ற திட்டங்களும் இருக்கின்றன. திறந்த வெளிக்கிணறு, வடி முனைக் குழாய்கள் திட்டங்கள் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின் கீழ் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சமீபத்தில் பைலட் ஸ்கீம் மாயவரம் டிவிஷனில் கோவிந்தக்காவேரி, மன்னார்குடி தாலுக்காவில் ராஜன் வாய்க்கால் இவ்விரண்டிலும் நவீன நீர்ப்பாசன முறை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் எங்கள் ஜில்லாவில் வெண்ணாற்றுப் பாசனம் மிக மிக அதிகமானது. அதில் 'ஏ' க்ளாஸ் சானல்கள் மிக அதிகம் இருக்கின்றன. அவைகளில் நீர்ப்பாசனம் சில சமயங்களில் தடைப்படுகின்றது. வெண்ணாற்றின் இரு கரைகளும் மிகப் பலவினமாக இருக்கின்றன. அந்தக் கரைகளைக் கொஞ்சம் உயர்த்த வேண்டும். அதற்குக் கிராயின் அல்லது ரிவெட்மென்ட் கட்ட வேண்டும் என்று சென்ற பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதும் நான் இதே மன்றத்தில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்த வேலை இன்னும் செய்யப்படாமல், வெண்ணாற்றங்கரைகள் மிகப் பலவினப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாகக் கவனித்து அரசாங்கம் ஆவன செய்வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வெண்ணாற்றிலிருந்து பிரியும் 'ஏ' க்ளாஸ் சானல்கள் சில வெட்டப்

16th March 1966] [திரு. அ. அப்பாவு தேவர்]

படாமையினாலும் சென்ற வருஷம் பாசனத்திற்குத் தடை இருந்தது. அவைகளையும் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமாய் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் வடிகால் வசதிகள் குறைவாக இருக்கின்றன. அவைகளையும் கவனிக்க வேண்டும். என்னுடைய சாலியமங்கலம் தொகுதியில் வெண்ணாற்றுப் பாசனம், உக்கடை வட்டம், சேர்மான்லூர் கிராமத்திற்கும் மன்னார்குடி தாலுக்காவில் உள்ள இன்னொரு கோறல்வண்ணி வட்டத்திற்கும் நடுவில் இருக்கும் நிலங்கள் வடிகால் வசதி இல்லாமல் வருஷாவருஷம் 70 ஏக்கர் வரையில் விவசாயத்திற்கு நல்ல முறையில் கொண்டு வரப்பட முடியாமல், அந்த 70 ஏக்கரில் வருமானம் மிக குறைவாகக் கிடைக்கக்கூடிய நிலை இருந்து வருகிறது. வெள்ளக் காலங்களில் அந்தப் பகுதிகள் மூழ்கிவிடுகின்றன. அதற்கும் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தண்ணீர் வராத காலங்களில் வெண்ணாற்றை நடுவில் அடைத்து சில கிராமத்தார்கள் சாகுபடி செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அது அவ்வளவு நல்லதல்ல. இன்னும் மேல் உள்ள கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் போகாமல் அங்குள்ள விவசாயிகள் மிகக் கஷ்டப்பட்டார்கள். அப்பொழுது, அதைப் பற்றி தலைமை எஞ்ஜினியருக்கும், மற்றுமுள்ள அதிகாரிகளுக்கும் நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்குள் மழை நன்றாகப் பெய்து விட்டதனால், அதற்குமேல் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. அது மாதிரி ஆறுகளை அடைத்தோ, அல்லது ஜலம் ஜாஸ்தியாக வரும் காலங்களில் வெண்ணாற்றங்கரைகளை சில இடங்களில் கிராமத்தார்கள் வெட்டியோ விட்டுவிடுகிறார்கள். அதையும் அரசாங்கம் கவனித்து அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் இதற்கு முன்பு ஏரிகளும் குளங்களும் அதிகமாக இருந்திருக்கின்றன. இப்பொழுது ஏரிகளெல்லாம் குறைவாகத்தான் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகளை யெல்லாம் இனிமேலாவது தியாகிகளுக்கோ, மிலிடரி சர்வீஸ் செய்துவிட்டுத் திரும்பி வந்தவர்களுக்கோ கொடுக்காமல், சர்க்காரே பராமரித்து வந்தால் நீர்பாசனத்திற்கு மிக நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்கு மேட்டூர் அணையில் தண்ணீர் திறக்கும்பொழுதும் மூடும் பொழுதும், அரசாங்கம் எங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி, அதில் விவசாயிகளையும் மெம்பர்களாக வைத்துக் கொண்டு, முக்கிய அதிகாரிகளையும் வைத்துக்கொண்டு, அதைக் கொஞ்சம் ஆலோசித்துச் செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். ஏனென்றால், சிலர் முன் சாகுபடி செய்கிறார்கள். சிலர் பின் சாகுபடி செய்கிறார்கள். அதில் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அந்த விவசாயிகளையும் கலந்து செய்தால் மிக நலமாக இருக்கும்.

[திரு. அ. அப்பாவு தேவர்] [16th March 1966]

இதற்கு அட்வைசரி கமிட்டி மாதிரி கொஞ்சகாலத்திற்கு முன் இருந்திருக்கிறது. அதே மாதிரி செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் நஞ்சை சாகுபடி சுமார் 14 லட்சம் ஏக்கரில் உள்ளது. இது சென்ற வருஷக் கணக்குப்படி இந்த வருஷம் இன்னும் கூடுதலாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். குறுவை சாகுபடி ஐந்து லட்சத்திற்கு மேல் இருக்கிறது. இதுவும் சென்ற வருஷக் கணக்குப்படி. இந்தவருஷம் கூட இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இன்னும் கூட சாகுபடி செய்ய இந்த வடிகால் வசதிகள், வாய்க்கால் வசதிகள் செய்து கொடுத்தால் ஏக்கரேஜ் இன்னும் அதிகமாகும், விளைச்சலும் மிக அதிகம் ஆகும் என்று அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இத்துடன் என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன் எனக்கு இந்த வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியும் வணக்கமும்.

* திரு. கோ. சி. மணி : கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இங்கே விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிற பாசன மானியக் கோரிக்கையையும், பாசன மூலதனச் செலவுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையையும் பற்றிய விவாதத்தில், எங்களது இயக்கத்தின் சார்பாகத் தரப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் இரண்டொரு வார்த்தைகளை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, இந்த மானியக் கோரிக்கை வேளாண்மைத் துறைக்கு மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை நாம் எல்லோரும் நன்றாக அறிவோம். சென்ற சில தினங்களுக்கு முன்னால், வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கை விவாதம் இங்கே நடைபெற்ற நேரத்தில் உரத் தட்டுப்பாடு என்றும், பாசன வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் இங்கே பெருவாரியான அங்கத்தினர்கள் சுட்டிக்காட்டியது நினைவில் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக, வருஷா வருஷம் ஆற்று மூலம் தரப்படுகிற பாசனம் முறைப்படுத்தப்படவில்லை என்றும் கால்வாய்கள் துர் வாரப்படவில்லை என்றும், கால்வாய்த் தலைப்புகள் சரியாக அமைக்கப்படவில்லை என்றும் வருஷா வருஷம் இந்த மன்றத்தின் மூலமாகவும் தனியாகவும் அதிகாரிகளிடத்திலும் குறைகள் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஆனால், இந்த ஆண்டு பேசுகின்ற நேரத்தில் உணவு உற்பத்தி குறைந்ததற்கும் பாசன வசதி செய்து கொடுக்காததற்கும், இயற்கை பொய்த்துவிட்டது, பெய்த மழையும் காலம் தவறிப் பெய்தது என்பதாக மிக்க வலுவாகச் சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்கின்ற ஒரு நிலையைத்தான் நாம் பார்த்தோம். அப்படித்தான் அமைச்சர் அவர்கள் தம் உரையில் இன்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நேற்றைய முன் தினம் நடைபெற்ற விவாதத்திலும் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மன்றத்தில் நான் ஆண்டுக்கு ஆண்டு சொல்லி வருகிற குறைகளை எந்த ஒரு ஆண்டிலாவது கவனித்து நிவர்த்தி செய்திருப்பார்களானால் சேர்ந்தாற்போல் இவ்வளவு தொகை

16th March 1966] [திரு. கோ. சி. மணி]

செலவழிக்க வேண்டிய ஒரு நிலை வந்திருக்காது என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு ஒதுக்கியிருக்கக்கூடிய தொகை திருப்பதி அளிக்கக் கூடும் என்று கருதலாம். இப்போது நாங்கள்—இதுவரை தந்திருக்கிற சாதாரணச் செலவினங்கள், மூலதனச் செலவினங்கள் ஆகியவற்றோடு சேர்த்தால் பத்தில் ஒரு பங்கு கூட இது இருக்காது என்று கருதுகிறோம். மாதங்கள் பல ஆகியும் என்ன செய்வது? “நம்முடைய மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய தொகை இவ்வளவுதான். இவ்வளவு வேலைகள்தான் முடிந்திருக்கின்றன. முடியும் தருவாயில் இருக்கும் வேலைகள் இவ்வளவு, பாக்கியை எப்படி எடுத்துக் கொள்வது?” என்று அதிகாரிகளைக் கேட்டால் சொல்லி விடுகிறார்கள். நாங்கள் அதற்குமேல் அதிகாரிகளிடத்தில் சொல்ல ஒன்றும் இல்லை.

மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே போதுமான நீர் இல்லை. குறைந்துவிட்டது என்கிறார்கள். திட்டமிட்ட நாட்டில் இப்படிப்பட்டதொரு அவல நிலை இருக்கலாமா என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் கட்டப்பட்டது—அதைக் கொண்டு இரண்டு ஜில்லாக் களுக்கு சப்ளை செய்கிறோம் என்று சொல்லி, தஞ்சை மாவட்டம் நீர்வளத்திற்குப் பெயர்போன மாவட்டம் என்று சொல்லி இன்றையதினம் அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த எங்களையும் வானம் பார்த்து நிற்க வேண்டிய ஒரு நிலைக்கு உள்ளாக்கி விட்டார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தண்ணீர் விடுகின்ற காலத்திலும் முறை வைத்துவிடுகிறோம் என்கிறார்கள். அந்த முறை என்ன என்பதைத் தயவு செய்து விளக்கினால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். காவேரியில் 3 நாள் தண்ணீர் விடுகிறார்கள். பின்னர் அதை அடைத்து வெண்ணாற்றில் ஒரு 2 நாள் விடுகிறார்கள், அப்புறம் அதை அடைத்துக் கல்லணைக் காலில் 2 நாள் முறை போட்டுத் தண்ணீர் விடுகிறார்கள். இந்த முறைப் படி, தண்ணீர் விடுகிறோம் என்றாலும் முறை வைத்துத் தண்ணீர் விடுகிறபோது ஆற்றிலே தண்ணீர் வருகிறதா என்றால் கிடையாது. நான் பாய்வதற்குச் சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்த ஆற்றுக்கோடி வரை தண்ணீர் வந்து சேருவதற்கே ஐந்தாறு நாட்கள் ஆகின்றது. ஆனால் முன்றும் நாளே தண்ணீரை அடைத்து விடுவதால் வறண்ட நிலையில் இருக்கும் ஆற்றில் விடப்படுகிற தண்ணீரும் அங்கங்கே சோர்ந்து போகிறதே தவிர கடைக்கோடி வரை வந்து சேர்வதே இல்லை. அப்படி என்றால் முறை வைத்துத் தண்ணீர் விட்டும் எப்படிச் சாகுபடி செய்ய முடியும் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். தண்ணீர் வருகிறது என்று நினைத்து வயலுக்குப் போனால், தண்ணீர் அடைக்கப்பட்டு வெண்ணாற்றுக்குத் திருப்பப்பட்டுவிட்டது என்ற செய்தி வந்து விடுகிறது. தண்ணீர் நிறைந்து இருக்கும்போது நிறந்துவிட்டால் ஓளவாவது வரக்கூடும். அப்படி இல்லாத காரணத்தினால் முறை வைத்துத் தண்ணீர்விடும் இந்த முறையையே கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வாரா

[திரு. கோ. சி. மணி]

[16th March 1966]

வாரம் முறை வைத்துக் கொடுப்பதைவிட விடுகிற காலத்தில் அதிகப்படியாகத் தண்ணீர் தந்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக நான் இங்கே சொல்லி வருகிறேன். சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரே ஒரு ஆறு மன்னியாறு என்ற ஆறு பற்றி எத்தனையோ முறை சொல்லியும் அரசாங்கம் வாளா இருந்து வருகிறது. இன்றைய தினம் 1940-ஆம் வருடக் கணக்குப்படி பார்த்தால் அந்த ஆற்றின் பாசனப் பரப்பளவு 33,355 ஏக்கரா ஆகும். மன்னியாற்றின் தலைப்பில் இருந்து வர வேண்டிய தண்ணீர் அளவு விழுடிக்கு 741 கன அடியாகும். கடந்த ஐந்தாறு வருஷத்தில் ஒருநாள் கூட 741 கன அடித் தண்ணீர் நிச்சயமாக வரவில்லை. பரிசோதனை வேண்டுமென்றாலும் செய்து பார்க்கலாம். 741 கன அடித் தண்ணீரை தலைப்பில் இருந்து விட்டால் இன்றையதினம் அந்தத் தண்ணீரை மன்னியாறு தாங்கிச்செல்லக்கூடிய நிலையில் இல்லை. தூர்வாறப்படாமல், மண் டேடிட்டு அகலம் குறைந்து, புல்லும், பூண்டும், நாணலும், கோளையும் வளர்ந்து கிடப்பதைப் பார்க்கலாம். அந்த ஆற்றிலே தண்ணீர் ஓடுகின்ற நிலை இருந்தால் அப்படி இருக்குமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். ஆறு அகலப் படுத்தப்பட்டு, தூர் வாரப்பட்டு, பெட் டாம் கட்டப்பட வேண்டுமென்று நீண்டகாலமாக ஒரு கிராமத்தார் மட்டும் அல்ல, 23 கிராமத்தார்கள் கலெக்டருக்கும் சரி, அரசாங்கத்திற்கும், அமைச்சர்களுக்கும் மனுக்கள் அனுப்பிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக கொத்தங்குடி, மேலாத்துக்குறிச்சி, நிலத்தநல்லூர், திருப்பரமையம், அம்மையப்பன், கடமங்குடி, ஐயானூர், தத்துவாஞ்சேரி, நெய்குப்பை, பந்தநல்லூர், ஆலூர், முழுபூர், மேலானமேடு, சோழபுரம், மானம்பாடி, திருமங்கச்சேரி, திருவாய்ப்பாடி, சேங்கலூர், சின்னகட்டாநகரம், பந்தநல்லூர்—கருப்பூர் திருலோக்கி, முள்ளங்குடி, மதகுசாலை ஆகிய இத்தனை கிராமங்களில் இருந்து அரசாங்கத்திற்கும், கலெக்டருக்கும் பல மனுக்கள் அனுப்பப்பட்டு வந்தும் கூட 1963-இல் இருந்து பார்த்தால் இந்த ஒரு ஆற்றுக்கு பெட் டாம் கட்ட வேண்டும், தூர்வாரவேண்டும், சானல் வழியை அகலப்படுத்தி தலைப்பை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டும் ஒருவேலை கூட மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பாசன வசதியை ஏற்படுத்தவில்லையே என்றால், தூர் வாரப்பட வேண்டும் என்பது எப்போது தூர் வாரும் வேலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்றால் பூண்டி ரிசர்ச் ஸ்டேஷனில் இப்போது தான் பரிட்சை செய்யப்பட்டு வருகிறது என்பதாகவும் சொல்லித் தட்டிக் கழித்து வந்திருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக இந்தப் பிரச்சினை சொல்லப்பட்டு வருகிறது. எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த நான்தான் சொல்கிறேன் என்பது அல்ல. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள்.

16th March 1966] [திரு. கோ. சி. மணி]

மன்னியாறு பாபஞ்சம் வட்டத்தில் தான் ஆரம்பிக்கிறது. அது இளங்கார்குடி மேட்டுத்தெரு என்ற கிராமத்தில் ஆரம்பித்து மாயூரம் தாலுகா வரைக்கும் செல்கிறது. இதில் இணைபிரியா வட்டம் முதல், நெய்க்குப்பை கிராமம் வரைக்கும் அந்த ஆற்றில் சுத்தமாகத் தண்ணீர் வரவே இல்லை. அரசாங்கத்தின் மீது குறை கூறுகிறேன் என்று தயவு செய்து கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கருதிவிடக் கூடாது. அங்கு இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த பெருநிலச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் பல மனுக்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பிட்ட இணைபிரியா வட்டம் முதல் நெய்க்குப்பை கிராமம் வரை கிட்டத்தட்ட 43 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்த 43 கிராமங்களையும் உள்ளடக்கியிருக்கின்ற ஐந்தேழுக்கால் மைல் நீளம் இந்த ஆற்றில் கொஞ்சம் கூடத் தண்ணீர் வரவில்லை அதற்கு மேல் தண்ணீர் ஓடுகிறது. இது என்ன விந்தையாக இருக்கிறதே என்று நீங்கள் கேட்கலாம். ஒரு ஆறு ஆரம்பிக்கும் இடத்திலிருந்து கடைசி வரை தண்ணீர் வரவு இருக்க இதில் ஆரம்பத்தில் இருந்து தண்ணீர் வருகிறது. இடையில் ஐந்தேழுக்கால் மைல் நீளம் தண்ணீரே கிடையாது, அப்புறம் தண்ணீர் ஓடுகிறது என்றால் இந்த இடத்தில் குழுக்கு மன்னியாறு என்ற ஒரு ஆறு வந்து இத்துடன் கலக்கிறது. இதில் வரக்கூடிய தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டுதான் நெய்க்குப்பை கிராமத்திற்கு அப்பால் உள்ளவர்கள் கொஞ்சம் சாகுபடி செய்கிறார்கள். இந்த நெய்க்குப்பை கிராமத்திற்கு மேற்கே ஆறு மேடிட்டு, நடுவில் புல் முளைத்து, பூண்டு முளைத்து, நானாலும், கோரையும் முளைத்துக் கிடப்பதை நேரில் வந்தால் பார்க்கலாம். தண்ணீர் ஓடியிருந்தால் இந்த நிலை இருக்குமா? கட்டாந் தரையைப் போல் இன்றைக்கும் அந்த ஆறு காட்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் நான் எல்லாப் பிரச்சினையையும் பற்றி இங்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லை. ஆண்டுதோறும் சொல்லி வருகின்ற இந்த மன்னியாறு சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளை இவ்வாண்டாவது அருங்கூர்ந்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறேன். தயவு செய்து, மீண்டும் மீண்டும் இந்தப் பிரச்சினையைத் தட்டிக் கழிக்காமல் இந்த ஓர் ஆண்டுக்குள்ளேயே அந்த ஒரு ஆற்றைப் பொறுத்தவரையில் தூர் எடுத்து, பெட்டாம் கட்டிக்கொடுக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நீர்ப்பாசனத்துறை மானியங்களை நான் ஆதரிக்கிறேன். குறிப்பாக சென்ற ஆண்டில் மழை மிகக் குறைவு. என்றாலும் அரசாங்கம், அதிகாரிகள் நல்ல முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு, விழிப்பான, நுணுக்கமான திட்டங்களை வகுத்துக் கொண்டு செயல்பட்ட காரணத்தினால் 50 சதவிகிதம் மழைத்தாழ்ச்சி இருந்தாலும் கூட மொத்த விளை நிலத்தில் 16 சதவிகிதம் தவிர மீதமுள்ள பயிர் பாதுகாக்கப் படுகின்ற நிலைமையை உண்டு பண்ணியிருக்கிறார்கள். அதன்காரணமாக இந்த அமைச்சர் அவையும், அரசாங்கமும், இந்த நீர்ப்பாசனத் துறையினரும் நம்முடைய பாராட்டுதலுக்கு

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [16th March 1966]

உரியவராவார்கள். மற்றும் பக்கத்து ராஜ்யங்களுடன் கலந்து பேசி கஷ்டமான நிலையில் அவர்களுடைய உதவியைப் பெறவும் முயன்று வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மைசூர் அரசாங்கம் உதவிக்கு வந்திருக்கிறது. கேரள அரசாங்கத்துடன் கூட நல்லமுறையில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, அங்கு வீணாகப் போகும் தண்ணீரைப் பாசனத்திற்குப் பெற துரிதமாக முடிவு செய்யவும் முன்வரவேண்டும். குறிப்பாக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பம்பையாறு, கீரியாறு திட்டம் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அதையும் நல்லமுறையில் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும். பல ராஜ்ய நதிகளையும் இப்படி இணைப்பதன் மூலமாக ராஜ்யத்திற்கு ராஜ்யம் உதவுவது சாத்திய மாவது போல நமது ராஜ்ய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் ஒன்றோடொன்று இணைப்பதன் மூலம் தேவையேற்படுகிற நேரத்தில் உதவி செய்ய வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே, இதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அரசாங்க அதிகாரிகள் இந்தத் துறையிலே நல்ல முயற்சி செய்வதற்கு ஒரு அடையாளமாக நீர்ப்பாசனத் துறையே நீரை விநியோகிக்கும் பொறுப்பையும் கூட எடுத்துக்கொள்வது சரியென்று நினைக்கிறேன். குளங்களிலே பாய்மான வசதிகளைப் பொறுத்த வரையில் இப்பொழுது ரெவின்யூ இலாகா கவனித்துக் கொண்டு வருகிறது. இத்தகைய பொறுப்புக் களைக்கூட எந்த எந்த இடங்களில் சாத்தியமோ அந்த அந்த இடங்களிலே எல்லாம் நீர்ப்பாசனத் துறையே எடுத்துக்கொள்வதின்மூலம் நல்ல முறையிலே நீர் வழங்கப்படுவதற்கும் வீணாகக் கூடிய நீரைக் கட்டுப் படுத்துவதற்கும் ஒரு வழி ஏற்படும். அதேபோல் குளங்களிலே உள்ள தண்ணீர் வடிகால்கள் முழுமையும் ரெவின்யூ இலாகாவில் பொறுப்பில் தான் இருக்கின்றன. இதையுங்கூட எங்கெங்கெல்லாம் சாத்தியமோ அங்கெல்லாம் நீர்ப்பாசனத் துறையே மேற்கொள்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். அதேமாதிரி இந்தக் குளக்கரை, வாய்க்கால் இவைகளின் ஓரங்களிலே உள்ள ரோடு அமைப்புத் திட்டங்களைக் கூட நீர்ப்பாசனத் துறையினரே எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஏனென்றால் கிடீரென்று ஆபத்து ஏற்பட்ட இடங்களை யெல்லாம் சென்று பார்வையிட்டு உடனடியாகச் செம்மைப்படுத்துவதற்கு, கப்பி போட முடியாவிட்டாலும் சரல் போடுவதன்மூலமாக, இந்தக் குளக்கரை, வாய்க்கால் ஓரங்களில் உள்ள ரோடுகளை யெல்லாம் மேற்கொள்வது நல்லது என்ற கருத்தையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மழை நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தது. இருக்கிற தண்ணீரை வைத்து காலாகாலத்தில் பயன் படுத்திக்கொள்வதற்கு, திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே ஸ்ரீவைகுண்டம் தென்கால், வடகால், மருதூர் மேலக்கால், கிழக்கால் ஆகிய 4 கால் பாசனப்பகுதிகளுக்கும் சுமார் 35 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு உடனடியாகப் பழுந்தொழிலுக்குப் தண்ணீர் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அரசாங்கம் இதில் தயக்கம் காட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை. 20 ஆண்டுகளாக உள்ள விவரங்களையெல்லாம் எடுத்துப் பார்த்தால் எல்லா வருடங்களிலும் அரசாங்கம் நிர்ணயித்த அளவைவிட அதிகமாகத்தான் அட்வான்ஸ் கார்பயிர் வினைந்து வருகிறது அரசாங்கம் அவை நிர்ணயிக்கும் பொழுதே வெகு ஜாக்கிரதையாக குறைவாகப் போடுகிறார்கள்.

16th March 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

ஆனால் அந்தத் திட்டத்திற்கும் மேலாகவே விளைந்து வருகிறது. சம்பந்திலே மழை பெய்து இருக்கிறது. தென்மேற்குப் பருவ மழையும் காலா காலத்தில் வந்துவிடும் என்று எண்ணுகிறேன். மணிமுத்தாறுப் பகுதியில் சில குளங்களில் இன்னும் $\frac{1}{2}$ குளம் $\frac{3}{8}$ குளம் தண்ணீர் இருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரைப் பயன் படுத்திக்கொள்வதற்கும் அரசாங்கம் தீர்க்கமாக யோசிக்க வேண்டும். சில பகுதிகளில் விளைவு தாமதமாக ஏற்படுவதற்கு, பயிர் ஏற்றுவதற்குத் தாமதப்படுவதே காரணம். பயிர் ஏற்றத் தாமதமாவதற்கு காரணம் என்னவென்றால் பெரிய குளங்கள் முழுவதும் நிரம்பிய பிறகுதான் பல கீழ்க் குளங்களுக்குத் தண்ணீர் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் பயிர் ஏற்றுவது தாமதப்படுகிறது. திருச் செந்தூர்ப் பகுதியிலே கடம்பாக்குளம் என்ற ஒரு குளம் இருக்கிறது. இந்தக் குளத்திற்குத் தண்ணீர் வந்து ஓரளவு நிரம்பியபின்தான் அதற்குக்கீழே உள்ள 12 பெரிய குளங்களுக்குத் தண்ணீர் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட குளங்களுக்கு எல்லாம் தனிக் கால் வசதி செய்வதின் மூலமாக சீக்கிரமாகப் பயிர் ஏற்றுவதற்கு முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இந்த சர்பளஸ் ஆக இருக்கக் கூடிய தண்ணீர் கடலில் போய் வீணாகக்கூடிய நிலைமை, கோடிக் கணக்கான க்யூசெக்ஸ் தண்ணீர் வீணாகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. மருதூர் கால்வாயிலிருந்து பிரித்து நொச்சிக்குளம் தனிக் கால் திட்டம் ஒன்று பரிசீலனையில் வெகுகாலம் இருந்துவருகிறது. உடன்குடி பகுதியிலுள்ள சடையனேரிக்குளம் வரை புதிய கால்வாய்கள் ஏற்படுத்தும் திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இது பல வருஷங்களாகப் பரிசீலனையில் இருந்துவருகிற திட்டம். இதைக் காலாகாலத்தில் பூர்த்தி செய்தால் வறட்சியாக இருக்கக் கூடிய பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும், அதோடு கடலிலே போய் வீணாகக்கூடிய தண்ணீரையும் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். புத்தன்தறுவை, குலசேகரப்பட்டணம் தறுவை ஆகிய பகுதிகளிலே தண்ணீர் தேங்கிக்கிடக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்குத் திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வசதியில்லாவிட்டாலும்கூட, அந்தத் தண்ணீர் அங்கேயே தேங்கிக்கிடப்பதால் அங்கே இருக்கக்கூடிய இரண்டாயிரம் ஏக்கர் பயிர் சேதப்படக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பயிருக்கு அழிவு ஏற்படாமல் நிலத்தையும் தண்ணீரையும் பயன் படுத்தக்கூடிய நடவடிக்கைகளை காலாகாலத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எழுவரை முக்கிப் பகுதியிலே செம்மறி குளம் பகுதியில் மேலே ஒரு குளம் அமைப்பதின் மூலம் பயிர் அழிவைத் தடுப்பதற்கு முடியும். கடம்பா ஏழாம் நம்பர் மடை பாசனப் பகுதியை துப்புரவு செய்ய திட்டமிருக்கிறது. அவ்வேலையைச் செம்மையாக முடிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சிறுவைகுண்டம் அணைக்கட்டுக்கு கீழே உள்ள பகுதியிலே லிப்ட் இரிகேஷன் மூலம் ஆற்றுத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்குத் திட்டம் போடப் பட்டது. அதையும் துரிதப்படுத்த வேண்டும். மணிமுத்தாறு புதிய சாகுபடிப் பகுதிகளிலே விவசாயிகளுக்குப் பயிற்சியளிக்கக் கூடிய முறையில் விவசாயப் பயிற்சிப் பண்ணைகள் நிறுவுவதற்கு

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [16th March 1966]

ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். காவேரிப் பகுதியிலே பூமிக்கடியிலே இருக்கக்கூடிய தண்ணீரைக் கொண்டுவருவதற்காக பூகர்ப்ப சாஸ்திரிகளைக் கொண்டு திட்டம் தயாரிக்கப்படுகிறது. திருச் செந்தூர் தாலுகாவிலும், மறையும் ஆற்றோரத் தாலுகாக் களிலும் நீர்ஊற்றுக்கள் பூமிக்கடியில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்தத் திட்டத்தையும் காலாகாலத்தில் நிறுவுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. தா. பெருமாள் ராஜு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற 1966-67-ஆம் ஆண்டு நீர்ப்பாசன மான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இப்பொழுது பல பல நீர்த் தேக்கங்களைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பாசன வசதியற்ற, பல வருஷங்களாகவே குடிக்கக்கூடத் தண்ணீர் இல்லாத சில பிரதேசங்கள் எல்லாம் கோவை ஜில்லாவில் குறிப்பாக பவானித் தாலுகாவிலே அந்தியூர் பிரிக்காவிலே இருக்கின்றன. பதினைந்து ஆண்டு காலமாக நீர்ப்பாசன வசதிகள் இல்லாமல் இருந்து வருகிறது. வரக்கோம்பைப் பள்ளம், வழக்குப் பாறை பள்ளம், கரும்பாறைப் பள்ளம் இங்கேயுள்ள திட்டங்கள் எல்லாம் இன்னும் ஆராய்ச்சியிலேதான் இருந்துகொண்டிருக்கின்றனவே தவிர, இன்னும் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இந்தத் திட்டங்களுக்கு சுமார் 23 லட்சம் ரூபாயும், 33 லட்சம் ரூபாயும் எஸ்டிமேட் போட்டிருக்கிறார்கள். இத்திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களை பாசன வசதிக்குக் கொண்டுவரலாம். அங்கேயுள்ள ஜனங்கள் எல்லாம் இதை வைத்து நன்றாக ஜீவிக்கக்கூடிய வழி ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டங்களை உருவாக்கிவிட்டால் பல குளங்கள், அந்தியூர் குளம், பிரம தேசம், ஆப்பக்குடல் குளம் இவைகளுக்கு எல்லாம் தண்ணீர் பாயும். அப்படித் தண்ணீர் பாய்வதால் 2 அல்லது 3 போகம் விவசாயம் செய்து அங்கேயுள்ளவர்கள் நல்ல முறையில் ஜீவிக்க வழி ஏற்படும். இரண்டாவதாக கோபி தாலுகாவிலே கொடி வேரி அணைக்கட்டுக் கருகிலே தடப்பள்ளி, அரசுக்கோட்டை, திட்டப் பள்ளி அருங்கேரி ஆகிய இரண்டு கால்வாய்கள் பிரிக்கப்படுகிறது. கூகலூர் பிரிவு சிங்கம் பிரிவு என்ற பிரிவுகள் இதில் இருக்கின்றன. இதன் கரைகள் பழங்காலத்தில் பாசன வசதிக்காகக் கட்டப்பட்டவை. இங்கே அடிக்கடி லோயர் பாவானி கழிவு நீரால் கரைகள் எல்லாம் நீர்ப்பெருக்கு ஏற்பட்டு உடைந்துபோகக்கூடிய நிலைமை அடிக்கடி ஏற்படுவதால் விவசாயிகள் இதனால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு மாதத் திற்குக்கூட தண்ணீர் வாய்க்காலில் விடமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. இதைப் பற்றி எக்ஸிக்யூடிவ் எஞ்சினியரைக் கேட்டால் அவர்கள், பணம் அதிகமாக ரிப்பெருக்கு ஒதுக்குவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தக் கரைகளை யெல்லாம் நல்ல முறையில் சீர்படுத்தி கரைகளைப் பலப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக இந்த புட்புரடெக்ஷன் ஸ்கீமில் தாளவாடி பிரிக்காவில்

16th March 1966]

[திரு. க. தா. பெருமாள் ராஜு]

சிறு சிறு குட்டைகளாக 30 குட்டைகள் இருக்கின்றன. இந்தக் குட்டைகள் எல்லாம் இன்னும் ஆராய்ச்சி நிலையிலேதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர இதுநாள் வரையில் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாத சூழ்நிலைதான் இருக்கின்றது. தாளவாடி மக்கள் மிகவும் பிற்பட்ட மலை ஜாதி வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். உண்ண உணவு கூட இல்லாத சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையைப் போக்க நல்ல பாசன வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பாக கோபி தாலுகாவில் கொளப்பநூர் என்ற ஊரிலே குட்டை வெட்டப்பட்டது. அந்தக் குட்டை வெட்டியதிலே சுமார் 20 விவசாயக் குடும்பங்களின் பூமி அந்தக் குளத்தில் மூழ்கி விட்ட காரணத்தால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு இதுவரை கொடுக்கப் படவில்லை. அவர்கள் கூலி ஜீவனம் செய்து உண்ணும் சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களிடமிருந்து தீர்வை கூட வசூல் செய்வதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அவர்களுக்கு வரி வஜா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கு கொடுத்திருக்கக்கூடிய ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுடைய ஆய்வுரையில் தண்ணீரை எப்படிச் சிக்கனமாகப் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்துவது என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக அதிகாரிகளை நியமித்திருப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நடைமுறையில் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக நாங்கள் சிக்கனமாகத்தான் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தி வருகிறோம். புதிய பாசன ஆதாரங்களுக்கு இனிமேல் வழி எதுவும் இல்லையென்று மந்திரியவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இருக்கக்கூடிய தண்ணீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தி மிச்சப்பட்ட தண்ணீரைப் புதிய பாசன ஆதாரங்களாகக் கொடுப்பதுதான் நன்றாக இருக்கும்.

பழைய கால்வாய்கள், படப்பள்ளி, அரக்கன்கோட்டை, வைகை, காவேரி போன்ற இடங்களில் இருக்கின்றன. அந்தப் பழைய கால்வாய்களிலும் மதகுகளிலும் ஏராளமான தண்ணீர் சேதமாகிறது. அவற்றை எல்லாம் நவீனப்படுத்த வேண்டும். பழைய பாசன ஆதாரங்களை எல்லாம் புதுப்பிப்பதற்காக ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை மேற்கொண்டால் கூட நல்லது.

தரைக்கடியில் உள்ள தண்ணீரைக் கண்டு பிடிப்பதற்குச் சோதனைகளை விரிவாகச் செய்யவேண்டும். தரையிலே எங்கெங்கு தண்ணீர் இருக்கிறது, எத்தனை அடியில் இருக்கிறது என்பதை எங்களைப் போன்ற விவசாயிகள் கண்டு பிடிக்க வேண்டுமென்றால் வாழ்க்கையே நாசமாகிவிடும். விஞ்ஞான ரீதியில் தண்ணீர் எத்தனை அடியில் கிடைக்கும் என்பதைப் பற்றிக் கண்டுபிடித்து கெஜட் நோடிபிகேஷன் மூலமாக அறிவிக்கவேண்டும். அப்படி நீங்கள் அறிவித்து விட்டால் உங்களுடைய உதவி கூட இல்லாமல் நாங்களே கூட தண்ணீரை எடுத்துக் கொள்ள முடியும்.

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [16th March 1966]

பிற மாநிலங்களிலுள்ள தண்ணீரை நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குக் கொண்டு வர சர்க்கார் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்தக் காரியம் சரியாக நடைபெறவில்லை. அதற்கு நான் ஒரு சிறிய யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். வேறு பல திட்டங்கள் நம்முடைய மாநிலத்திற்கும், பிற மாநிலங்களுக்கும் பொதுவாக இருக்கின்றன. அவைகளில் ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை விட்டுக் கொடுப்பதன் மூலமாகவாவது அவர்களிடமிருந்து தண்ணீரைப் பெற நம்முடைய மாநில சர்க்கார் முயற்சி எடுக்கவேண்டும். மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்துவதன் மூலமாக மீதியுள்ளபெரும் ஆதாரங்களை நம்முடைய மாநிலத்திற்குக் கொண்டு வர முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதிலே தயங்குவதோ, பயம் காட்டுவதோ கூடாது. தைரியமாக, துணிவாக மத்திய சர்க்காரிடம் எடுத்துச் சொல்லி அந்தத் தண்ணீரை நம்முடைய மாநிலத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டத்தில் இந்த வருஷம் தண்ணீர் இல்லை. கடந்த வருஷம் பாதி அளவு பயிர் செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. அங்கு 100-க்கு 20 சதவீதம் நஞ்சை, 80 சதவீதம் புஞ்சை என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புஞ்சைப் பகுதியில் போய் இன்ன வெள்ளாமைதான் வைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பிறருடைய தண்ணீரை எடுத்துக் கொள்ளாமல் எந்தப் பயிரைச் செய்தாலும் சர்க்கார் தலையிட வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. 100-க்கு 80 சதவிகிதம் உள்ள அந்த விவசாயிகள் தாராளமாக எதை வேண்டுமானாலும் விவசாயம் செய்வதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும்.

அங்கு ஒரு புகார் கூறப்படுகிறது. நஞ்சை என்று அறிவிக்கப் படுகிறபோது இரண்டு பக்கமும் தண்ணீர் பாய்ந்து ஒரு பக்கம் பள்ளமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது நஞ்சை என்று அறிவிக்கப்படும். ஆனால் வசதியுள்ளவர்களுடைய நிலம் மேடாக இருந்தால் கூட நஞ்சை என்று அறிவிக்கப்படுவதாகக் கேள்விப் படுகிறேன். இந்த ஆபத்தைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

நான் நமது அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன். காவிரியில் 60 சதவிகிதம் பாசன வசதியைக் கொண்டே இந்த ஆண்டு குறுவை, சம்பா ஆகியவற்றைக் காப்பாற்றி இருக்கிறார்கள். ஆனால், அதே சமயத்தில் எங்களுடைய பகுதிக்கு எந்தத் திட்டமும் இல்லாமல் போய்விட்டது. வயிறு காய்கிறது; நெஞ்சு குமுறுகிறது. இனிமேல் இரண்டாவது போகத்திற்கு பாதித் தண்ணீர் தான் கொடுப்போம் என்ற உத்தரவை நீக்கவேண்டுமென்று அழுத்தந்திருத்தமாகக் கேட்டுக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். அந்தப் பகுதியில் உள்ள 10 சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களும் இதே கருத்தைத்தான் கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டசபையிலே நீங்கள் சொல்வதை ஒருகால் கேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். கீழ்பவானி பிரதேசத்தில் இரண்டாவது போகத்திற்குப் பாதித் தண்ணீர்தான் விடுவோம் என்ற உத்தரவை நீக்க வேண்டுமென்பதைப் பொறுத்த வரை அவர்கள் என்னெடுதான் சேர்ந்து கொள்வார்கள் என்பதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. அங்கு இந்த உத்தரவை எதிர்த்து . . .

16th March 1966]

Mr. SPEAKER : The hon. Member speaks as if he is talking to the Hon. Minister directly. He must remember that while speaking in the House he should address the Chair.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : அங்கு இருக்கக்கூடிய உணர்ச்சிக்காகச் சொல்லுகிறேன். அங்குள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் அவ்வளவு பேரில் எவரும் இந்த உத்தரவை விரும்பவில்லை. இது கூடாது, இதை எதிர்க்கவேண்டும். இதைக் கிழித்தெறியவேண்டும், ரத்து செய்யவேண்டும் என்பதிலே தீவிரமாக இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 1959-ல் ஒரு திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இரண்டு முறையாகத் தண்ணீர் கொடுப்பது, பயிர்க்கட்டுப்பாடு கிளையாது என்று கூறினார்கள். நாங்கள் எல்லாம் மன மகிழ்ச்சியோடு அதை ஏற்றுக்கொண்டோம். அங்கு உள்ள 1,60,000 ஏக்கரில் ஐந்து நாளைக்கு ஒரு முறை கிடைக்கக்கூடிய தண்ணீரைக் கொண்டு நாங்கள் நெல் சாகுபடி செய்தோம். இதையெல்லாம் பாராட்ட வேண்டும், பரிசு கொடுக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் செய்யாவிட்டாலும் கொடுக்கக் கூடிய தண்ணீரையாவது நிறுத்தாமல் இருந்தால் நல்லது. பெருந்துறையில் ஒரு குளம், தூர்ந்து கிடந்தது. சென்னைமலை தொகுதியில் மேலும் ஒரு குளம் வெட்டி பிறகு கீழே தண்ணீர் கிடையாது. அந்தத் தண்ணீரை எடுத்து வேறு பகுதிக்குக் கொடுப்பதன் மூலமாக எங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. (மணி அடிக்கப் பட்டது) செப்டம்பர் மாதம் 1964-ம் ஆண்டு போடப்பட்ட உத்தரவை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. மா. தண்டாயுதபாணி :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு இயற்கை பொய்த்து விட்ட காரணத்தால் நீர்த்தேக்கங்களிலே போதுமான அளவு தண்ணீர் இல்லாத அளவிலேகூட ஏறத்தாழ பாசனத்தில் இருக்கக்கூடிய 28 லட்சம் ஏக்கரிலே 24 லட்சம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுத்து நல்ல முறையில் விவசாயத்தைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். தண்ணீர் தட்டுப்பாடு இடையிலே இருந்தது என்று கூறினாலும் கிடைத்த தண்ணீரை ஒழுங்காக, முறையாகப் பகிர்ந்து கொடுத்த காரணத்தால் உற்பத்தி பெருக முடிந்தது என்பதை நினைக்கும் நேரத்தில், அந்த இலாகாவின்ரையும், பொறுப்பேற்றிருக்கும் அமைச்சரையும் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நெல் விவசாயத்தைப் பற்றிக் கோவை ஜில்லாவுக்கு வந்து பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்று நாள் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலம் பூராவும் மொத்த சாகுபடி செய்கின்ற நிலப்பரப்பு 28 லட்சம் ஏக்கர். தஞ்சை ஜில்லாவில் மட்டும் ஏறத்தாழ 15 லட்சம் ஏக்கர் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள்.

நாங்கள் சாகுபடி செய்து வருகிற காலம், 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக இருந்தே நாங்கள் நெல் சாகுபடி செய்து வருகிறோம். புதிதாக 1947-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு அனைத்து அதிலிருந்து நெல்

[திரு. மா. தண்டாயுதபாணி] [16th March 1966]

சாகுபடி செய்யக் கற்றுக் கொண்டவர்கள் எங்களை அங்கு வந்து பார்த்துக் கற்றுக் கொள்ளச் சொல்வது விந்தையாக இருக்கிறது. நாங்கள் தண்ணீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துகிறோமா, தேவையற்ற நிலையில் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துகிறோமா, என்பதை எங்கள் ஜில்லாவில் வந்து பார்க்க வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக 14 லட்சம் ஏக்கர்கள் சாகுபடி செய்கிற விஸ்தீரணத்தில் 1927-ல் கல்லணைக் கால்வாய் என்ற ஒரு கால்வாய் வெட்டப்பட்டது. அங்கு மூன்று லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு தண்ணீர் கொடுத்து வருகிறார்கள். அந்த மூன்று லட்சம் ஏக்கர்களுக்கும் இந்த அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிற தண்ணீர் அளவைப் பார்த்தால் இந்த மாதிலத்தில் வேறு எங்குமே அந்த அளவிற்கு குறைவாக தண்ணீர் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு கன அடி தண்ணீர் 75 ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாசனம் செய்யவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் மூன்று லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு தண்ணீர் கொடுத்து வருகிறார்கள். பரப்பிக்குளம் ஆரியாறு பகுதியில் கூட 50 ஏக்கர் பாசனம் செய்வதற்கு ஒரு கன அடி தண்ணீர் கொடுப்பது என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில், கல்லணைப் பகுதியில் 75 ஏக்கர்களுக்கு ஒரு கன அடி தண்ணீர் என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு தண்ணீர் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் 14 லட்சம் ஏக்கரில் 4 லட்சம் ஏக்கரில் குறுவை போட்டு கிட்டத்தட்ட 10½ லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் சம்பா சாகுபடி செய்துவருகிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலையில் எங்களுக்கு ஒருவரும் அறிவுரை கூறத் தேவையில்லை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கல்லணைக் கால்வாய்ப் பகுதிக்கு இந்த விகிதம் நிர்ணயம் செய்திருப்பது மிக மிகக் குறைவாக இருப்பதால் தண்ணீர் பற்றாக்குறை கடைமடைப் பகுதிகளுக்கு அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கல்லணையில் இந்தக் கால்வாய் தலைப்பை மாற்றிக் கொடுத்தால் இன்னும் அதிகமாக தண்ணீர் விடலாம். புது ஆற்றில் கொள் அளவு 4,000 கன அடி கொண்டதாகும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது விடப்படுவது 2,000, 3,000 கன அடிதான். போதுமான தண்ணீர் கிடைக்காததால் அவ்வளவு குறைவாக விடப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே அந்த நிலைமையை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து அந்தத் தலைப்பை மாற்றி கொள் அளவு 4,000 கன அடிக்கு விடக் கூடிய அளவிற்கு அந்தத் தலைப்பை மாற்றிக் கொடுத்தால் கடைநிலைப் பகுதிகளான பட்டுக்கோட்டை, அரத்தாங்கி, ஓரத்தநாடு, போன்ற இடங்களில் விவசாயம் செய்ய வசதியாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அந்தப் பகுதியில் காட்டாறுகள் அதிகம். அந்தக் காட்டாறுகளில் சிறிய அணைகள் கட்டி கடைமடைப் பகுதிகளுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். அந்த அடிப்படையில் பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையில் நகனியாறு என்ற ஆற்றில் ஒரு அணை கட்ட ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. மூன்று ஆண்டுகள் ஆகியும் அதன் நிலை எப்படி இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே அதை

16th March 1966] [திரு. மா. தண்டாயுதபாணி]

விரைவில் பரிசீலனை செய்து கடைமடைப் பகுதிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டை போக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் அந்த அணையை விரைவாகக் கட்ட ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கண்ணாற்றில் ஒரு பம்பிங் ஸ்கீம் அமைத்திருக்கிறார்கள். 1963-ல் 14 லட்சம் ரூபாய் அதற்காக அனுமதி செய்து க்ராஷ் ப்ரோக்ராமில் அதையும் சேர்த்து 4,000 ஏக்கர்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கத் திட்டமிட்டப் பட்டது. அதன் வேலை துவங்கி ஒன்றரை ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அங்கு நடந்திருக்கிற வேலைகளைப் பார்க்கிற நேரத்தில் விந்தையாக இருக்கிறது. பணியாளர்களுக்குக் குடியிருப்பு வீடுகள் மட்டும் தான் இந்த 18 மாத காலத்தில் கட்டி முடித்திருக்கிறார்கள். க்ராஷ் ப்ரோக்ராமில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதினால் விரைவில் தண்ணீர் கிடைத்து விடும் என்று அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் எண்ணுகிற நேரத்தில் இவ்வளவு மெதுவாக, காலதாமதமாக அந்தத் திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றுவோமானால் அது அந்த மக்களுக்குப் பெருத்த ஏமாற்றத்தை விளைவிக்கும் என்பதை மனதில் கொண்டு இதைத் துரிதப்படுத்தி வருகிற ஆண்டிலாவது அவர்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தப்படியாக, அதே கண்ணாற்றில் இந்த பம்பிங் ஸ்கீமில் தண்ணீர் எடுத்தபிறகு மிகுதியுள்ள தண்ணீர் வடசேரி என்ற கிராமத்தில் ஒரு அணைகட்டி அங்கு 1,500 ஏக்கர்களுக்கு பாசனவசதி செய்து கொடுக்க ஒருகிட்டம் தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. எம்.ஐ.பி. டிவிஷனில் ரூ.1,16,000-க்கு எஸ்டிமேட் தயாரித்து வேலை துவங்குகிற நேரத்தில் ஜி.எஸ்.ஸி. டிவிஷன் அதை பராமரிப்பதால், எம்.ஐ.பி. டிவிஷன் அந்த வேலையைச் செய்யக்கூடாது என்று ஜி.எஸ்.ஸி. டிவிஷன் மறுபரிசீலனை செய்தார்கள். வருடம் ஒன்று ஆகிறது. அதன் நிலை என்ன என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து விரைவாக அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு அந்த அணையைக் கட்டிக் கொடுத்து பாசன வசதியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தப்படியாக, எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் வடிகால் பிரச்சனை டெல்டா பகுதியில் அதிகமாக இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று ஆறுகளை நேராக கடலில் கொண்டு விட்டு விட்டால் எளிதில் தண்ணீர் வடிந்து விடும். பாமணி ஆறு, கோரை ஆறு இரண்டையும் தனித்தனியே கடலில் கொண்டு விட்டு விட்டால் தண்ணீர் எளிதில் வடிந்து விடும். பாமணி ஆற்றிலிருந்து கடல் அருகில்தான் இருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால் தண்ணீர் வடிவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்காவில் கந்தபிரிச்சாணா தண்ணீரை நேராக கடலில் கொண்டு வடிக்க பல லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து அதற்கு ஒரு லைசென்ஸ் கட்டி தண்ணீர் வடிக்க திட்டமிட்டு ஆறு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அந்த லைசென்ஸைக் கட்டி முடித்து விட்டார்கள். ஆனால் அதைத் திறந்து விடவில்லை. அதையும் விரைவில் பரிசீலனை செய்து அதைத் திறந்து விட்டு இந்த வடிகால் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[16th March 1966]

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Speaker, Sir, the Irrigation Department which is doing useful work is tapping all the sources in the State and has provided irrigation facilities wherever sources are available. In the matter of irrigation, as I have been stressing in the past, all the different departments that are working for maintenance of minor irrigation and medium irrigation sources may be amalgamated and an Irrigation Board may be constituted to control the entire structure of irrigation system.

I would like mainly to deal with the problems which are today prevalent in the border areas on account of the Alteration of Boundaries Act and adjustment of villages between Andhra and Madras. I would like mainly to deal about difficulties that are today being experienced in maintaining certain projects and also about the schemes that are pending. Certain schemes remain to be executed since the concerned papers are kept pending with Andhra Government and unless they give clearance for execution, the projects cannot be started. Regarding Araniar project though major ayacut is in Madras State, the headworks are being maintained by Andhra Government. There has been of late some difficulty in the proper functioning and execution of the project. It was feared recently that the entire project would be breached. Madras Government might write to the Andhra Government to have a joint control over the Araniar Project, in regard to technical matters.

Regarding 'Surutupalli' project, though Madras Government is in charge of ayacut, the headworks are being maintained by Andhra Government. There had been some difficulty in providing water to ryots during season. The Surutupalli project may kindly be taken over by Madras Government in consultation with Andhra Government and maintained solely by Madras Government.

Many schemes are pending with the Andhra Government. Regarding the 'Kushasthali' scheme, the matter is pending with Andhra Government for the past two years to send "no objection". Though the estimates had been prepared and the scheme had been sanctioned by Madras Government, since the headworks are in Andhra, we want clearance from Andhra for execution of these projects. Though as per the 'Pataskar Award' the irrigation source and ayacut must be in one State whenever there is demarcation of boundaries between one State and another yet somehow that aspect has been ignored and the headworks are retained in Andhra, we have not got clearance yet for schemes that are proposed to be executed on the river Kushasthali. Regarding 'Poornimangadu scheme' the papers are pending with Andhra for the last two years. If the ryots approach the authorities in our State, the reply they get is that the papers are pending with the Andhra Government. I appeal to the Madras Government that they should take the initiative in the matter. I request the Hon. Minister for irrigation to personally attend to

16th March 1966] [Sri C. Chiranjeevulu Naidu]
these things and request the Andhra Government to give clear-
ance to the above schemes. He should see to it that prompt
orders are issued in the matter so that the schemes could be put
into execution immediately. With these words, I conclude by
speech.

* திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணமூர்த்தி கவுண்டர் : கனம் சட்டமன்றத்
தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால்
வைக்கப் பட்டிருக்கின்ற பாசனத்துறை மான்யத்தை நான்
வரவேற்கிறேன்.

“பாரி பறித்த பரியும் பழையனூர்க்
காரி அன்றிந்த களைகட்டும்—சேரமான்
வாராய் என அழைத்த வாய்மையும் இம்மூன்றும்
நீலச் சிற்றாடைக்கு நேர்.”

என்று ஓளவையார் சொல்லியது போல் என்ன தான் மைசூர்
மாநிலத்திலிருந்து நிரைக் கொடையாகக் கொடுத்தாலும், வட
மேற்கு பருவ மழை, காலம் தாழ்த்தாவது பெய்திருந்த
போதிலும், அந்த பருவ மழையின் காரணமாக போதிய அளவில்
தண்ணீர் கிடைத்தது என்றிருந்தாலும், கீழ்பவானி அணையில்
தண்ணீர் இல்லாதிருந்தால் சோழவளநாடு சோறு உடைத்ததாக
இருந்திருக்காது. கீழ் பவானி அணையில் குறைந்த அளவிலாவது
தண்ணீர் இருந்ததினால் தான் சோழவளநாடு சோறு உடைத்ததாக
ஆயிற்று. இருந்தாலும் இந்த ஆண்டு அனுசரித்த முறையை
ஆண்டுதோறும் மாழலாக கையாளவேண்டாம் என்று
அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் கீழ் பவானி
ஆயக்கட்டுகள் எல்லாம் வறண்ட நிலைமையில் இருக்கின்றன.
அந்தப் பகுதிகள் வறுமை மிகுந்து இருக்கின்றன. ஆகவே
வழக்கமாக கீழ்பவானி அணையிலிருந்து தண்ணீரை சோழ
மண்டலத்திற்கு கொடுத்துக்கொண்டிருக்காலாம் என்று ஏற்படுத்தி
விட்டால் கொங்கு நாட்டிலுள்ள மக்களினுடைய நிலை மிகவும்
கஷ்டமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கீழ்பவானி ஆயக்கட்டில் நடைமுறையில்
இருக்கின்ற மாற்றமுறை பாசனம் என்பது மிகவும் அருமையான
திட்டமாகும். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் சென்ற நாலேந்து
ஆண்டுகளாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நல்ல முறையில்
விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அது சர்க்காருக்கும் நன்றாக
தெரிந்திருக்கும். பயிர்கட்டுப்பாடு என்பதை அறவே எடுத்து
விட்டதின் காரணமாக அங்கிருந்த பல தொல்லைகள் ஒழிந்தன.
இப்போது விவசாயம் நல்ல முறையில் நடந்து வருகின்றது
இப்போது சர்க்கார் திரும்பவும் ஒரு பயிர் கட்டுப்பாட்டை
கொண்டு வரப்போவதாகத் தெரிகின்றது. அதாவது இரண்டாம்
முறைப்பாசனத்தில் புஞ்சைப்பயிர் தான் வைக்க வேண்டும் என்று
சொல்லப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதனால் மீண்டும் விவசாயி
களுக்கு தொல்லை கொடுப்பதாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன். சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் பயிர் கட்டுப்
பாடு முறையின் காரணமாக, விவசாயிகள் எவ்வளவு தொல்லைப்
டார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியும். அவர்கள் இதற்காக
எவ்வளவோ விண்ணப்பங்கள் சர்க்காருக்குக் கொடுத்திருக்

[திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [16th March 1966]

கிராமங்கள். ஆகவே இப்போதும் அதுபோன்ற பயிர்கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளாக கீழ்பவானி அணையிலிருந்து எந்த அளவிற்கு தண்ணீர் விடப்பட்டதோ, அதாவது ஆயக்கட்டிக்கு அருகே எந்த அளவுக்கு தண்ணீர் விடப்பட்டதோ, அதை நிர்ணயம் செய்து, ரிக்கார்ட் மூலமாக நிர்ணயம் செய்து, அந்த அளவில் சிறிதும் குறைக்காமல் கீழ்பவானி ஆயக்கட்டிக்கு தண்ணீர் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கீழ்பவானி ஆயக்கட்டில் புதிய கிணறுகள் வெட்டப்படுவது தடுக்கப்பட்டு வருகிறது. வாய்க்காலிருந்து ஒரு பர்லாங் அல்லது இரண்டு பர்லாங் தூரத்திலிருக்கின்ற இடத்தில் கிணறு வெட்டினாலும் தடுக்கப்படுகிறது. அப்படி வெட்டினால் தண்டத் தீர்வையும் விதிக்கப்படுகிறது. மற்ற மாவட்டங்களில் எல்லாம் கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக அரசாங்கத்திலிருந்து ஆக்கமும், ஊக்கமும், கடனும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் கீழ்பவானி பகுதியில் கிணறுகள் வெட்டப்படுவது தடுக்கப்பட்டு தண்டத் தீர்வையும் விதிக்கப்பட்டு வருகிறது. இது கூடாது. இதை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கீழ்பவானி திட்டத்தின் கீழ் உரம்பு நீர் 20, 30 ஏக்கர்கள் அளவுக்கு பயன்படக் கூடிய அளவில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்தி கிணற்றில் பாய்ச்சி ஆயில் எஞ்சின் மூலமாக இறைத்து விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்துவதிலும் அனுமதி வழங்கப்படுவதில் சில தடைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதோடு தண்டத் தீர்வையும் விதிக்கப்படுகிறது. இதை எதிர்த்து ஹைக்கோர்டில் பல விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன, ரிட்களும் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட தொல்லைகளை எல்லாம் சர்க்கார் நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஈரோடு தாலுகாவில், சற்போது குரங்கள் பள்ளம், பெரும்பள்ளம் என்ற இரண்டு வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதை துரிதமாக முடித்து வருகின்ற இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குள் தண்ணீர் விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கீழ் பவானியில் தண்ணீர் விட்டுவிட்டால், இந்த இரண்டு பள்ளங்களிலுள்ள வேலைகளும் நடைபெறுது. நீர் ஊற்று வந்து இந்த வேலைகள் தடுக்கப்பட்டுவிடும். ஆகவே இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குள் இந்த வேலையை முடித்துவிட்டால் 6,000 ஏக்கர்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும். செலவோ குறைவு தான். முப்பது லட்சம், ஆனால் மக்களுக்கு பெரும்பயன் கிடைக்கிறது. இப்போது இரண்டு கிராமங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சற்று துரிதமாக வேலை நடைபெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மொசக்காடு என்ற இடம், சித்தோடுக்கு அருகாமையில் இருக்கிறது. இங்கு சுமார் 350 ஏக்கர் விடப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று பல

16th March 1966] [திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

ஆண்டுகளாக, அங்குள்ள மக்கள் வாய்மொழி மூலமாகவும், விண்ணப்பங்கள் மூலமாகவும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதையும் கீழ்பவானி ஆயக்கட்டில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு தொட்டிபாளையம் என்ற இடத்திலும் 400, 500 ஏக்கர் சேர்க்கப்படவில்லை. இந்த இடங்களில் உரம்புத் தண்ணீர் தான் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த இடத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

திரு. நா. இராசாங்கம்: பெருமதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நீர்ப்பாசனத் துறை மான்யத்தின் மீது என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். சிதம்பரம் தாலுகாவில் கொள்ளிடத்திலிருந்து சிதம்பரத்திற்கு தண்ணீர் வருகிற அணையின் அருகில் ராஜன் வாய்க்கால் இருக்கிறது. இதிலிருந்து தஞ்சாவூர் பகுதிகளில் பாய்வது போல் இங்கு பாய முடியாத நிலை இருக்கிறது. காரணம் இங்கு 2,000 க்யூசெக்ஸ் தண்ணீர் பாயக்கூடிய நிலை தான் இருக்கிறது. இதற்கு பொறி இயல் வல்லுநர்கள் சொல்லுகின்ற கருத்து என்னவென்றால் 2,000 க்யூசெக்ஸ் என்றிருப்பதை 4,000 க்யூசெக்ஸ் என்ற அளவுக்கு மாற்றினால், வீணாகக் கடலில் போய்விடுகின்ற கொள்ளிட தண்ணீர், வெள்ளாற்றுத் தண்ணீர், பரவாற்றுத் தண்ணீர் இவைகளை எல்லாம் தடுத்து, பாசனத்திற்கு கொடுக்கலாம் என்பதை சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருப்பதாக தெரிகிறது. இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் மேற்கொண்டால் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டமும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைப் போன்று உணவு உற்பத்தி பெருக்குவதில் முன்னணியில் நின்றுகொண்டிருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்து, இதை அரசாங்கம் உடனடியாக மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் கொள்ளிடத்திலிருந்து வருகின்ற தண்ணீர் வீராணத்து ஏரியின் வழியாக பெருமாள் ஏரியில் வந்து விழுகிறது. இதை இன்னும் வடக்கே கொண்டு போகலாம் என்று எஞ்ஜினியர்கள் அடிப்பிராயப்படுகிறார்கள். இதற்கு பெருமாள் ஏரியை இன்னும் அகலப்படுத்தி தூர் எடுக்கவேண்டும்; இதைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் நான் பல முறை எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறேன். அவ்விதம் பெருமாள் ஏரியை தூர் வாரி அகலப்படுத்தினால் அங்கு இருக்கும் தண்ணீரை வடக்கே கொண்டு போவதற்கு நல்லதொரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கடலூர் தாலுகாவில் ஏரிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஏரி இருக்கும். மேலக்குளக்குடியிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டால், பார்வதிபுரம் வடக்கூர், சேரார்க்குப்பம், விழிப்பள்ளம், கருங்குழி, குறிஞ்சிப்பாடி, ஆயக்குப்பம், பேத்தநாயக்கன்குப்பம், கஞ்சமநாதன்பேட்டை, வழுதலம் பட்டு இப்படியாக இந்த ஊர்களில் எல்லாம் ஏரிகள் இருக்கின்றன. ஒரு தடவை தண்ணீர் தங்குகின்ற முறையில் இந்த ஏரிகளை தூர் வாரி கொடுத்தால், மழை காலத்தில் தண்ணீர்

[திரு. நா. இராசாங்கம்] [16th March 1966]

வந்து தேங்கி, இரண்டு மாத காலத்திற்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும். இதைப்பற்றி நான் அவ்வப்போது சொல்லிக்கொண்டு தான் இருக்கிறேன். எப்படியாயினும் பெரிய திட்டங்கள் என்றில்லாவிட்டாலும், அதாவது பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் களைப் போட்டு திட்டங்களை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் அஞ்சினாலும் 5,000 ரூபாய் அளவிலிருந்து 25 ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும் குறைந்த பட்சம் 5,000 ரூபாய், அதிகப்பட்சம் 25,000 ரூபாய் வரையிலும் ஆகின்ற செலவின் அடிப்படையில், ஒவ்வொரு கிராமத்திலுள்ள ஏரியையும் சீர்படுத்தவேண்டும், இதை அவசரமான நடவடிக்கை என்று எடுத்துக்கொண்டு வேலை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பெருமாள் ஏரியிலிருந்து சிறுபாலையூர் வழியாக ஒரு வாய்க்கால் இருக்கிறது. 6,000, 7,000 ஏக்கர்களுக்கு உதவுகிற வாய்க்கால் அது. கூடலுக்கு அருகில் $1\frac{1}{2}$ மைல் தூரத்தில் பாய்வதற்கு வசதி அற்றுப் போய்விடுகிறது. பரவனா குறுக்கிட்டு, உப்பனா குறுக்கிட்டு உப்புத் தண்ணீரோடு கலந்து விடுகிறது. சிறுபாலையூர் ஏரியிலே ஒரு அணையைக் கட்டிக் கொடுத்தால் 6,000 ஏக்கர்களுக்குச் சுலபமாகப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். அந்தத் திட்டத்தை நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். அதைப் பரிசீலித்து அமைச்சர் அவர்கள் இலாகாவுக்கு, அதை எடுத்துக்கொள்ள உத்தரவிடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

பெருமாள் ஏரிக்குக் கீழே ஆண்டார்முள்ளிப் பள்ளம் வாய்க்கால் இருக்கிறது. அதிலே ஒரு பகுதித் தண்ணீர் கூடலுக்குப் போய்விடுகிறது. அங்கே ஒரு சிறு அணைக்கட்டுக் கட்டி தண்ணீரைப் பாயவிட்டால் 500 ஏக்கர் குறைந்த பட்சம் சாகுபடி செய்யலாம். அந்தத் தண்ணீர் இப்போது வீணாகப் போகிறது.

இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு, இவைகளை விரைவுபடுத்தி, உணவு உற்பத்திக்கு வேண்டிய முயற்சிகளில் ஈடுபடவேண்டுமென்று. . . . (மனியடிக்கப்பட்டது)

* திரு. செ. சதாசிவம் : மதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான நீர்ப்பாசன மான்யக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டிலே பருவ மழை தவறி, சுமார் 40 அல்லது 50 சதவீதம் அளவிலே தண்ணீர் வரத்து குறைந்திருந்தாலும், 85 சதவீத அளவிலே நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுத்த இந்த இலாகாவுக்கும், இதை நிர்வகித்து வந்த அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றி செலுத்தாமல் இருக்க முடியாது. நமக்குக் கொடுக்கப் பட்டுள்ள இந்தக் குறிப்பிலே கூட, குறைந்த அளவிலே உள்ள நீரை செம்மைப்படுத்தி நீர்ப்பாசன வசதி செய்ய முற்படுவோமா எனில் இன்னும் அதிக பாசன வசதி செய்ய முடியும் என்ற கருத்தையும் காண்கிறோம். இதே கருத்தை நான் 1957-வது வருஷத்திலிருந்து வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறேன். ஏராளமான தண்ணீர் வீணாகப் போகிறது. இதைத் தகுந்த முறையில் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்த ஆண்டிலே இந்தக் கருத்து நிலவுவது என் போன்ற பிற்பட்ட

16th March 1966] [திரு. செ. சதாசிவம்]

வறண்ட பகுதி மக்களுக்கு ஓரளவு வாய்ப்பு அளிக்கும் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டுகிறது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, அமராவதி கடைக்கோடியில் இருக்கும் எங்கள் பகுதி மிகவும் பிற்பட்ட பிரதேசம் என்பதை அமைச்சர் அவர்களும் இலாகாவினரும் உணர்வார்கள். அமராவதி ஆற்றிலே பெரும் பகுதி பாசன வசதி செய்து வருகிற இந்த நேரத்தில் அங்குள்ள சிறு குறைகளையும் கவனிக்கவேண்டும். குறிப்பாக இந்த ஆண்டு, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அடங்கா வேலைகள் என்ற தலைப்பிலே, அமராவதி வாய்க்கால் மராமத்து செய்கிற இனத்தில், கோயம்புத்தூர் ஜில்லா வாய்க்கால்கள் மராமத்து செய்யப் போவதாகக் காண்கிறேன். திருச்சி ஜில்லாவில் அமராவதி நதி கடைக்கோடியில் இருப்பதால் இப்பகுதியில் முதலில் மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று நான் பல முறை கூறியிருக்கிறேன். ஒரு அணைகட்டின் கடைக்கோடியில் இருக்கக் கூடிய வாய்க்கால்களை நல்ல முறையில் மராமத்து செய்து கொடுத்தால் கடைக்கோடி விவசாயிகளைக் காப்பதாக ஆகும். அத்துடன் அந்தத் திட்டப் பகுதி நீர்ப்பாசன வசதியும் செம்மைப்படும். ஆகவே, முதன்மையாக அமராவதி ரீ-மாடலிங் ஸப்-டிவிஷனின் எஸ்டிமேட்டு படி கரூர் தாலுகாவிலுள்ள வாய்க்கால்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமராவதியில் பாசனத்திற்கு தண்ணீர் போதவில்லை என்ற நிலைமை மாறி இப்போது உபரித் தண்ணீர் இருக்கிறது என்ற நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறோம். இந்த நிலையைப் பார்க்கும்போது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்கு புரியும். அமராவதியில் உள்ள தண்ணீரை உபயோகிக்கும் முறையில் சிறு சிறு திட்டங்கள் மூலமாக, பயன் அளிக்கும் திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுத்து, வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியும். குறிப்பாக, பம்பிங் மூலமாக சிறு சிறு விவசாயிகள் மிகத் திறமையாக பம்ப்செட் போட்டு 20,000, 30,000 ரூபாய் அளவில் 10 ஏக்கர், 15 ஏக்கர் என்ற அளவில் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். 2-10-1961-க்கு முன்பு இருந்த இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் ரெகுலரைஸ் செய்யப்பட்டு, கலெக்டர் அவர்களே பர்மிட் வழங்கலாம் என்று ஜி.ஓ. இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு வைத்திருக்கிற விவசாயிகளுடைய நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. இது வரையில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு இந்தத் திட்டத்தை ரெகுலரைஸ் செய்து உடனடியாக பர்மிட் வழங்கி மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களும் அந்தப் பகுதிக்கு வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். நீர்ப்பாசன இலாகா தலைமை என்ஜினியர் அவர்களையும் கூட அழைத்து வந்து அமைச்சர் அவர்களும், என்ஜினியரும் மறுபடியும் வந்து பார்த்தால் நிச்சயமாக இதை அனுமதிப்பார்கள் என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, என்னுடைய பகுதியில் அமராவதி கீழ் வலது புறத்தில் நீண்ட தூரத்தில் ஒரு வித நேரடி பாசனமும் இல்லாது இருக்கிறது. கரூர்தாலுக்காவில் உள்ள வெங்கக்கல்பட்டி

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[16th March 1966]

அணையிலிருந்து ஒரு வாய்க்கால் வெட்டினால் அந்தப் பெரும் பகுதியிலும் பாசனம் செய்ய முடியும். இத்திட்டம் முன்பே பரிசீலிக்கப்பட்டது. அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

அதோடு அமராவதி அணைக்கட்டானது பெரும்பகுதி மழை காலத்தில் ஒரு நாளில் பெய்யும் மழையிலேயே தண்ணீர் வழிந்து ஓடும் நிலைமை இருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்து மேலே அல்லது கீழோ வேறு ஒரு அணை கட்ட முடியுமா என்று பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமராவதி உப நதிகளான குடகனா, நங்காஞ்சி ஆகியவை வறண்ட ஆறுகளாக இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியில் கிணறு வெட்டுவதற்குத் தடை இருக்கிறது. நிச்சயமாக அந்தத் தடையை நீக்கவேண்டும். அப்போது தான் வறண்ட பகுதி விவசாயிகள் விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும். நம் விவசாய இலாகா மூலமாக சென்ற மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே 50 ஆற்றுப்பாசன இறைவை என்ஜின்கள் அமைக்கும் திட்டங்கள் தீட்டுவதாக இருந்தார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டத்திற்கு பயன் இல்லை என்று கருதுகிறார்கள். என்னுடைய பகுதியில் அமைச்சர் கூட வந்து பார்த்திருக்கிறார். 400 ஏக்கருக்குத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம், நிச்சயமாக வெற்றி கிடைக்கும் என்று அவரும் உணர்ந்திருக்கிறார். அதனால் அந்த மாதிரித் திட்டங்களை எங்கள் பகுதியில் நிறைவேற்ற முன்வரவேண்டும். உடனடியாக தலைமை என்ஜினியரும் அமைச்சர் அவர்களும் வந்து நேரில் இவற்றைப் பார்வை இடவேண்டும் என கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு என்னுடைய பகுதியில் உள்ள சிறு சிறு ஓடைகளைத் தேக்கி செக் டாம்ஸ் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதற்குத் தடையாக இருப்பது பி. டபிள்யூ. டி. இலாகாதான். செக் டாம்ஸ் போடப்பட்டால் நேடியாகப் பாய்ச்சல் இல்லை என்று, அப்படிப் பாய்ச்சல் இல்லாத திட்டங்களை மேற்கொள்ள முடியாது என்றும் விதியை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காருடைய திட்டங்களுக்குள்ளேயே முரண்பாடு இருக்கிறது. ஏராளமான புது கிணறுகள் தோண்டும்போது, (ஸம்ஸாயில் வாட்டர்), ஊற்றுத் தண்ணீர் மட்டம் அதிக ஆழத் திற்கு கீழ்போய்விடுகிறது. ஸ்பரிங்குக்கு வேண்டிய திட்டம் போடவேண்டுமென்றால் செக் டாம்களை சர்க்கார் செலவிலேயே அமைக்க, பி. டபிள்யூ. டி. யிலேயே வழி வகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கரூர் பகுதியில் உள்ள சாந்தப்பாடி கிராமத்தில் சண்முக சிற்றூற்றின் குறுக்கே ஒரு குளம் கட்டுவதாக எஸ்.எம்.ஐ.பி.-ல் நீண்டநாட்களாக இருக்கிறது. அந்தக் குளம் வெட்டும் வேலை முடிந்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அதை அடுத்த ஆண்டிலாவது சயவு செய்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நொய்யல் ஆற்றில் அணை கட்டுவதாக இருக்கிறது. மூன்றாவது திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அதன் மூலமாக 20,000 ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதி பெறும் என்று வலியுறுத்தப்

16th March 1966] [திரு. செ. சதாசிவம்]

பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி எந்தவிதமான தகவலும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அதைப் பற்றி மறு பரிசீலனை செய்து அடுத்த ஆண்டிலாவது அதைச் சேர்க்க வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கூறி, லோயர் பவானி தண்ணீரை எங்கள் பகுதிக்கும் கொண்டு வர வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. தா. சின்னசாமி: கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன மான்யக் கோரிக்கையின் மீது எங்கள் தரப்பிலே உள்ளவர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

‘ஏதும் அறியேன் பராபரமே’ என்ற முறையில் கள்ளக்குரிச்சி வட்டாரத்தில் நீர்ப்பாசனம் என்பது சொப்பனத்தில் கூட காண முடியாது இருக்கிறோம். அந்தப் பகுதியிலே கோமுகி நதி அணை என்று ஒரு அணையை மண் அணையாகக் கட்டி, பொதுப் பணித் துறை அமைச்சரான திரு. ராமைய்யா அவர்களும், முதல் அமைச்சர் அவர்களும் வந்து திறப்பு விழா நடத்தினார்கள். அணைக்கட்டின் கீழ்ப் புறத்தில் எந்த இடத்திலும் பாய்ச்சல் இல்லாமல் சங்கராபுரம் பகுதி வரையில் இருக்கிறது. கள்ளக் குரிச்சி வட்டாரத்தில் சின்னசேலம், குகையூர் வரையில் இறைத்தே பிழைக்க வேண்டியிருப்பதால் சில கோடி ரூபாய்கள் பணத்தை ஒதுக்கி, தென்புற அணையையொட்டி கால்வாய் வெட்டி தண்ணீரைக் கொண்டுபோனால் லட்சக் கணக்கான ஏக்கர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அதே நோத்திலே இறைத்துப் பிழைக்கவேண்டும் எங்களுடைய பகுதியிலே. அங்கே ஏரிகளெல்லாம் சிறு ஏரிகளாக இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் என்று சொல்லி பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைத்திருப்பதால், எந்த ஏரியும் மராமத்து செய்யப்படவில்லை. ஆழப்படுத்தப் படவில்லை. பி.டபிள்யூ.டி. மூலம் பெரிய ஏரிகளை 200, 300 ஏக்கர்கள் ஆயக்கட்டு உள்ள ஏரிகளை ஆழப்படுத்தவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு கூட பின் மழை கொஞ்சம் பெய்தால் கூட சின்ன சேலம் ஏரியில், 360 ஏக்கர் ஆயக்கட்டு உள்ள ஏரியில் ஒரு மாதத்திற்கு கூட தண்ணீர் வரவில்லை. அங்கு வரவேண்டிய கால்வாய் இன்னும் வெட்டப்பட வில்லை. ஆகவே, வெகு விரைவாக இதைக் கவனித்து, அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

10- 3
a.m.

அங்கு மக்கள் இறைத்து பிழைக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் மின்சாரம் வேண்டும் என்று விரும்பிக் கேட்டால், ஏழை எளிய மக்கள் விவசாயிகள் தனித்தனியாக அந்த அலுவலர்களுக்கு ஏதோ நிதியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறை இருக்கிறது. அதை சர்க்கார் கவனித்து, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதன் காரணமாக எங்கள் பகுதியிலே இருக்கிற ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு, கிராமப்

[திரு. தா. சின்னசாமி] [16th March 1966]

பகுதியில் இருப்பவர்களுக்கு பிழைப்பதற்கே ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. விவசாயத்திற்குத் தகுதி இல்லாமல் இருப்பதினால், லாண்டு காலனேஸேஷன் ஏற்படுத்துவதன் மூலம், அவர்களெல்லாம் 10 கெஜம், 15 கெஜம் ஆழம் வெட்டியும் உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஆரம்பம் செய்துவைத்த விவசாயத் திட்டம் எந்தப் பகுதியிலும் செயல்படவில்லை. அவர்கள் கேணிகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய உதவி செய்யவேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய மின்சார பம்பு செட்டுகளைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் சர்க்காரை விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்தில் என்னுடைய பகுதியில் உள்ள ஏழை மக்களுக்கு மின்சார வசதியும், கேணி வெட்டலோனும் இனும் மாண்புமிகுக் கொடுக்காது போனாலும், 10 ஆண்டுகளுக்கு தவணைக் கடனாக வாவது கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பழைய கேணி வெட்டுவதற்கு உதவித் தொகை கொடுக்க முடியாது என்று பஞ்சாயத்து யூனியன் தள்ளிவிடுகிறார்கள். வீட்டிற்கு வேகாத தண்ணீர் உதவாது என்று சொல்லுவார்கள். புதிய கேணிகளை வெட்டுவதற்கு முன்பு பழைய கேணிகளை ஆழப்படுத்தவேண்டும். புதிய கேணிகளை வெட்டுவதற்கு ரூ. 2,000, 3,000 கொடுக்கும்பொழுது, பழைய கேணிகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு ஏன் ரூ. 500, 1,000 கொடுத்து உதவக் கூடாது. அம்மாதிரி கடன் உதவி அளித்தால் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வார்கள் என்று இந்த அரசாங்கத்திற்கு நான் தெளிவுபடுத்துகிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் எங்களுடைய பகுதியில் இருந்தும் கோழுகி நதித் திட்டம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஜனங்கள் இதனால் ரொம்பவும் குறைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோழுகி நதி அணையைக் கட்டுவதற்கு ரூ. 4 கோடி ஒதுக்கி. . . . (மணியடிக்கப்பட்டது)

* திரு. சி. மாணிக்கம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களை இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலும், நான்கு ஆண்டுகளாக எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். குடிதண்ணீர் வசதியைப்பற்றிச் சொல்லியும் எதுவுமே காதில் போட்டுக்கொள்ளவில்லை. எதையுமே எடுத்துப் பார்க்கவில்லை. நாங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதால் நாங்கள் சொன்னதெல்லாம் செவிடன் காதில் சங்கு ஊதினால் போலத்தான் இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. நான் இதுபற்றி வருத்தப்படுவதோடு ரொம்பவும் வெட்கப்படுகிறேன். சேரியிலே பார்த்தால் சேரி மக்களெல்லாம் குடிதண்ணீர் இல்லாமல் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். பல முறை இதுபற்றி எடுத்துச் சொல்லியும் ஒன்றும் பலன் இல்லை. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் பல இடங்களில் அணைக்கட்டுகள் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. சிறு பாசன ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. சிறிய கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கால்வாய்களில் 'வுட்' அணைகளை கட்டிக்கொடுத்தால்

16th March 1966] [திரு. சி. மாணிக்கம்]

விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக இருக்கும். சில 'வுட்' அணைகளில் தண்ணீர் நின்றால் பக்கத்துக் கிணறுகளுக்கும் உபகாரமாக இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல சேவை செய்த மாதிரி இருக்கும். குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் முள்ளிக்காட்டு அணையைப் பற்றி நான் சொன்னேன். முத்துணையூர் ஏரியைப்பற்றி நான் சொன்னேன். பில்லுபுரித்தி, கருங்குரிப்பட்டி, அருர் ஏரிகளைப் பற்றி நான் சொன்னேன். கல்லாறு என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அதில் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டவேண்டும் என்று சொன்னேன். இத்துணை சொல்லியும் ஒன்றும் பலன் இல்லை. டி.டி.ஸி. மீட்டிங்களிலும் சொல்லியிருக்கிறேன். சட்ட மன்றத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப் படவில்லை. நான் இதுபற்றி மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். ஒரு காகம் இருக்கிறது. அது தன்னுடைய குஞ்சுக்கு எந்தவிதமாக இறை கொண்டு வருகிறதோ, அம்மாதிரி கேட்கிறேன், எங்களுக்கு தாகத்துக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும். வேதனைப்படுகிறோம், குடி தண்ணீர் இல்லை, வெகு சிரமப்படுகிறோம். எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என் தொகுதியில் சேலம் ஜில்லாவில் ஏற்காடு-சேர்வராயன் மலை அடிவாரத்தில் மழை பெய்தவுடனேயே டேனிஷ் பேட்டைக்கு பக்கத்தில் இருக்கும் காதையாம்பட்டி என்ற ஊரில் 4 கெஜம் தண்ணீர் வந்துவிடுகிறது. பல முறை இங்கே ஒரு அணை கட்டவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். டேனிஷ் பேட்டைக்குப் பக்கத்தில் அந்த அணையைக் கட்டி தண்ணீரை தேக்கி வைத்து, விவசாயத்திற்கு விட்டால் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியும். சேர்வராயன்மலை அடிவாரத்தில் குடும்பப்பட்டி என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. போன வருஷம் இதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறேன். அங்கே மழை பெய்தால் ஊரையே மழை அடித்துக்கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அந்த ஆற்றின் கிழக்குப் பகுதியிலே ஒரு அணையைக் கட்டி, தண்ணீரைத் தேக்கி, தண்ணீர் பயிரை அழிக்காமல் செய்து விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் விட்டால், அந்தக் கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு நல்ல வசதி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பனைமரத்துப்பட்டி என்று ஒரு ஏரி இருக்கிறது. ராசிபுரத்திற்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக பம்பு செட்டுகள் புதைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் தண்ணீர் ராசிபுரம் போய்ச்சேரவில்லை. தண்ணீரை எங்கிருந்து கொண்டுவருவது என்பது பற்றி நான் முன்பே சட்டசபையில் பேசியிருக்கிறேன். சல்லாத்து கிராமத்தில் ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அந்த ஆற்றுத் தண்ணீர் பாரெஸ்டில் 3 மைல் தூரம் ஓடி வீணாகப் போகிறது. சல்லாத்துக் கிராமத்திலிருந்து கம்பம்பட்டி கிராமம் வரையில் ஒரு கால்வாய் வெட்டி, கால்வாய் ஒரு மைலுக்குள் தான் இருக்கும். அந்தத் தண்ணீரை தும்பம்பட்டி கிராமத்திற்குக் கொண்டு வந்து காட்டாற்றில் விட்டால், பனைமரத்துப்பட்டி ஏரிக்குத் தண்ணீர்

[திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்] [16th March 1966]

வரும். குடி தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு ஜனங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். அமைச்சர் அவர்கள் இதை உடனே கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் சேர்வராயன் மலை அடிவாரத்தில் பூமானூர் என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. மஞ்சவாடிக் கணவாயி் விருந்து ஒரு ஆறு வருகிறது. மழை பெய்தால் உடனே தண்ணீர் வந்துவிடுகிறது. பூமானூரில் ஒரு ஆறு வருகிறது. மஞ்சவாடியில் ஒரு ஆறு வருகிறது. மழை பெய்தால் ரோடுக்கு வர முடியாமல் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அடிவாரத்தில் ஒரு அணையைக் கட்டி தண்ணீரைத் தேக்கினால் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். அங்கு 10, 20 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் விட்டால், நல்ல வசதி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அதோடு கூட இன்னும் அனுதாரத்து மலை, கல்வராயன் மலை, கிரைப்பட்டி, புழுதிக்குட்டை, புங்கமடுவு ஆகிய கிராமங்களில் மழை பெய்தால் தண்ணீர் வருகிறது. அங்கே போலூர்விருந்து ஒரு ஆறு வருகிறது. போலூருக்கு இரண்டு, மூன்று ரோடுகள் போகின்றன. அடிவாரத்தில் ஒரு அணையைக் கட்டி, தண்ணீரைத் தேக்கினால், விவசாயிகள் மிகவும் பலன் அடைவார்கள். . . . (மணி அடிக்கப்பட்டது)

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சரால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மானியங்களை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்குத் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், இருக்கக் கூடிய தண்ணீரையெல்லாம் எங்கெங்கெல்லாம் வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமோ, அங்கெல்லாம் செய்து கொடுத்து 94 சத விகிதம் வசதிகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி 94 சத விகிதம் வசதி செய்துகொடுத்து, 20 லட்சம் ஏக்கரா நிலங்களுக்கு மேல் பாசன வசதிகள் பெற்று இருக்கின்றன. அதற்காக இந்த அரசாங்கத்தையும், அமைச்சரையும்—கட்சிக்காக, கட்சி கட்சி என்று இங்கே எப்படிப் பேசினாலும்—வெளியிலே இருக்கும் மக்கள் நிச்சயமாக கிராம மக்கள் விவசாய மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள், வர வேற்கிறார்கள், (குறுக்கீடு) இந்தத் திட்டங்களைப் போடுவதற்காக.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

இந்த டிபார்ட்மென்டை எடுத்துக்கொண்டாலும், அமைச்சரவையை எடுத்துக்கொண்டாலும், சாத்தியமான திட்டங்களை, லாபம் வருகிறதா, நஷ்டம் வருகிறதா என்று பார்த்தாலும், நஷ்டம் வரும் என்று இருந்தாலும், மக்களுடைய நலனுக்காக வேன்று, அந்த அடிப்படையில் காரியங்களைச் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். கையாலாகாதவர்கள் டிபார்ட்மென்டைப் புரிந்து கொள்ளாமல், காரியத்தைச் செய்வதற்கு முடியாமல், இங்கே வந்து குறை கூறினால் அது நல்லதல்ல. பருவ மழை தவறியதனால் . . .

16th March 1966]

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன், சார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர், “கையாலாகாதவர்கள்” என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார்களே, அது இந்தச் சபைக்கு உகந்ததா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : இந்தச் சபையிலே பல கனம் அங்கத்தினர்கள் இம்மாதிரி உபயோகிக்கிறார்கள். அம்மாதிரி வார்த்தைகளை உபயோகிக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால், அது சபையின் கௌரவத்திற்கு உகந்தது அல்ல என்று சொல்லமாட்டேன்.

SRI K. T. KOSALRAM : Sir, it is not an unparliamentary word.

MR. DEPUTY SPEAKER : Yes, it is not an unparliamentary word.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : தென்மேற்குப் பருவ மழை தவறியதால், வைகையில் அதிகம் தண்ணீர் இல்லாமல் இருந்தும் நான்கு நாளைக்கு ஒரு முறை என்று தண்ணீர் கொடுத்து விவசாய வளர்ச்சியை அடைந்திருப்பது, இலாகாவின் திறமையைக் காட்டுகிறதா அல்லது இலாகாவின் திறமையின்மையைக் காட்டுகிறதா என்று நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், எந்த எந்த அளவிற்கு மக்களுக்கு நலன் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நல்ல முறையிலே செயலாற்றியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவற்றைச் சொல்ல வேண்டும்.

எங்கள் பகுதியில், என் தொகுதியில் கூட பல திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்னும் மஞ்சள் ஓடைதிட்டம், நிலக்கோட்டைத் தாலுக்காவைச் சேர்த்து, இன்னும் செயல்படுத்தப் படவில்லை. திருச்சியில், பிப்ரவரி மாதம் 16-ம் தேதி எஸ்.இ. ஆபீசில் பார்த்தேன். மேலே அனுப்பிவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே, அந்த மஞ்சள் ஓடை ஸ்கீமையும் சாங்ஷன் செய்ய வேண்டும். அதோடு வாடிப்பட்டி யூனியனில் பழனி ஆண்டவர் ஓடைத் திட்டம் இன்னும் செய்யப்படவில்லை. சிறுமலைத் திட்டம் இன்னும் சாங்ஷன் செய்யப்படவில்லை. இவற்றைச் சற்றுப் பார்த்து, இந்த அசெம்பிளி முடிவதற்கு முன்னதாக சாங்ஷன் செய்து கொடுத்தால், அந்த மக்கள் சார்பில் அமைச்சருக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டளாக இருப்பேன்.

அடுத்து, பெரியாறு பகுதியில், பல ஆண்டுகளாகக் கிணறுகள் வைத்திருந்தும், தண்ணீர் பாசனத்திற்குக் கொடுக்கிறோம். ஆனால், மழை இல்லாத காலங்களில், அல்லது பெரியாற்றில் தண்ணீர் இல்லாத காலங்களில், பாசன வசதி செய்து கொடுக்க மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. ஆகவே, பெரியாற்றுப் பகுதியில் உள்ள கிணறுகளில் பம்பு செட்டுகள் என்று ஆர்டர் போட்டு இருந்தும் கூட, அது நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்து அமல்படுத்தப் படவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தப் பகுதி மக்கள்

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [16th March 1966]

தண்ணீர் இல்லாத போது, கிணறுகளை உபயோகிக்க முடியும். ஆகையினால், இதைப் பரிசீலித்து, தண்ணீர் இல்லாத காலங்களில், கிணறுகளில் பம்புசெட்டுகள் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று பர்மிஷன் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கும் பெரிய கண்மாய்களில் மணல் மேடிட்டுத் தூர் எடுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய பகுதியில், மேலக்கால் கண்மாயில் 6, 7 ஆண்டுகளாக எஸ்டிமேட் போட்டு இருந்தும் வேலை சாங்ஷன் ஆகாமல் இருக்கிறது. அதில் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்தால், தண்ணீரை தேக்கி வசதி செய்ய முடியும்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அது பெரிய பிரச்சினை; அதைப் பற்றி பல முறைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். சட்டமன்றத் திற்கு வந்து கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளாகச் சொல்லிவருகிறேன். நிலக்கோட்டைப் பகுதியில் தன்னிச்சம் பகுதியில், இரு போகச் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். தீர்வையும் செலுத்துகிறார்கள். ஆனால், அது ஒரு போக சாகுபடி என்று ரெகார்டில் இருக்கிறது. அதை மாற்றி, அந்த நிலங்கள் இரு போக சாகுபடி செய்யப்படுவவை என்று உத்தரவு போட்டால், அவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் வைத்து, அந்த வகையில் அந்த மக்களுக்கு நிவாரணம் தேடித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.) வகை நதியில், ஏதோ புதுத் திட்டம் கொண்டுவரப் போகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. கொண்டு வாருங்கள், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. வரவேற்கிறோம். ஆனால், நிலக்கோட்டை வட்டாரத்து மக்கள் என்ன பாவம் செய்தார்களோ என்று நினைக்கக்கூடிய அளவில் அவர்களுக்கு வசதிகள் கிடைப்பது இல்லை. திருமங்கலத்திற்குக் கொடுக்கிறோமே, அதே போல் இங்கேயும் கொடுக்க வேண்டும். 10,000 ஏக்கரா நிலம் நலன் பெறும். அந்த மக்கள் இரண்டு மடங்குத் தீர்வை வேண்டுமானால் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கடைசியாக வெல் இர்ரிகேஷன் பற்றி—ஒரே ஒரு நிமிஷம். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பாசன மானியத்தின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீர்ப் பாசனம் சம்பந்தமாக சென்ற ஆண்டு தஞ்சை மாவட்டத்தில், விவசாயக் கருத்தரங்கு ஒன்று நடத்தி, அந்த அரசாங்கமே பலர் அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றை அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது, எந்த அளவுக்கு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப் போகிறார்கள் என்பது இந்த மானியம் சம்பந்தப்பட்ட அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. சென்ற ஆண்டு தஞ்சை மாவட்டத்தில் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய முறையில், தண்ணீர் பற்றாக்குறையினால் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதுபற்றி எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்கு காரணம் ஒன்று சொல்லப்படுகிறது. விவசாயத்திற்கு ஜூன் மாதத்திலேயே, பழக்கத்திற்கு மாறாக, தண்ணீர் திறந்துவிட்டதன் காரணம்தான்

16th March 1966]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, இம்மாதிரி தண்ணீர் குறைவாக இருக்கிற போது தண்ணீர் திறந்து விடவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பது பற்றி பெரிய அச்சம் இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய தண்ணீரும் கரும்புக்குத் திறந்து விடப்பட்டு, பாய்ந்துகொண்டு இருக்கிறது என்கிற தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. கரும்புப் பயிருக்கு, இருக்கும் தண்ணீரை விடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. கரும்பு விவசாயத்திற்குக் கிராமங்களில் இருக்கும் கிணறுகளிலிருந்து அல்லது புத்தாகக் கிணறுகள் தோண்டி தண்ணீர் கொடுக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என் தொகுயில் வடவாறு பாசனத்தை விரிவுபடுத்தி திரும் கோட்டை, பாடையகோட்டைப் பகுதியில் இருக்கும் கிராமங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கப் பட்டவேண்டும், இந்த கோரிக்கையை பல ஆண்டுகளாக வலியுறுத்தி வருகிறோம். ஆனால் அந்தக் கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல், என்ன காரணமோ நிராகரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. இந்த வேலைக்கு அதிக ரூபாயும் செலவாகாது, சில லட்ச ரூபாய்ச் செலவிலேயே அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும். அதனால் பல கிராமங்கள் பாசன வசதி பெறும். அதே போல், அங்கே திருமணி ஏரி என்ற ஒரு பெரிய ஏரி இருக்கிறது. சுமார் 600, 700 ஏக்கர் விஸ்தீரணம் உள்ள ஏரி. அந்த ஏரியில் பூராவாகத் தண்ணீர் தேக்கினால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்ய முடியும். அந்த ஏரியை இப்பொழுதே ஆய்க்கட்டிலே எடுத்துக்கொண்டு கரைகளை உயர்த்தி ஏரியில் தண்ணீரைத் தேக்கி விவசாயத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த ஏரியை மீன் இலாகாவிடம் ஒப்படைத்து மீன் இலாகாவின் மீன் பிடிக்க, குத்தகைக்கு விட ஏற்பாடு செய்வதாகவும் தெரிகிறது. இம்மாதிரி மீன் இலாகா குத்தகைக்குக் கொடுத்தால், ஏலம் எடுக்கிறவர்கள் தண்ணீரை இறைத்து, மீன் பிடிக்க ஏற்பாடு செய்து விடுவார்கள். தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுப் பாசனம் பெறக்கூடிய விவசாயிகள் பாசனம் பெறமுடியாமல் தண்ணீர் பாசனத்திற்குக் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்படும். நாகை தாலுக்காவில் வெள்ளாற்றில் வளிவலம் கிராமத்தில் ரெகுலேட்டர் கட்டினால் கொறப்பாடு, முத்தரசுபுரம், போன்ற கிராமங்களுக்குப் பாசனத்திற்கு வழி ஏற்படும். ஆகவே, அந்த வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் குளங்குட்டைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி நான் இதற்கு முன்னால் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த மாவட்டத்திலே குடிமராமத்து வேலை செய்யப்பட்டு வருகிறது. பஞ்சாயத்து மூலமாக அந்த வேலைகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. குளங்குட்டைகள் மராமத்துச் செய்ய அரசாங்கம் திட்டமிட்டுப் பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைத்தால் நலமாக இருக்கும். குளங் குட்டைகளை மராமத்துச் செய்வதன்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [16th March 1966]

மூலம் தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறைக் காலங்களில் இவற்றில் தேங்கியிருக்கும் தண்ணீரை எடுத்து இறைத்து விசையத்திற்கு உபயோகப்படுத்த முடியும்.

தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு வடிகால் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கோரியதன் காரணமாக 12 கோடி ரூபாய் செலவில் திட்டமிட்டு இருப்பதாக அரசாங்கத்தின் மூலமாகவும் அமைச்சர்கள் மூலமாகவும் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், அந்தத் திட்டத்தை இந்த ஆண்டு எடுத்துக்கொள்ள வழி இல்லை. அவர்களுடைய அறிக்கையைப் பார்த்தால், முக்கியமான வேலைகளில் இதுவும் ஒரு வேலையாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அந்தத் திட்டத்தை எந்த அளவுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள் என்பதை நாங்கள் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் கந்த பரிச்சான் வடிகால் திட்டம் குறித்துப் பேசினார்கள், இந்த ஆண்டு திறந்து விட கேட்டுக்கொண்டு முடிந்துவிடுகிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, சில அபிப்பிராயங்களை நான் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன்.

வறண்ட பிரதேசமாக இருக்கும் இடங்களுக்கு யாதொரு திட்டமும் உருவாக்கப்படவில்லை. முக்கியமாக 'அண்டர்க்ரௌண்டு வாட்டர் இன்வெஸ்டிகேஷன்' சம்பந்தமாக, மணலி, மீன்குர் என்ற இடங்களில்தான் வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அண்டர்க்ரௌண்டு வாட்டர் இன்வெஸ்டிகேஷன் ஸ்கீம் வறண்ட பிரதேசங்களுக்குப் போதக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால் கொஞ்சம் நன்மை ஏற்படும்.

இரிகேஷன் சம்பந்தமாக இப்பொழுது ஐந்து, ஆறு இலாகாக்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றன. எஸ்.எம்.ஐ.பி., ஃபுட்ப்ரொடக்ஷன், பி.டபிள்யூ.டி. மூலமாகவும் வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மைனர் இரிகேஷன் டாங்க்ஸ் மேற்பார்வை ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டின் கீழ் இருக்கிறது. ரெவினியூ டாங்க்ஸ், ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டின் கீழ் இருக்கின்றன. இது தவிர, டி-ஸிஸ்டிங் வேலையும் நடந்து வருகிறது. இப்படிக்கிட்டத்தட்ட ஆறு வகைகளில் வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த இலாகாக்களுக்கு கிடையில் ஒற்றுமை இல்லை. இத்தனை இலாகாக்கள் செய்யக் கூடிய வேலைகளை இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்தால் நலமாக இருக்கும். மைனர், மேஜர் என்று பிரித்தால் மக்களுக்குப் பிரயோஜனப்படும். இப்பொழுது ஏதாவது ஒரு வேலையைப்பற்றி மனுக் கொடுக்கவேண்டும் என்றால், எந்த இலாகாவை அணுகவேண்டும் என்று யோசிக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. முடிவு ஏற்படுவதற்கு வருஷக் கணக்காகத் தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆக, இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்தால் நலம் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

ரீ-மாடலிங் ஸ்கீம் முக்கியமாக எஸ்டேட் வில்லேஜ்களுக்கு மிகவும் அவசியம். இப்பொழுது மராமத்துச் செய்யப்பட்டாலும், கால்வாயில் செவ்வனே தண்ணீர் வந்து பாய்வதற்கு ஏற்றபடி ரீ-மாடலிங் ஸ்கீம் இல்லை. குடிமராமத்து ஃபோர்ஸில் இருக்க வேண்டும். அது இல்லாமல் கால்வாய்கள் மிக மோசமாக இருந்து

16th March 1966] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

கொண்டிருக்கின்றன. குடிமராமத்துக்குச் சட்டம் வைத்தால் கூட நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன். அதைச் சர்க்காரே செய்து மக்களிடம் வசூலிக்கக்கூடிய நிலைமையில் ஒரு புதுச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் நலமாக இருக்கும்.

இரிகேஷன் கமிட்டி ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் தேவை. ஒவ்வொரு சிஸ்டத்திற்கும் அல்லது ஒவ்வொரு ஆயக்கட்டுக்கும் இருந்தால் நலம். இரிகேஷன் சம்பந்தமாக, விநியோகக் கட்டுப்பாடு சரிவா இல்லை. விநியோகக் கட்டுப்பாடு ரொம்ப அவசியம். இருக்கக் கூடிய தண்ணீரைச் சரியாக விநியோகிக்கவேண்டுமானால் கட்டுப்பாடு அவசியம். அதற்கு இரிகேஷன் கமிட்டி ஆங்காங்கு இருந்தால் நலம். அநேக சாலைகள் மராமத்துச் செய்யப்படவில்லை. அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும்.

என் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் செங்கோட்டை தாலுக் காவில் குளங்கள் யாருடைய பொறுப்பில் இருக்கின்றன என்கிற கணக்கு இல்லை. மொத்தமாக எடுத்துப் பார்த்தால், ஜில்லாவில் எத்தனை குளங்கள் இருக்கின்றன, யாருடைய மேற்பார்வையில் அவை இருக்கின்றன, யார் மராமத்துச் செய்கிறார்கள் என்ற கணக்கு இல்லை. ஜில்லா முழுவதும் இதே நிலைதான் இருக்கிறது. மனுப்போட்டால் பதில் வருவதில்லை. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும், இன்ன இன்ன டாங்க் யார் யாருடைய பொறுப்பில் இருக்கிறது என்ற கணக்கு இருந்தால் பிரயோஜனப்படும். அந்தக் கணக்கு இப்பொழுது இல்லை.

கடையநல்லூர் பக்கம் உள்ள பாப்பாண்கால் பி.டபிள்யூ.டி. மேற்பார்வையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்ட் (மைனர் இரிகேஷன்) மேற்பார்வையிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இரண்டு இலாகாக்களின் மேற்பார்வையிலும் இருக்கின்றது. ஏதாவது ஒரு இலாகாவின் மேற்பார்வையில் இருப்பது நல்லது. பல முயற்சிகள் எடுத்தும் இன்றுவரை செயல்படாமல் இருக்கிறது. பாப்பாண்கால் ஒரு இலாகாவின் மேற்பார்வையில் வா வேண்டும். ஐயாபீரம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி செய்துதரக்கூடிய அந்தப் பாப்பாண்கால் ஒருவருடைய மேற்பார்வையில் இருந்தால் நல்ல நிலைமை ஏற்படும்.

கருப்பா நதி, அடைவிறயனாறு வரட்டாறு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு வருஷமாக இந்தத் திட்டங்கள் வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்றுவரை ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை.

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து வரக்கூடிய தண்ணீர் சம்பந்தமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அச்சன்கோயில் திட்டம் இருக்கிறது. கேரளாவிற்கு அந்தத் தண்ணீர் தேவையில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கேரளா சர்க்காருடன் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருந்தும் செயல்படக் கூடிய நிலைமை இல்லை. மேற்கொண்டு செயல்பட வழி செய்ய வேண்டும்.

என்க்ரோச்மென்ட் டாங்க் பெட்ஸ் அண்டு சாலஸ் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த என்க்ரோச்மென்டினால் தண்ணீர் விரயமாகிறது. அதன் பயனை யார் அடையவேண்டுமோ

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [16th March 1966]

அவர்கள் அடைய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்த எனக். ரோச்மென்டை அப்புறப்படுத்த வழி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. தோ. மு. நல்லசாமி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டு நீர்ப்பாசன மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கம் தங்களால் இயன்ற அளவு பரிசீலனைகள் செய்து பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றியதோடு, எங்கெல்லாம் பாசன வசதிகள் கொடுக்க முடியுமோ அதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். என்னுடைய வட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஒருசிலவற்றைச் சொல்லி நான் என்னுடைய உரையை முடிக்க விரும்புகிறேன்.

கரூர் தாலுக்கா மிகவும் வறண்ட பிரதேசம். அங்கு 15,000 ஏக்கர் போன்ற நில அளவு மட்டும் அமராவதி மூலமாகவும், காவேரியின் மூலமாகவும் பாசனம் பெற்றது. இந்த வருஷம் மழை இல்லாத காரணத்தால், அமராவதிப் பகுதி பூராவும் வறட்சி ஏற்பட்டு விட்டது. அங்கே பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்கிற நேரத்தில், நொய்யல் நதியிலிருந்து ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதாக ட்ராஃப்ட் ப்ளானில் சொல்லியிருந்தார்கள். ஆனால், அந்தத் திட்டம் பல இடையூறுகளின் காரணமாகக் கைவிடப்பட்டிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து, உடனடியாக அந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கித் தரவேண்டும். அது மிகவும் பயன் தரத்தக்க திட்டமாகும். அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் மிகவும் உற்சாகமாக விவசாயத்தில் ஈடுபடக் கூடிய வகையில் அந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே சமயத்தில், கரூர் தாலுக்காவிற்கு பரம்பிக்குளம்-ஆரியாறுத் திட்டத்தையோ, லோயர் பவானித் திட்டத்தையோ விஸ்தரிப்புச் செய்து கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் அமராவதி நதியின் இரு கரையிலும் உள்ள வறண்ட பிரதேசங்களுக்கு அமராவதித் தண்ணீரைக் கொண்டு பாசன வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நெடுநாளாக இந்தக் கோரிக்கையை நானும், அண்டைத் தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் திரு. சதாசிவம் அவர்களும் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம். அமராவதி நதியைப் பொறுத்த வரைக்கும், எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பதில் எல்லாம், “போதிய அளவு தண்ணீர் இல்லை, ஆகையால் அதிலே விஸ்தரிப்புச் செய்ய முடியவில்லை” என்பது தான். ஆனால், சமீபத்திலே கேள்விப்படுகிறோம். அமராவதி நதியின் நீரைப் புதுக் கோட்டைப் பகுதிக்கும் எடுத்துச் செல்லவேண்டும் என்ற ஒரு திட்டம் இன்வெஸ்டிகேஷன் ஸ்டேஜில் இருப்பதாகக் கேள்விப்

16th March 1966] [திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

பட்டேன். அது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. ஏனென்றால், கரூர் வட்டம் வறண்ட பிரதேசம் என்று தெரிந்திருந்தும், “தண்ணீர் இல்லை, ஆகவே விஸ்தரிப்புச் செய்ய முடியாது” என்று பதில் சொல்லிய அரசாங்கம், புதுக்கோட்டைப் பகுதிக்குத் தண்ணீர் கொண்டுபோக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுகிறது என்றால், அதை உண்மையிலேயே என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இதைப் பற்றி அரசாங்கத்திற்கும் நான் எழுத்து மூலமாக ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறேன். எந்தவிதமான விஸ்தரிப்புச் செய்ய வேண்டுமானாலும், கரூர் வட்டத்தில் போதிய அளவு நிலம் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வகையிலே தண்ணீர் உபரியாக இருக்குமானால், அதைக் கரூர் வட்டத்திற்கே கொடுக்கவேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் நெடுநாளாக வலியுறுத்தி வரும் நொய்யல் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதோடு தண்ணீர் உபரியாக இருக்குமானால் அதை கரூர் வட்டத்திற்கு விஸ்தரித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆ. தங்கவேலு : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் நீர்ப்பாசன மானியக் கோரிக்கையின் மீது என் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இங்கே நீர்ப்பாசனத்திற்காக 6,99,84,800 ரூபாய் மானியம் அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது திட்டத்திலேயும் பல கோடி ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான்காவது திட்டத்திலேயும் பல திட்டங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தும் கடந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலோ, இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலோ வரப்போகிற திட்டத்தைப் பற்றிய குறிப்பிலோ என்னுடையப் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்றுமே கிடையாது. அந்த பகுதி எந்த விதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டம், சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டம், குழாய்க்கிணறுத் திட்டம், நில மீட்பு, தூர்வாரல் திட்டம், பூகர்ப்ப நீர் ஆராய்ச்சித் திட்டம், வடி குழாய் கிணறுத் திட்டம்—ஆக இப்படிப் பல அமைப்புக்கள் இருக்கின்றனவே தவிர—என்னுடைய பகுதியில் எந்த ஒரு அமைப்பின் கீழும் எந்த ஒரு சிறியவேலையாவது நடைபெறுகிறதா என்றால் சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே பற்பல திட்டங்களைப்பற்றிப் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் புள்ளிவிவரங்களை எல்லாம் பார்க்கிறபோது எப்படி இருக்கிறதென்றால் பசி, பசி எனத் துடிக்கும் ஒருவனிடத்தில் காசுத்திலே பல உணவுப்பண்டங்களின் படங்களைப்போட்டு, புசி புசி எனக்கொடுப்பது போலத்தான் இருக்கிறது. காரணம் எந்த ஒரு திட்ட அமைப்பின் கீழும் என்னுடைய பகுதியில் எந்த வேலையும் நிறைவேற்றப்படவில்லை.

[திரு. ஆ. தங்கவேலு] [16th March 1966]

குறிப்பாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தொடர்ந்து அந்தப் பகுதியில் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டு வருகிற காரணத்தினால் தான் அந்தப் பகுதி புறக்கணிக்கப்படுகிறதோ என்று கருத இடமேற்படுகிறது. எத்தனையோ முறையாகச் சொல்லிவந்தும் கூட ஒரே ஒரு ஏரியின் கவிங்கக் கூட அமைத்துக்கொடுக்க அமைச்சரவையில் உள்ளவர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் மனம் வரவில்லை. சென்ற ஆண்டு தென் பசார் ஏரி கவிங்கல் மாற்றியமைப்பதுபற்றி ஒரு கேள்வி கேட்டபோது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள், இந்த வேலை 1964-65-க்குள் முடிந்து விடும் என்பதாக. ஆனால் அது பற்றி எவ்விதக் கவனமும் செலுத்தப்படவில்லை. அதிகாரிகளும் அக்கறை காட்டவில்லை என்று சொல்கிறேன். இந்த அமைச்சர் அவையும், அதிகாரிகளும் இப்படி என்னுடைய பகுதியைப் புறக்கணித்திருப்பது வருந்தத்தக்கது. எங்களை ஓரவஞ்சனையாக நடத்துகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டையும் வைக்கிறேன்.

விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வார்கள், “உங்களுடைய பகுதியில் தான் வீடேர் அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டிருக்கிறதே” என்பதாக. சென்ற வாரத்தில் கனம் உணவு அமைச்சர் வீடேர் அணையை வந்து பார்வையிட்டார்கள். அதனால் என் பகுதிக்கு பயன் இல்லை. பாண்டிச்சேரி பகுதிக்குத்தான் பயன் உள்ளதாக இருக்கிறது. கொஞ்சம் என் பகுதிக்குப் பயன் ஏற்படும் என்றாலும், இன்றையதினம் அந்த அணைக்கட்டினால் அங்கு உள்ளவர்கள் பாதகம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூர்ந்து அமைச்சர் அவர்களே கவனித்தார்கள். குறிப்பாக அந்த அணைக் கட்டு கட்டிய பகுதியில் தொண்டியாற்றில் கோடை மழை பெய்தாலும், வருகின்ற நீரை முன்பு விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது அணை கட்டிய பிறகு முன்பு அவர்களுக்கு இருந்த உரிமை போய்விட்டது. அக்டோபர் மாதத்தில்தான் தண்ணீர்விடுவது என்ற நிலை ஏற்படுகிறபோது அவர்கள் பின்தங்கிவிடக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்களே கூர்ந்து கவனித்தார்கள். நியாயமான அவர்களுடைய கோரிக்கையைக்கூட அதிகாரிகள் புறக்கணித்து வந்தார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். 10 சதவிகிதம் கூடுதல் வரி விதிப்பதைக் கூட 3 ஆண்டுகளுக்கு வசூலிக்கக் கூடாது என்ற அவர்களுடைய கோரிக்கையையும் கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்போதே கலெக்டரிடத்தில் கூட அந்த வசூலை நிறுத்தி வைக்கும்படி சொன்னார்கள். இப்படி கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு நேரில் வந்திருந்து ஆறுதல் அளித்தமைக்கு அந்த வீடேர் பகுதி மக்கள் சார்பிலே நன்றியும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வீடேர் நீர்த்தேக்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இப்போதே கரை வெடித்திருக்கிறது. பூங்கா காய்ந்து கிடக்கிறது. கனம் அமைச்சரே நேரில் பார்த்து வருத்தப்பட்டார்கள். பூங்காவும், கரையும் சரியான முறையில் மாாமத்து செய்யப்படாமல் கள்ளியும், முள்ளும் படர்ந்து உலர்ந்து இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம்

16th March 1966]

[திரு. ஆ. தங்கவேலு]

வேலைசெய்து வந்த என்.எம்.ஆர். தொழிலாளர்களை நிறுத்தி விட்டார்கள். கேட்டால் வீண் செலவு என்கிறார்கள். அலாட் மெண்டு இல்லை என்கிறார்கள். நம் அரசாங்க பூசனிக்காய் போவது தெரிவதில்லை. கடுகைத் தேடித் தேடி எடுத்துப் போகிறார்கள். மேற்படி தொழிலாளர்களைத் தொடர்ந்து வேலையில் அமர்த்தி அந்தக் கரைகளையும், பூங்காக்களையும் நல்ல முறையில் மராமத்துச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். வில்லியம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நமது மாநிலமானது ஒரு நெருக்கடியான நிலைமையில் இருந்தது என்பதை அறிவோம். பருவ மழை பொய்த்ததன் காரணமாகவும், காலம் தவறிப் பெய்ததன் காரணமாகவும் பல வருத்தங்களும், கஷ்டங்களும் ஏற்பட்டன. ஒரு வேளை பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்றே சந்தேகித்தோம், இந்த வேளையில் நமது அமைச்சர் அவர்களும், அரசாங்க ஊழியர்களும் தீவிர நல்ல நடவடிக்கை எடுத்து ஆவன செய்வதற்காக நன்றி பாராட்டுகிறேன்.

இந்த நிலையில் குமரி மாவட்டத்தைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சித்தாறு-பட்டணங்கால் திட்டம் அங்கே நல்லமுறையில் திறம்பட நடந்து வருகிறது. அந்தப் பொறுப்பை வகித்திருக்கும் என்ஜினியர் அவர்களும், பட்டணங்கால் இன்வெஸ்டிகேஷன் ஆபீசரும் நல்லமுறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த வேலையைத் தீவிரமாகத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திப்பரப்பு சானல் விஷயமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதனுடைய வலதுகரை சானல் மஞ்சால்முடு என்ற இடத்தோடு நின்று விடுகிறது. இன்னும் ½ மைல் அதை நீட்டி, முல்லையாறு வரை கொண்டுவர்ப்போய்ச் சேர்க்கவேண்டும். அந்த வேலையைச் செய்யவேண்டுமென்று டி.ஸி. ஸ்டேட்டில் இருந்த காலத்தில் இருந்து வற்புறுத்தி வந்தோம். இன்றைக்கு அதைச் செய்து கொடுத்தால் 500 ஏக்கராக்களுக்குமேல் சாகுபடிக்கு வரும். வலது கரை சானலிலிருந்து சிதனால் வரை கிளை சானல் ஏற்படுத்துவது குறித்தும் எஸ்டிமேட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வேலையையும் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

நெய்யாறு இடதுகரை சானல் வேலை அரைகுறையாக இருக்கிறது. கிளை சானல்கள் வெட்டப்படவில்லை, 25 ஏக்கராவுக்கு மேல் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரமுடியுமானால், அந்த இடத்தில் கிளை சானல் வெட்டுவதாகச் சொன்னார்கள். அதற்குரிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதை பரிசீலித்து கிளைச் சானல்களை அவசியம் வெட்டும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெய்யாறு சானல் சித்தாறு-பட்டணங்கால் திட்டம்போல நல்ல முறையில் நடத்தப்படவில்லை. பணம் ஏராளமாகச் செலவழிக்கப் பட்டது. வீண் விரயம்தான். நல்ல முறையில் மடைகள் கூடக்

[திரு. எம். வில்லியம்] [16th March 1966]

கட்டப்படவில்லை. அரைகுறையாகவும் இருக்கிறது. அதைப் பூர்த்தி செய்து, ஒழுங்கு படுத்துவதற்கு இப்போதுள்ள பட்ஜெட்டில் ஒருவிதமான தொகையும் ஒதுக்கப்படவில்லை. இதைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்து இது சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மைனர் இரிகேஷன் விஷயமாக ஒரு சில விஷயங்கள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிறு பாசனத் திட்டங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு ஏக்கரா நிலத்திற்கு இரண்டு ரூபாய் மானியமாக அளிக்கிறார்கள். ஆனால் அது மிகவும் குறைந்த தொகை என்று கருதுகிறேன். குறைந்தது ஒரு ஏக்கருக்குப் பத்து ரூபாயாவது ஒதுக்கவேண்டும். அவ்விதம் ஒதுக்கினால் தான் அவைகளை நல்ல முறையில் நடத்த முடியும். இப்போது அவ்வேலைகள் மோசமாக நடக்கின்றன. குளங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவை மேடிட்டுக் கிடக்கின்றன. பருவகாலங்களில் மழை பெய்கிறபோது கூடத் தண்ணீர் தேங்குவது இல்லை. பஞ்சாயத்திலும் சரி, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் சரி அஜாக் கிரதையாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்று கூற விரும்புகிறேன். அந்த வேலைகள் சரியான முறையில் கண்காணிக்கப்படவில்லை. அவற்றையும் நல்ல முறையில் கண்காணித்து, மராமத்து செய்யத்தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன இலாகா மானியத்தில் இந்த ராஜ்யம் சாதித்துள்ளவைகள் மூலமாக ஏராளமான தண்ணீர் வளத்தை பயன்படுத்தி இருக்கிறோம். அப்படிப் பயன்படுத்தியிருந்தாலும், ஒரு சில காரியங்கள் நடக்க வேண்டியதைப்பற்றியும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நண்பர் திரு. சுப்பையா முதலியார் இந்த அச்சன்கோவில் ஆற்றுத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். முன்பு அச்சன்கோவில் நதி சென்னை ராஜ்யத்துடன் தான் இருந்தது. மனிதனைப் பார்த்துப் பேச மறுக்கின்றவர்கள் இப்பொழுது இருப்பது போல் அப்பொழுதும் இருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளால்தான் அது கேரள ராஜ்யத்துடன் சேர்ந்தது. முன்பு இருந்த திரு. பந்த் அவர்களுக்கு, முன்பு முதலமைச்சராக இருந்த திரு. காமராஜ் அவர்களிடமிருந்து டி.ஓ. லெட்டர் எழுதி வாங்கிக்கொண்டு சென்றோம். கேரள ராஜ்யத்திற்கும் நமக்கும் பிரிவினை செய்யும்பொழுது பி.டபிள்யூ.டி. அதிகாரியும், ஃபாரஸ்ட் அதிகாரியும் சேர்ந்து அதை அந்த ராஜ்யத்துடன் சேர்த்துவிட்டார்கள். அப்பொழுது இருந்த குப்பிரண்டெண்ட்டிங் எஞ்சினியர் திரு. கோபியல் என்பவர் இந்த ஆற்றுக்கும் கடாநா நதிக்கும் 1/2 மைல் தூரம்தான் இருக்கிறது, அதில் ஒரு டனல் போட்டு அந்தத் தண்ணீரைக்கொண்டு வந்து 1 1/2 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசன வசதி செய்யக்கூடிய திட்டம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அப்பொழுது இருந்த பி.டபிள்யூ.டி. கன்சர்வேடிவ் ஆக இருந்தது. இன்னும் கூட அந்தத் துறையில் உள்ள சில அதிகாரிகள் தர்ப்பாக்கியவசமாக அப்படித் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதையெல்லாம்

16th March 1966] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

செய்யவேண்டுமென்று அதி தீவிரமாக இருந்தாலும், இந்த அதிகாரிகள்தான் இதில் குறுக்கே நிற்கிறார்கள். மனிதனைப் பார்த்துப் பேசமாட்டேன், ச்வந்தைப்பார்த்துப் பேசினாலும் பேசவேன் என்று சொல்லக்கூடிய சில அதிகாரிகள் இன்னும் இருந்துவருகிறார்கள். மாடு மேய்க்கிறவர்கள் சொல்லக்கூடிய யோசனைகளைக் கேட்டுக்கூட நாம் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்பொழுது, மனிதனைப் பார்த்து பேசமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்பதைக் கேட்டால் நமக்கு ரத்தம் துடிக்கிறது. ஓட்டுப் போட்டு மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கின்ற அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளைக்கூடப் பார்த்துப் பேச விரும்பாத அதிகாரிகள் சிலர் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்பொழுது நான் அதை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த அச்சன்கோவில் திட்டத்தைப்பற்றிப் பலமுறை எழுதியிருக்கிறேன். ஆனால் இன்னும் முடிவு ஏற்படாமல் இருக்கிறது. நண்பர் ராமைய்யா அவர்கள் மணிமுத்தாறுத் திட்டத்தில் குளங்களைச் சேர்த்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் 110 குளங்களைச் சேர்க்கவேண்டுமென்றுதான் அவர்கள் அந்த வட்டாரத்திற்கு வந்து பார்வையிட்டு வந்தார்கள். இந்த 110 குளங்களும் தீயக்கூடிய அவசியமில்லை என்பதால் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று கலெக்டருக்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அங்கே ஐந்து தாலுக்காக்கள் இருக்கின்றன, திருநெல்வேலி, திருச்செந்தூர், பூவைகுண்டம், போன்ற ஐந்து தாலுக்காக்கள் இருக்கின்றன. இப்படிப் பரவலாக இருப்பதால் இந்தக் குளங்களையெல்லாம் ரிசர்விலே வைக்காமல் 110 குளங்களையும் சேர்க்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த கீரியாறு திட்டம் பைனலைஸ் பண்ணப் பட்ட திட்டம். இதற்கும் கோளாவிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள்கூட அங்கு வந்து பார்வையிட்டார்கள், நான் கூட்டிக்கொண்டு போய் காட்டியிருக்கிறேன், அவர்கள் பார்வையிட்டார்கள். ஆனால் அதனுடைய நிலைமை என்ன என்பது இன்னும் புரியவில்லை. பொதுமக்களுக்குத் தெரியவேண்டாமா பெரிய சூப்பிரண்டன்ஷிப் இஞ்சினியர் நியமிக்கப்பட்டு இதை இன்வெஸ்டிகேஷன் பண்ணித் தயாரிக்கப் பட்ட ரிப்போர்ட் என்ன ஆயிற்று? சர்க்கார் இந்த கீரியாறு ஸ்கீமை விட்டுவிட்டதா அல்லது வைத்திருக்கிறதா என்ற விவரத்தை அரசாங்கம் தெளிவுபடுத்தினால் நன்றாக இருக்கும். பூவைகுண்டம் பேய்க்குளம் வேலையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னேன். இதை ட்ரெய்ல் பார்க்கப் போகிறோம் என்று உத்தரவு எல்லாம் வந்தது. மண்ணைப்போட இடம் இல்லை, அதைப்போட இடம் இல்லை என்று ஏதோ காரணங்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதெல்லாம் கிடையாது. எஞ்சினியர்கள் நினைத்தால் முடியாதது ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் நினைத்தால் “everything is possible” தான். அவர்கள் நினைக்கவேண்டும், அத்துடன் அமைச்சர்கள் மனது வைக்க வேண்டும். இரண்டு பேர்களும் நினைத்தால் செய்துமுடிக்க முடியும். சில்ட் கினியரன்ஸ் என்றெல்லாம் சால்ஜாப்புச் சொல்லிக்

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [16th March 1966]

கொண்டிருக்காமல் குளங்களை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், அதுவும் டெயில் என்ட்ஸில் இருக்கின்ற குளங்களை உடனே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

காவேரி, நெய்வேலி முதலிய இடங்களில் பூகர்ப்ப சாஸ்திரிகளை வைத்து, பூமிக்கடியிலே இருக்கின்ற தண்ணீரை எடுப்பதற்கு முயற்சி நடக்கிறது. அதேமாதிரி தாம்பிரபரணி, மணிமுத்தாறு எல்லாம் இருக்கக்கூடிய திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு இதை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கேரளா ராஜ்யத்தில் வீணாகப்போகும் தண்ணீரைப்பற்றி அவர்களுடன் பேசி, அவர்களுக்கும் நாம் நன்மை செய்கிறோம் என்பதை நன்கு உணர்த்தி அந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். பம்பையாறு ஸ்கீம், ஸீபர்ஸ்ட் பைஸ் இயர் பிளானில் இருந்தது. அப்பொழுதே சேர்க்கப்பட்ட திட்டம் இது, புரட்சிடிங்ஸை படித்துப் பாருங்கள் தெரியும். ஆனால், அப்பொழுது இதைப்பற்றி பேரம் பேசினார்கள். கோயம்புத்தூருக்குத் திட்டம் வரவேண்டுமென்றால் அதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அப்பொழுது இருந்த பட்டம்மாண்புள்ளீர் அவர்கள் பம்பையாறு ஸ்கீமை அந்த ஸ்கீம் வேண்டுமென்றால் பிரஸ் பண்ணுதீர்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகையால் விடப்பட்டது, திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படாத திட்டம் இது. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொள்வார்கள், இது நடக்கும், நாடு செழிக்கும் என்று நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : கனம் தலைவரவர்களே, நமது பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்ற நீர்ப்பாசன மானியத்தின் மீது முக்கியமான கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெரிய பாசனத் திட்டத்தின் கீழே முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிருஷ்ண-கோதாவரித் திட்டத்தைப் போட்டு, இப்பொழுது மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் முடிந்தும் கொண்டு வரமுடியவில்லை, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் கொண்டு வருவார்கள் என்ற அபிப்பிராயம் இல்லை என்று தெரிகிறது. இதற்காக வருந்தாமல் இருக்கமுடியாது. நடுத்தர நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து நந்தங்கால் வழியாக வீரே நீர்த்தேக்கத்திற்குத் தண்ணீர் விடலாம் என்ற அபிப்பிராயத்தைக்கொண்டு நிபுணர்கள் எல்லாம் பரிசீலனை செய்தார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். ஆனால் இதுவரைக்கும் அது என்ன நடவடிக்கையில் இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. இதற்காகவும் நாம் வருந்தாமல் இருக்கமுடியாது. வீரே நீர்த்தேக்கத்திற்கு ஒரு பக்கத்திலேதான் தண்ணீர் பாய்கிறது, மறு பக்கத்திலும் தண்ணீர் பாயவேண்டுமென்று இந்த மன்றத்திலே பல்முறை எடுத்துச்சொல்லிவிட்டேன். ஆனால் அது சம்பந்தமாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இதற்காக நாம் சந்தோஷப்படுவதற்கில்லை. இப்பொழுது கிராமங்கள் பூராவிலும் ஏரிகள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் தூர் வாராமல் இருக்கின்றன. 20 ஆண்டுகள், 25 ஆண்டுகளாக அப்படியே தூர் வாராமல் இருக்கின்றன. ஏரிகளில், பி.டபிள்யூ.டி.

16th March 1966] [திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

ஏரிகள், ஸ்பெஷல் மைனர் இரிகேஷன் ஏரிகள், மைனர் இரிகேஷன் ஏரிகள் இருக்கின்றன. மரக்காணம் பகுதியில் எல்லாம் ஊற்றுக் குட்டைகள் அப்படியேதான் தூர்வாராமல் இருக்கின்றன. தூர் எடுக்கவில்லை என்று பலமுறை இதைப்பற்றி நான் சொல்லியும் கூட எந்தக் காரியமும் நடைபெறவில்லை என்று சொன்னால் இந்த சர்க்காரைப்பற்றி என்ன சொல்வது என்றே புரியவில்லை. அம்மையார் அவர்கள் சொன்ன பானியில் சொல்ல வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஆனால் அப்படிச் சொல்வதற்கு நான் விரும்பவில்லை. நாங்கள் இங்கே இருக்கின்ற குறைகளை எடுத்துச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. சொல்லித் தீரவேண்டியிருக்கிறது. அதைச் செய்ய சர்க்கார் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

நாங்கள் சொல்வதெல்லாம் அமைச்சர்கள் காதிலே படாவிட்டாலும், அதிகாரிகள் காதிலே கூடப் படவில்லையா என்பதுதான் என்னுடைய வருத்தமான கேள்வி. 1962-ல் இருந்து நான்கு ஆண்டுகளாக நீர்ப்பாசனத்தைப்பற்றிப் பேசாத நோமே கிடையாது. இதுவரை தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே, திண்டிவனம் தாலுக்காவிலே, வானூர் தொகுதியிலே நீர்ப்பாசனத் திற்காக என்ன செய்தார்கள் என்றுதான் புரியவில்லை. மக்களைச் சந்திக்கும்போது 'நீ சட்டசபையில் இதைப் பற்றிப் பேசவில்லையா? கேட்கவில்லையா?' என்று கேட்கிறார்கள். நாங்கள் இங்கே சொன்னது எல்லாம் என்ன ஆயிற்று? கேட்டதெல்லாம் என்ன ஆயிற்று? இதற்கு யார் பதில் சொல்வது? இதிலே உள்ள குறைகளை எடுத்துக்கொண்டால் பேசிக்கொண்டே இருக்கலாம். நோம் இடம் கொடுக்கவில்லை. மறுமுறை இந்தச் சபைக்கு வருகிறேனே, இல்லையோ என்பதைப் பற்றியப் பிரச்சினை இல்லை. நீங்களே வாருங்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்து கொடுங்கள். நீர்ப்பாசனத்திற்காக எல்லா முயற்சிகளையும் கையாண்டு பார்த்துவிட்டு, இப்போது கிணறு தோண்டுவதிலே இறங்கியிருக்கிறார்கள். பூமிக்கு அடியில் நிறைய நீர் இருப்பதாக நிபுணர்கள் சொன்னார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்தார்களா என்று தெரியவில்லை. கிணறு ஒன்றுக்கு 2,000 ரூபாய் முதல் 5,000 ரூபாய் வரை கடன் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் கடனை வாங்குவது அவ்வளவு சாமானியமாக இல்லை. இதைப்பற்றிப் பல மானியங்களிலே பேசியிருக்கிறேன். உடனடியாக அந்தப் பகுதியில் இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்குக் கிணறு வெட்டுவதற்காகவாவது 5,000 ரூபாய் வரை கடன் கொடுத்து உதவுவதன் மூலம் விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கான வழி வகைகளைக் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. பொன்னையன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நடுத்தர, பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தில் பரம்பிக் குளம்-ஆரியாறு திட்டம் மிகவும் முதன்மை வாய்ந்தது. இது 2,40,000 ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் பாயவேண்டிய திட்டம். டாதிக்கு

[திரு. கே. பொன்னையன்] [16th March 1966]

மேல் முடிந்து விட்டது. பரம்பிக்குளம் அணையானது ஏறக் குறைய முடிந்து விட்டது; திருமூர்த்தி அணை முடிந்து விட்டது. சோலையாறு அணைக்கட்டு நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்திற்காக உண்மையிலேயே அரசாங்க இலாகாவைப் பாராட்டுகிறேன். அங்கு எஞ்சினியர்களுடைய திறமையைப் பார்ப்பதற்கு அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் என்னுடைய தொகுதிக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொருவரும் வரும்போது கட்டுச்சோறு கட்டிக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சுமார் 9 மைல் நீளம் மலையைக் குடைந்து தண்ணீரைக் கொண்டு வருகிறார்கள். 32 மைல் நீளம் மலைச் சரிவுகளில் வாய்க்காலாக வெட்டி உடுமலைப்பேட்டை திருமூர்த்தி டாமுக்குத் தண்ணீர் வருகிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் நம்முடைய எஞ்சினியர்களுடைய திறமையைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் எங்களுடைய தொகுதிக்கு வரவேண்டுமென்று மறு முறையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதால் மெயின் கனால், பிராஞ்சு கனால் என்று பல இடங்களுக்கும் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். அங்கு விவசாய நிலங்களுக்கு மத்தியில் கூடக் கொண்டு போனதால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆயக்கட்டிலும் அந்தப் பூமிகள் சேரவில்லை. அவர்கள் ஏதோ பழைய கிணறுகளை வெட்டியிருந்தாலும் கூட அந்தக் கிணற்றில் பம்ப் செட் வைக்க நமது டிப்பார்ட்மென்ட் ஒத்துக் கொள்வதில்லை. அவர்களுக்கு ஸ்பெஷல் கேஸ் ஆக அந்த இடங்களில் பம்ப் செட் வைக்க அனுமதி கொடுக்கவேண்டும்.

பழைய வாய்க்கால்கள் நிறைய இருக்கின்றன. பள்ளி விளங்கரை வாய்க்கால், பெரிய அணைக்கட்டு வாய்க்கால், காரைப் பட்டி வாய்க்கால் போன்ற பல வாய்க்கால்களால் 1,500 ஏக்கர் வரை சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. அந்த வாய்க்கால்களின் 'டெயில் என்டிஸ்' தூர்ந்து போயிருப்பதால் அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆளியாறானது நமது எல்லையை விட்டுக் கோளாவுக்குப் போகிறது. பல பட்டாக்களை மேலிக்கொண்டு போகிறது. பட்டாதாரர்கள் துரவு வெல் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதில் பம்ப் செட் வைத்து தண்ணீர் எடுத்து விவசாயம் செய்யலாம். கோளாவில் உள்ள சித்தாருக்குப் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருப்பதால் அங்கு துரவு வெல் எடுக்கவும் பம்ப் செட் வைக்கவும் பர்மிஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

16th March 1966] [திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர்]

இந்த ஆண்டு இயற்கையாகவே மழை இல்லாத நிலையிலே கிடைத்த ஓரளவுத் தண்ணீரைக் கொண்டு எல்லா நிலங்களுக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்து அதிக விளைச்சல் ஏற்பட்டிருப்பதற்காக உணவு அமைச்சர் அவர்களையும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளையும் பாராட்டுகிறேன்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் தேவைக்கேற்ப நீர் வழங்குவதும் நீர் சேதத்தைத் தவிர்ப்பதும், நீரைப் பயன்படுத்துவதைச் சுருக்குவதும் முக்கியமாக இருக்கிறது. இப்போது பாசன வசதி இல்லாதபோது தஞ்சாவூரிலே கூட, கிணறு தோண்டு வதற்காகவும், மின்சாரம் வழங்குவதற்காகவும் சுமார் 28 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதேபோல் லோயர் பவானி பகுதியிலும் வாய்க்காலில் இருந்து 2 பர்லாங் தூரத்திற்குள்ளாகவும், கிளை வாய்க்காலில் இருந்து ஒரு பர்லாங் தூரத்திற்குள்ளாகவும் கிணறு வெட்டக்கூடாது என்ற நிலையைத் தளர்த்தவேண்டும். எல்லாப் பகுதியிலும் இந்த விதியைத் தளர்த்தியிருக்கிறார்கள்; ஆனால் லோயர் பவானிப் பிரதேசத்தில் மட்டும் தளர்த்தவில்லை. இது ரொம்பவும் குறையாக இருக்கிறது. லோயர் பவானியில் இப்போது தண்ணீர் இல்லாமல் இருப்பதால் புதுக் கிணறுகள் வெட்டும் நிலைமை இருக்கிறது. பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் வேண்டியிருக்கிறது. இனி மேலாவது ஒரு மாத காலத்திற்கு லோயர் பவானி வாய்க்காலில் தண்ணீர் விட்டால்—அந்தத் தண்ணீர் காவிரி ஆற்றில் போய் விழுந்தாலும் பரவாயில்லை—எல்லாக் கிணற்றிலும் தண்ணீர் வந்து விடும். புதுக் கிணறு வெட்டவேண்டுமென்றால் பணம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, லோயர் பவானி வாய்க்காலில் தண்ணீர் விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பம்ப் செட்டுகள் 5 ஏச்.பி.-க்கு மேலாக வைக்கக்கூடாது என்ற விதியைத் தளர்த்தி 10 ஹார்ஸ் பவர் வரை வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கவேண்டும்.

தண்ணீர் வரும்போது உறும்புத் தண்ணீரை எடுப்பதற்கு விவசாயிகள் ஒவ்வொரு வருஷமும் தாலுகா ஆபீசுக்குச் சென்று ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்த்து உத்தரவு வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இது ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. மறு உத்தரவு வரை என்று போட்டுவிட்டால் நல்லது. அந்த மாதிரி செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் உள்பட இந்த வருடம் 862 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது போதாது என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பாக லோயர் பவானியில் அவசியத்தில் 30,000 ஏக்கர்களுக்கு பாசனத்திற்கு தண்ணீர் விடுவதாக இருக்கிறது. அப்படிக் கொடுப்பதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. நம்பியூர் தொகுதி, பள்ளடம் தொகுதி, திருப்பூர் தொகுதி, சூரூர் தொகுதி போன்ற தொகுதிகள் அந்தப் பக்கங்களில் இருக்கின்றன. அவற்றில் 75 சதவிகிதம் வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கின்றன. அங்கு குளம் குட்டைகள் ஆங்காங்கு அமைத்து

11-30
a.m.

[திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர்] [16th March 1966]

தண்ணீரை நிரப்பிக் கொடுத்தால் அதிகம் விளைச்சல் ஏற்பட முடியு. கன்னியாகுமரியில் 200 ஹார்ஸ் பவரில் 100 அடி உயரத்தில் ஆறு பம்பு செட்ஸ் வைத்து தண்ணீர் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதேபோல ஆங்காங்கு எங்கள் பக்கங்களிலும் நிரப்பிக் கொடுத்தால் விளைச்சலுக்கு வசதியாக இருக்கும்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பாசன மான்யக் கோரிக்கை மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேபணைகளை ஒட்டி ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். போர் முனைக் கேற்றவாறு முக்கியத்துவம் ஏர் முனைக்கும் கொடுக்கப்படும் என்று அரசாங்கம் பிரசாரம் செய்தாலும் போர் முனைக்குக் கொடுக்கப்படுகிற முக்கியத்துவம் ஏர் முனைக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். என் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் சின்னா நிர்த்தேக்கத் திட்டம் இந்த அரசாங்கத்தால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு அது திட்டக் கமிஷனுக்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு திட்டக் கமிஷனின் அங்கீகாரம் பெறாமல் இந்த அரசுக்கு திரும்பி வந்தது. அதற்குக் காரணம் என்ன என்ற கேள்வியை எழுப்பிய நேரத்தில் சின்னாறு காவேரியின் கிளை, மைசூர் அரசாங்கம் சின்னாற்றில் அணை கட்டுவதற்கு திட்டக் கமிஷனிடம் ஆட்சேபனை செய்தது, அதனே திட்டக் கமிஷன் அனுமதி தரவில்லை என்ற பதிலை நம் உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது எடுத்துச் சொன்னார்கள். காவேரியில், ஹேமாவதி, ஆரங்கி என்ற கிளைகளில் அணைகள் கட்ட மூன்றாவது திட்டத்தில் ஒரு அணைக்கு ரூபாய் 7 கோடியும், இன்னொரு அணைக்கு ரூ. 10 கோடியும் செலவு செய்ய மைசூர் அரசாங்கம் திட்டக் கமிஷனின் அனுமதி பெற்றிருக்கிறது. அதுவும் காவேரியின் கிளை நதிகளாயிற்றே; நம் அரசாங்கம் அதற்கு ஆட்சேபனை செய்ததா என்ற கேள்வியை எழுப்பியபோது அமைச்சர் அவர்கள் பெருந்தன்மையாக இவைகளை எல்லாம் யோசித்துத்தான் நாம் காவேரி தண்ணீர் தட்டுப்பாடு நிவாரண வேலையாகவோ அல்லது நான்காவது திட்டத்திலே சின்னாறு நிர்த்தேக்கத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய பணிகளில் ஈடுபடுகிறோம் என்ற பதிலை இந்த மாமன்றத்தில் சொன்னார்கள். அதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை நான்காவது திட்டத்தில் சின்னாறு நிர்த்தேக்கத் திட்டம் மாநில அளவில் சேர்க்கப்பட்டு திட்டக் கமிஷனிடம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அப்படி எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட அந்தத் திட்டத்திற்கு திட்டக் கமிஷன் அனுமதி கிடைத்ததா இல்லையா என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஏற்கனவே சொன்ன வார்த்தை மைசூர் அரசாங்கம் எடுத்து வைத்து அந்த வாதத்திற்கு சரியான வாதத்தை நம் மாநில அரசு தராமல் அந்தத் திட்டம் நீக்கப்பட்டு விட்டதா அல்லது சேர்க்கப்பட்டு விட்டதா என்ற சந்தேகத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் போக்குவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

16th March 1966] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

அடுத்தபடியாக, சின்னா நிர்த்தேக்கத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் பெயர் சின்னா என்றிருந்தாலும் அதில் வருகிற வெள்ளம் பெரு வெள்ளம். அப்படி வருகிற வெள்ளத்தின் கணக்கை எடுத்துக் காட்டுகிறபோது ஒரு சில நிலச்சுவாந்தார்கள் அந்தக் கணக்கை குறைத்துக் காட்டுவதால் அது சிறிய திட்டமாக அமைந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், வெள்ளையன் காலத்தில் தாம்பஸன் என்பவர் இருந்தபோது தர்மபுரி மாவட்டத்தில் பெரிய ஒரு திட்டமாக இதைக் கட்ட முடியும் என்று நல்ல முறையில் எஸ்டிமேட்ஸ் எல்லாம் போட்டு வெளியிடப்பட்டதாக சொல்லப்படுகிறது. வெள்ளையன் காலத்தில், நம் நாட்டை விட்டு வெள்ளையன் வெளியேறுவதற்கு முன்பு இப்படி ஒரு திட்டம் போடப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் நம் சுதந்திர ஆட்சி ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் இந்த 18 ஆண்டு காலத்தில் இத்திட்டத்தை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மாநில அளவில் சேர்த்து திட்டக் கமிஷனால் நிராகரிக்கப்பட்டது என்பதும், நான்காவது திட்டத்தில் இது சேர்க்கப்பட்டு திட்டக் கமிஷனிடம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு அதற்கு அனுமதி கொடுத்திருந்தால் மிக்க நன்றி. அப்படி நிறைவேற்றப்படுகிற திட்டம் நல்ல பெரியதொரு திட்டமாக இருக்க வேண்டும், பெரிய அளவில் அத்திட்டம் இருக்க வேண்டுமென்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மாநில அரசைப் பொறுத்து ஒரு முக்கியமான யோசனையைக் கூற விரும்புகிறேன். ஜமீன் பிராந்தியங்களைப் பொறுத்தவரையில் அப்பிராந்தியங்களில் ஏறக்குறைய 12,400 ஏரிகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எங்கள் தர்மபுரி மாவட்டத்தில் ஏறக்குறைய 1,500 ஏரிகள் ஜமீன் பிராந்தியத்தில் இருக்கும். ஜமீன் பிராந்திய ஏரிகள் என்றால் எல்லோருக்கும் தெரியும், அவற்றிற்கு கரைகள் இருக்காது. அப்படி கரைகள் இருந்தால் அதில் வருகிற வாரியக்கால்கள் தூர்ந்திருக்கும். அதுவும் சரியாக இருந்தால் ஏரியே தூர்ந்திருக்கும். இப்படி ஜமீன்களால் கவனிக்கப்படாமலிருக்கிற ஏரிகள் தர்மபுரி மாவட்டத்தில் 1,000 இருக்கும். தர்மபுரி வட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மட்டும் சற்றேறக்குறைய 500 ஏரிகள் இருக்கும். இந்த 12,400 ஏரிகளில் பெப்பனிடப்பட்டது, பழுது பார்க்கப்பட்டது 3,800 ஏரிகள்தான் என்று அரசாங்க புள்ளிவிவரம் தெரிவிக்கிறது. ஆகவே அரசாங்க புள்ளிவிவரப் படியே பார்த்தாலும் கூட இன்னும் ஏறக்குறைய 8,600 ஏரிகள் செப்பனிடப்படாமல், பழுது பார்க்கப்படாமல், ரிப்பேர் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இந்திலையை இப்படியே நீடிக்கவிடலாமா? உணவுப் பஞ்சம், உணவுப் பஞ்சம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் போதுமா? இந்த ஏரிகள் எல்லாம் பழுது பார்க்கப்பட்டால் கூடுதல் உற்பத்தியாகுமே என்று சிந்தித்துப் பார்த்து உடனடியாக கூடுதல் தொகை ஒதுக்கி இந்த ஏரிகள் எல்லாம் பழுது பார்க்கப்படவேண்டும், செப்பனிடப்படவேண்டும், மராமத்து செய்யப்படவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு நேரம் இல்லாத

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [16th March 1966]

தினில் ஏன் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த நீர்ப் பாசன மான்யக் கோரிக்கையை நான் முழு மனதுடன் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். இதை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நீர்ப்பாசனத் திட்டம் என்ற உடனே நாட்டிற்கு மிக முக்கியமானது அதுதான். சமுதாயத்திலே இருக்கிற அத்தனை தொழில்களும், எவ்வளவு திட்டங்கள் வகுக்கப் பட்டாலும், நாம் மின்சாரத்தில் முன்னேறியிருக்கிறோம், கல்வியில் முன்னேறிவிட்டோம், தொழில் துறையில் முன்னேறுகிறோம், பல பல துறைகளில் நாம் முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறோம் என்ற நிலையில் அத்தனைக்கும் அடிப்படைத் தேவையாக இருக்கிற இந்தப் பாசன கோரிக்கைதான் மிக முக்கியமானது என்பதை வலியுறுத்தி பல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு அதில் வெற்றி கண்டிருப்பது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதற்காக அமைச்சர் அவர்களுக்கும், சம்பந்தப்பட்ட அலுவலர்களுக்கும் என பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு நாட்டின் உயிர்நாடி போன்றது நீர்ப்பாசனம். இதிலிருந்து வருகிற வருமானத்தை மட்டும் அரசாங்கம் பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை. நாட்டு மக்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுத்து விளையாத நிலங்கள் எல்லாம் விளையவும், வற்றிய வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் பெருக்கெடுத்தோடவும், ஆறுகள் கண்ட இடங்களில் எல்லாம் அணைகள் கட்டவும் இப்படியாக பல திட்டங்கள் போட்டு முன்னேறி வருவதைப் பார்க்கிறோம். பக்ரா நங்கல், பரம்பிக்குளம், பாலாறு போன்ற பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க எங்கள் மாவட்டம் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் இது பற்றிப் பேசினார்கள். அந்தக் கருத்தை நானும் இந்த சமயத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்களுக்கு ஒரு மணிமுத்தாறு திட்டத்தைக் கொடுத்தார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வந்த திட்டம் அது. அந்தத் திட்டத்தின் பயனாக இன்று விளையாத நிலங்கள் எல்லாம் விளைகின்றன. அன்று ஐந்து காசு கூட பெறாத நிலங்களுக்கு இன்று குருணிக்கு 500 ரூபாய் கொடுத்தாலும் கூட அதை யாரும் விற்கத் தயாராகயில்லை. காரணம் விளையும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில், லாபம் அதிகமாகயிருக்கிறது. ஒரு திட்டத்தைக் கொடுத்துவிட்டோம், ஆகவே அவர்கள் வேறு திட்டங்களைப் பெறவேண்டியதில்லை என்ற நிலையில் அமைச்சர் அவர்களும், அதிகாரிகளும் எங்கள் மாவட்டத்தையே மறந்து விட்டார்களோ என்ற வகையில் எனக்கு முன்னமே பேசிய என் மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவர்கள் கூறியதைக் கேட்டோம். அது பற்றி நினைக்கும்போது எங்களுக்கு மனம் வருத்தமடைகிறது. சங்கரன்கோவிலில் கீரியாறு, பம்பையாறு, அச்சன்கோவிலாறு போன்ற பல திட்டங்களைப் பற்றி எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்து வந்துள்ள அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அத்திட்டங்கள் ஏன் வராமல் இருக்கின்றன என்று என்னும்போது எங்களுக்கு

16th March 1966]

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

வருத்தம் ஏற்படுகிறது. கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசுவதைப் பார்க்கிறோம். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அங்கு இவ்வளவு விளையும் என்று சொல்லியிருக்க முடியாது. அம் மாவட்டத்திற்கு விவசாயத்திற்காக பல திட்டங்கள், பல வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். சோழ நாடு சோறுடைத்து என்று சொல்வார்கள். தஞ்சைக்கு அடுத்தபடியாக நெல்லையிலிருந்து தான் அதிகமாக நெல்லைப் பொருத்தெண்ணெய் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நெல் போதிய அளவுக்கு எங்கள் பகுதியில் விளையாமல் இருந்தாலும், யானை கொடுத்தால் குதிரை வரும் என்று எண்ணி, நாங்கள் உதவி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட எங்களுக்கு வரவேண்டிய திட்டங்கள் ஒன்றும் வரக் காணவில்லை. அதைப் பார்க்கும்போது மிக வருத்தமாகத் தான் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்த மாநிலத்தில் இருக்கின்றவர்களோடு, நம்முடைய அமைச்சர்கள், அதிகாரிகள் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, அங்கு அவர்களுக்கு தேவையில்லாத தண்ணீரை நமக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள் கின்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். மத்திய அரசில் ஆற்று நீர் ஆலோசனைக் குழு ஒன்று ஏற்படுத்தியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதே போன்று இங்கும் ஒரு குழு ஒன்று அமைத்து, நதிகளின் வரலாற்றை ஆராய்ந்து அதில் தண்ணீரைப் பெருக்கு வதற்கு ஏதாவது சாத்தியக் கூறுகள் இருந்தால் அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து தண்ணீரை தருவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சங்கரன்கோவில் பகுதி இன்னும் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடையவில்லை. அங்குதான் நல்லதங்கை சரித்திரம் நடைபற்றது என்பதைச் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட பரிதாபகரமான சம்பவம் நடந்த இடமாகிய தேவர் குளம் என்ப தெல்லாம் இங்குதான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு ஏன் இன்னும் பல திட்டங்களைப் போடக்கூடாது? மணிமுத்தாறு திட்டம் மட்டும் போதும், அல்லது தாமிரவரணி என்கின்ற ஜீவ நதி இருக்கிறது என்று நினைத்து ஒன்றும் செய்யவேண்டாம் என்று இருந்து விட்டார்களோ என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் மேலும் இங்கு தண்ணீர் வசதி தேவைப்படுகிறது. ஆகவே, கோள அரசாங்கத்தோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, தண்ணீர் பெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாவுக்கும் ஆசை, பணியாரத்திற்கும் ஆசை என்ற அளவில் இருக்கின்ற தண்ணீரை நாங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் மாட்டோம், பிறருக்கும் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற கோளாவுக்கு நாம் அவர்களுக்கு அரிசியில்லை என்று சொல்லாது, அரிசி கொடுக்கிறோம். அவர்கள் அதுவும் அரிசியை சோறுக்கி எடுத்துக் கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமையில் நாம் உதவி செய்துகொண்டு வருகிறோம். இந்த நிலையில் அவர்களிடமிருந்து வீணாகின்ற தண்ணீரை எடுத்து, நெல்லை ஜில்லாவுக்கு எந்த அளவுக்கு கொடுக்கலாம் என்பதைப் பற்றி அவர்களோடு அடிக்கடி ஆலோசனை நடத்தி தண்ணீரைப் பெறவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [16th March 1966]

அதோடு பூகர்ப்ப ஆராய்ச்சி என்பது ஒவ்வொரு மாவட்டத் திற்கும் இருக்கவேண்டியது மிகவும். அவசியம். தாமிரபரணி ஆற்றங்கரையில் இந்த ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். அதோடு கால்வாய் அருகில் கிணறு போடக்கூடாது, பம்பு செட் போடக் கூடாது என்று தடுத்தாவிடுகிறார்கள். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொன்னேன். நான் சொன்னதை அமைச்சர் அவர்கள் அங்கீகரித்து, அதிகாரிகளும் கையெழுத்துப் போட்டு விட்டார்கள். இதன் பேரில் கொடுக்கப்பட்ட பேப்பர் ரெவின்யூ போர்டில் போய் சிக்கிக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்படிப் பட்ட சிக்கல்களை எல்லாம் தகர்த்தெரியக் கூடிய வகையில் வழி முறைகளை வகுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, பாசனத் துறை மான்யத்தை வரவேற்று, ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. ம. அம்பிகாபதி : பெருமைக்குரிய துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டு பாசனத்துறை மான்யக் கோரிக்கையை நான் ஆதரிக்கிறேன். தமிழ் நாட்டினுடைய உணவுப் பிரச்சனை தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில்தான் இருக்கிறது என்பதை அறிந்த கனம் அமைச்சர் அவர்கள், அடிக்கடி தஞ்சையில் முகாமிட்டு, விவசாயிகளை கலந்து பேசி, எந்தெந்த முறையில் இருக்கின்ற தண்ணீரைப் பகிர்ந்து அளிக்க முடியும் என்பதைப் பற்றி ஆலோசித்து, சிக்கனமாக தண்ணீர் அளித்த பெருமை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சாரும். அதற்காக தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் சார்பில் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே போன்று குறைந்த நீரை அணையில் வைத்துக்கொண்டு நல்ல முறையில், பாசனத்திற்கு முறையோடு வகுத்து தண்ணீர் கொடுத்த பெருமை அந்த இலாகா எஞ்சினியர்களுக்குச் சாரும். இதற்காக தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் நமது இலாகா எஞ்சினியர்களுக்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய தேவைக்கு ஏற்ற முறையில் மைசூர் அரசாங்கம் தண்ணீர் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்ற பெரிய திட்டத்தை ஏற்படுத்தி அதற்கான எல்லா வேலைகளையும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் செய்து வருகிறார்கள். மேலும் தண்ணீர் வரட்சி ஏற்படக்கூடிய நேரத்தில் பூமிக்கு அடியில் இருக்கின்ற தண்ணீரை எடுத்து பம்புசெட் மூலமாக கொண்டு வந்து விநியோகிப்பதற்காக முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதற்காக 2,0000 வடிமூனை குழாய் கிணறுகள் வெட்டவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, தற்போது 1,200 கிணறுகள் வரை வெட்டப்பட்டு விட்டன என்றும், 1966 ஜூன் மாதத்திற்குள் மீதி கிணறுகளும் வெட்டப்பட்டுவிடும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் நான் சொல்ல விரும்புவது, தஞ்சையைப் பொறுத்த வரையில், கீழ் தஞ்சை என்றும் மேல் தஞ்சை என்றும் இரு பகுதிகளாக இருக்கிறது. கீழ்த் தஞ்சையைப் பொறுத்தவரை நீர் தேங்கக் கூடிய பகுதிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆரம்பத்தில் அணையில் தண்ணீர் திறந்துவிட்டால் கடைக் கோடியில் தண்ணீர் போய்

16th March 1966] [திரு. சி. ம. அம்பிகாபதி]

சேருவதற்கு ஒரு மாதம் ஆகிறது. தலைமடையில் நூற்றுவிட்டு நூற்று நடும் போதுதான், நூற்றுவிடுவதற்கு, கடைக் கோடியில் தண்ணீர் வந்து சேருகிறது. பருவ மழை தாமதமாக பெய்வதால் நல்ல அறுவடை சமயத்தில் குறுவை நெல் பெரும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. காலத்தோடு நூற்று விட்டு, நூற்றை பாதுகாப்பதற்கு வடிமுனைக்குழாய் அவசியம் என்ற முறையில் வடிமுனைக் குழாய் கிணறு வேண்டும் என்று விவசாயிகள் கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முதலில் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இவ்வாறு கீழ் தஞ்சைக்கு முன்னதாக கொடுத்துவிட்டு, அதற்குப் பின்னால் மேல் தஞ்சைக்கு எடுத்துச் செல்லலாம். அதில் எந்த விதமான ஆட்சேபமும் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, பம்பு செட் கொடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. முக்கியமாக எலக்ட்ரிசிட்டி பம்பு செட் ஆயில் என்சின் என்ற இருமுறைகளிலும் கொடுக்கலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக தஞ்சை ஜில்லாவை பொறுத்தமட்டிலும், இன்னும் பல கிராமங்களுக்கு எலக்ட்ரிசிட்டி போகாமல் இருக்கிறது. ஆகவே எல்லா கிராமங்களுக்கும் எலக்ட்ரிசிட்டியை இணைத்துக் கொடுப்பதற்கு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது, கீழ்த்தஞ்சையின் கடலோரப் பகுதியில் வடிகால் வசதி சரியாக இல்லை. சென்ற ஆண்டில் தஞ்சை ஜில்லாவில் வடிகால் பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்காக 12 கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு திட்டத்தை அமைக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்களும் அதிகாரிகளும் தஞ்சையில் ஆலோசனை நடத்தி தஞ்சை ஜில்லா விவசாய மக்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டினார்கள். ஆனால் இது வரையிலும் அதை நடைமுறையில் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. கீழ்த் தஞ்சையைப் பொறுத்த வரையில், சீர்காழி. நாகப்பட்டினம், திருத்தூறைப்புண்டி. தாலாக் கரங்களில் கடலோடு சேருகின்ற ஆறுகளை சங்கமாகும் இடத்தை ஆழப்படுத்த வேண்டும். இந்த இடங்களில் எல்லாம் லிட்டர் க்ளியரன்ஸ் செய்து மண்ணை அப்புறப்படுத்தவேண்டும், அப்படி செய்துவிட்டால் நல்ல வடிவு ஏற்படக்கூடும். இந்தப் பகுதிக்கு வடிகால் பிரச்சனைகளை முடிவு செய்யவேண்டும் என்ற திட்டம் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிறது. கீழ்த் தஞ்சையில் எந்தெந்த பகுதிகளுக்கு வடிகால் தேவை என்ற திட்டத்தை பரிசீலித்து வருகிறார்களோ அதை எல்லாம் வரும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் வருடத்திலேயே எடுத்து இந்தப் பிரச்சனையை தீர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சா. ராமசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன மான்யத்தின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் பொன்னாறு வாய்க்காலின்கீழ் 4,266 ஏக்கர் 53 சென்ட் நஞ்சை பாசனம் பெறுகிறது. 1,485 ஏக்கர் வரை புஞ்சை பாசனமாக இருக்கிறது. இந்த

[திரு. சா. ராமசாமி]

[16th March 1966]

ஆண்டு இந்த வாய்க்காலில் தண்ணீர் இல்லாததின் காரணமாக பயிர்கள் எல்லாம் சாவியாகிவிட்டது. இந்த ஆண்டு பருவமழை தவறியதின் காரணமாக இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வாய்க்காலில் சரியான முறையில் தண்ணீர் வருவதற்கான வழிமுறைகளை அரசாங்கம் இதுவரை செய்து தரவில்லை. அங்கு கொள்ளிடத்தின் மூலமாக தண்ணீர் கிடைக்கின்ற இடங்களில் தூர் எடுக்கப்படாததன் காரணமாக சரியாக இதில் தண்ணீர் வருவதில்லை. ஆரம்ப காலத்தில் தண்ணீர் வந்து கொண்டிருக்கும், பின்னால் வர வர குறைந்து கொண்டே போகும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த நிலைமைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை சீர்படுத்தி சரியான முறையில் பாசன வசதி பெறுவதற்கான வழிமுறைகள் எதுவும் உருவாக்கப்படவில்லை. அதாவது கொள்ளிடம் தண்ணீர் ஹெட் அருகில் கரையோரமாக சென்று கொண்டிருந்தது. அப்போது தண்ணீர் நல்ல முறையில் வந்து கொண்டிருந்தது. தற்சமயம் தண்ணீர் தள்ளித் தள்ளி சென்று கொண்டிருக்கிறது, அதனால் வாய்க்காலிலும் தண்ணீர் வருவதில்லை. ஆகவே, இந்த ஹெட்டை மாற்றி அமைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்து மருதையாறு மூலமாக இந்த வாய்க்காலுக்கு தண்ணீர் கொண்டுவரும் திட்டம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இருந்தது, பின்னால் அது ஒத்தி வைக்கப்பட்டு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்து இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி நான்காவது திட்டத்தின் முதல் ஆண்டில் இதை எடுத்து நிறைவேற்றினால், கிட்டத்தட்ட 6,000 சொச்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் இதன் மூலம் பலன் பெறும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதோடு மட்டும்ல்ல, நந்தியாறு வாய்க்கால் மூலமாக, கண்டிராதித்தம் பெரிய ஏரின் மூலம் 4,357 ஏக்கர் நஞ்செய் நிலமும், 1,700 ஏக்கர் புஞ்செய் நிலமும் பாசனம் ஆக்கிக் கொண்டு வருகிறது. அந்த ஏரி ஆரம்ப காலத்தில் 15 நாட்களுக்கு நீர் கொள்முதல் இருக்கிற அளவுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது ஒரு நாளைக்குக்கூட அதிகளை ஏக்கர் நிலத்திற்கும் தண்ணீர் பாயக் கூடிய நிலைமையில் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தூர் எடுக்கப்படாது 60-70 ஆண்டு காலமாக இருந்து வருகிற காரணத்தினால் சரியான முறையில் தண்ணீர் தேங்குவதில்லை. அதையும் தூர் எடுத்து, செம்மைப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த ஏரிக்கு நந்தியாறு மூலமாக வரும் தண்ணீர் சரியாக இல்லை. அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் 40,000 ரூபாயில் சொந்தமாக வருவித்து செங்கறையூர் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். அதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள்கூட அங்கு வந்து பார்வையிட்டதாகத் தெரிகிறது. இதற்கான 40,000 ரூபாயை வசூல் செய்வதற்கு மிகவும் சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கமே நேரடியாக எடுத்து, வருவித்திருக்கக் கூடிய பணத்தைத் திருப்பி கொடுத்து விட்டு, அதிகச் செலவு ஆனாலும் மொத்தச் செலவையும் ஏற்றுக் கொண்டு அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

16th March 1966] [திரு. சா. ராமசாமி]

விசேஷ நிர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் சேடுபதிக் கருப்பூர் என்ற ஊருக்கு அருகில் உள்ள ஓடையில் அணை கட்டினால், கல்லக்குடி, கருப்பிலாக் கட்டளை, கீழவண்ணம் ஆகிய கிராமங்களில் உள்ள ஏரிகள் மூலம் நல்ல முறையில் பாசன வசதி ஏற்படும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டத்தின் மூலம் ஏலாக்குரிச்சியிலிருந்து நரியனூர் வரையில் 400 ஏக்கர் பாசன வசதி பெறாமல் இருக்கின்றன. ஏலாக்குரிச்சியில் வண்ணான் ஏரியை அகலப்படுத்தி, ஆழப்படுத்திக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

புள்ளம்பாடி தலைமை வாய்க்காலானது கீழ்க்குளத்தூர் சின்னா மூப்பனூர் ஏரி, ஆதித்திராவிடன் ஏரி ஆகிய ஏரிகளின் குறுக்கே சென்ற காரணத்தினால் அவைகளின் மூலம் பாசனம் ஆகி வந்த 60 ஏக்கர் நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு இன்று வரையில் நிர்ப்பாசன வசதி செய்யப்படவில்லை. ஆனால் அரசாங்கம் அவர்களிடமிருந்து நீர் வரி வசூலிக்கிறது. அதற்கு நீர்வையும் அதிக நீர்வரியும் வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. பல முறை எடுத்துச்சொல்லியும் கோரக் காதினர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்வதோடு, உடனடியாக அவர்களுக்கு நிர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விசேஷ நிர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் மூலமாக இரண்டு எரிகளையும் தனி ஏரியாக்கி அந்த நிலங்களுக்கு நிர்ப்பாசன வசதி அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1961-ம் ஆண்டிலே புள்ளம்பாடி பகுதியிலே அமைச்சர் அவர்கள் பார்வையிடுகிற நேரத்தில் சக்கிரன் ஏரியில் புத்தூர் அருகில் ஒரு மதகு வைத்து தண்ணீரைப் பாசனத்திற்கு விட வேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் கூறினார்கள். அதிகாரிகளும் உடனே மதகு வைத்து விட்டார்கள். 300 ஏக்கர் அந்த ஆண்டு பாசனம் ஆகியது. ஆனால், அடுத்த ஆண்டு என்ன காரணத்தினாலோ அந்த மதகை எடுத்து விட்டார்கள். மூன்று ஆண்டு காலமாகப் பாசனம் இல்லாமல் இருக்கிறது. பாசன வசதி ஏற்பட அந்த மதகை மறுபடியும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. துரைப்பாண்டியன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடந்த ஆண்டு இயற்கையின் சோதனை காரணமாக திருநெல் வேலி ஜில்லாவில் பஞ்சம் வந்து விடுமோ என்று பரிதவிக்கும் நேரத்தில், அமைச்சர் அவர்களுடைய திறமையினாலும், அவரைச் சேர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்களாலும் கட்டுப்பாடு வைத்துத் தண்ணீரைப் பாய்ச்சி, குறைந்த தண்ணீரில் அதிக விளைச்சல் காட்டினார்கள். அதை நாம் போற்றுகிறோம்.

[திரு. நா. துரைப்பாண்டியன்] [16th March 1966]

அதே மாதிரியாக இந்த ஆண்டு துவக்கத்தில் மழை இல்லாமல் போய்விடும் என்ற பயம் நாட்டிலே பரவலாக இருந்தபோது அமைச்சர் அவர்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவுக்கு வந்தார்கள். அப்போது மணிமுத்தாறு அணையை நேரில் போய்ப் பார்த்தார்கள். அங்கு உள்ள மாங்கள், தென்னைகள், மா மாங்கள் எல்லாம் பட்டுப் போயிருந்தன. அந்த நேரத்தில் அவர்களே வருத்தப்படும் போது, எங்கள் ஜில்லா ஜனங்கள் எல்லாம், ரிச்யசிருங்கர் மாதிரி அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருக்கிறார், இன்றே மழை பெய்யும் என்று நம்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். கேலியாக என்னிடத்தில் கூடச் சொன்னார்கள். நான் அதற்கு உண்மையிலேயே மழை வரும் என்று சொன்னேன். என்னுடைய தொகுதி பூராவிலும் சுற்றிக் கொண்டு கடைசிக் கூட்டம் முடிந்து ஊருக்குத் திரும்பும்போது அன்றே மழை வந்தது. அந்த மழை காரணமாக மணிமுத்தாறு பெருகிவிட்டது, பாபநாசம் பெருகி விட்டது. மணிமுத்தாறு மூலமாகப் பாபக்கடிய குளங்கள் எல்லாம், மணிமுத்தாறு தண்ணீர் இல்லாமலேயே மழைத் தண்ணீரின் நிறைந்து விட்டன. நாங்குனேரி மக்கள், மணிமுத்தாறு தேக்கத்தில் 80 அடிக்கு மேல் தண்ணீர் வந்து விட்டது. மறுபடியும் தண்ணீர் விடுவார்கள், இரண்டாம் போகம் விளையும் என்று மிக மகிழ்ச்சி யோடு இருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் எல்லோரும் யோசிக்க வேண்டியது, ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர்கூட விணைப் போகக் கூடாது என்பதுதான். ஏனென்றால் இப்போது உள்ளது உணவுப்பஞ்சம் இரண்டாம் போகம் விளையுமா என்றால் விளையும் என்று நிச்சயமாக நம்பலாம். இப்போது ஒரு போகம் அறுவடை ஆகிவிட்டது. எஞ்சிய தண்ணீர், குளங்களில் ஒரு மாதத்திற்குத் தேவையான அளவுக்கு இருக்கிறது. நாற்றுக்கு ஒரு மாதம் ஆகிறது. மேலும் ஒரு மாதத்திற்குத் தண்ணீர் விட்டால் போதுமானது. வள்ளியூர், நாங்குனேரி, திருக்குருங்குடி, விஜயநாரணன் என்று நான்கு பெரிய குளங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நான்கு ஏரிகளைக் கொண்டதான் நாங்குனேரி என்று பெயர் வந்தது. மணிமுத்தாறு தேக்கத்திலிருந்து விஜயநாரணன் ஏரிக்குத் தண்ணீர் விட்டால் திருச்செந்தூர் வரையில் உள்ள நீர் ஊற்றுக்களில் கிணறுகளில் தண்ணீர் வற்றாது, மணிமுத்தாறு தண்ணீர் மூலமாக இரண்டாவது போகம் மட்டுமல்ல, பம்புசெட்டு மூலமாக, கிணற்று இறவை உற்பத்தி ஆகிறது. இந்த வேளையில் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டுமென்று உரிமையோடு கேட்கலாம். ஏனென்றால் 80 அடிக்கு மேல் உள்ள தண்ணீர் நாங்குனேரிக்கு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உணவுப் பஞ்ச நிலையில் அவர்கள் நல்ல முறையில் உற்பத்தி செய்வார்கள் என்று கூறி அவர்களுக்கு தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல 136 குளங்கள் மணிமுத்தாறு திட்டத்தில் மேலும் சேர்க்கலாம் என்று அரசாங்கத்திற்கு ரிப்போர்ட் வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். முன்னால் பேசிய அங்கத் தினர்கள் 10 குளங்களை கட்டாயம் சேர்க்கவேண்டுமென்று வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கத்திலே 136 குளங்

16th March 1966] [திரு. நா. துரைப்பாண்டியன்]

கனையும் கட்டாயம் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்பியாற்றில் குடமாடி அணை கட்டவேண்டுமென்று சொன்னோம், சர்க்காரிலே புள்ளிவிவரப்படி தண்ணீர் இல்லை என்று சொன்னார்கள். என்றாவது ஒரு நாள் ஆற்றில் வெள்ளம் வருகிறது. மழையினாலேயே குளங்கள் அத்தனையும் நிறைந்து போகும்போது தண்ணீர் எல்லாம் கடலில் போய்ச் சேருகிறது. அப்படி இல்லாமல் அணைக்கட்டு கட்டினால், வரக் கூடிய தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்து பிற்பட்ட இடங்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் நல்ல முறையில் பயன்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. குறிப்பாக இந்த அணையை எடுத்துக்கொண்டால் . . . (மணி அடிக்கப்பட்டது).

திரு. ஆ. துரையாசன் : கனம் சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற நீர்ப்பாசன மான்யக் கோரிக்கையின் மீது எங்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் தந்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நாம் எட்டிப்பிடிக்கிற நிலைமையிலேகூட இன்னமும் நம்முடைய சுயதேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய திட்டங்கள் செயலாற்றப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு எங்கள் தரப்பிலே தரப்பட்டதைவிட, சற்று அதிகமாக, வேகமாக ஆளும் கட்சித் தரப்பிலே, குறிப்பாக நெல்லை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை அதிகமாக எடுத்து வைத்தார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே தண்ணீர் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு அண்டை மாநிலங்களோடு நல்ல பேச்சுவார்த்தை நடத்தி பற்றாக்குறையைப் போக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே திட்டத்திலே நாம் மேட்டூர் தண்ணீரையும் காவேரித் தண்ணீரையும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதைவிட இன்னும் பாசன வசதி இல்லாத பகுதிகளுக்கு, அடியில் உள்ள நீரை, நீர் ஊற்றுக்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 12-00
மேட்டூர் கால்வாய், காவேரி நீர் கால்வாய் பாசனம் என்று சொன்னாலும், பட்டுக்கோட்டை அறந்தாங்கி ஓரத்தநாடு ஆகிய இடங்களில் பல பகுதிகளில் நீர்ப்பாசனம் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலையில், வானத்தையே நம்பி வாழ வேண்டிய துர்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது. அந்த வட்டாரத்து மக்கள் ரோம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அறந்தாங்கி வடபகுதியிலே மரமடக்கி, கணையக்காடு, காசக்காடு, ஆண்டவராய சமுத்திரம் ஆகிய இடங்களில் பூமிக்கு அடியிலே நீர் ஊற்று இருக்கிறது. ஊத்துக்குழி என்ற ஒரு கிராமமே இருக்கிறது. நீர் ஊற்றை பயன்படுத்திக்கொள்வதற்

noon.

[திரு. ஆ. துரையாசன்] [16th March 1966]

சான்றிட்டத்தை உடனடியாக அந்த வட்டாரத்திற்கு விரிவுபடுத்தவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைத் தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வெள்ளாற்றுப் பகுதிக்கு ஆரம்ப காலத்திலேயே அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள ஏரிகளுக்கு மேட்டூர் தண்ணீரை நிரப்பிக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளையும், அமைச்சர்களையும் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்ப காலத்தில் அதாவது ஐப்பசி, கார்த்திகை போன்ற மாதங்களில் அல்லது கடைசியில் வீணாகக் கடலில் போய் விழுகிற நீரை வெள்ளாற்றில் கொண்டு வந்து சேர்க்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

என்னுடைய வட்டாரத்தில் ஏராளமான ஏரிகள் பி.டபிள்யூ.டி.யினால் புதுப்பிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி வட்டாரத்தில் ஜமீன் குளங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. 190 ஏரிகள் இன்னும் செப்பனிடப்படாத சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை உடனடியாகக் கவனித்து, விவசாயத்திற்கு மிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கக்கூடிய இந்த சந்தர்ப்பத்தில், இந்த இலாகாவினுடன் ஆலோசனை நடத்தி, ஆளும் கட்சி சார்பிலே கேட்டுக்கொண்டது போல அதற்கு ஒரு குழுவை நியமித்து அந்தக் குழுவை மாவட்ட வாரியாக சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வைத்து, எங்கெல்லாம் ஏரிகள், குளங்கள் தூர்ந்துபோயிருக்கின்றன, எங்கெல்லாம் தூர் எடுக்கப்படவேண்டும் என்று கவனித்து செய்யுமாறு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுடைய வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கிற காரணத்தினால் புதுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி, கிழக்கு ராமநாதபுரம் ஆகிய பகுதிகளுக்கு காவேரி நீர்கிட்டம் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்று நீண்ட நெடுங்காலமாக பேச்சு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆளும் கட்சி தரப்பிலிருந்து பேசிய அங்கத்தினர்கள் அமராவதி தண்ணீரை கொண்டு வருவதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்கள். அமராவதித் திட்டம் புதுக்கோட்டைக்கு வரும் என்று எதிர்பார்த்தோம். காவேரி நீரைக் கொண்டு வந்தால் அறந்தாங்கி, கிழக்கு ராமநாதபுரம் ஆகிய பகுதிகள் பலன் அடையமுடியும். அதையும் செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உணவு இலாகாவும், ரெவின்யூ இலாகாவும் . . . (மணி அடிக்கப் பட்டது).

* திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் நீர்ப்பாசன மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் நீர்ப்பாசன வசதி நல்ல முறையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக அமைச்சர் அவர்களையும், அவரைச் சார்ந்த இலாகாவையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

16th March 1966] [திரு. நா. சௌந்திர பாண்டியன்]

சித்தாறு பட்டணங்கால் திட்டத்தின் கீழ் எதிர்பார்த்த அளவு வேலை நடைபெறவில்லை என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதற்காக கட்டப்பட இருக்கும் இரு தீர் தேக்கங்களும் இன்னும் கட்டி முடிக்கப்படவில்லை. மேலும் இராதாபுரம் கால்வாயில் முன்பு துரிதமாக வேலை நடந்து வந்தது. இப்பொழுது வேலை சிறிது தாமதப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இதை நல்ல முறையில் துரிதப்படுத்தி, உப கால்வாய்களை உடனடியாக வெட்டி, விரைவில் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் திட்ட ரீதியிலே பயன் நிர்ணயக்குழு கன்யாகுமரி மாவட்டத்திற்கு ஒன்றும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு ஒன்றும் இருப்பதாக ஆய்வுரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழு எப்படி செயல்படுகிறது, அதில் யார் யார் அங்கத்தினர்கள், அதில் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்களா அல்லது விவசாயப் பெருமக்கள் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்களா என்பதையெல்லாம் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மேலும் அமைச்சர் அவர்கள் ஆய்வுரையிலே “500 ஏக்கரா ஆயக்கட்டுக்கு ஒன்று விதம் மூன்று ஏக்கரா பரப்புள்ள 8 விவசாய பயிற்சி பண்ணைகள் துவக்கப்பட்டு விவசாயிகளுக்கு புன்செய் சாகுபடியில் பயிற்சி அளித்து வருகின்றன” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எங்கு யாருக்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது என்று தெரியவில்லை. அப்படி பயிற்சி பண்ணைகள் செயல்படுவதாகத் தெரியவில்லை.

இராதாபுரம் கால்வாயின் கீழுள்ள சில கிராமங்கள் தானாகவே தண்ணீர் பாயக்கூடிய வசதி பெற்றிருக்கின்றன. அதாவது கூடங்குளம், விஜயாபதி கிராமங்கள் இந்தத் திட்டத்தில் சேரவில்லை. இந்த கிராமங்களையும் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பணகுடி மலையில் அர்த்தலை ஆறு திட்டம் சம்பந்தமாக பூர் வாங்க ஆராய்ச்சி, ‘சர்வே’ நடந்திருக்கிறது. மக்கள் நீண்டகாலமாக கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற கோரிக்கை அது. இதிலே அரசாங்கம் உடனே கவனம் செலுத்தி, இந்த வேலையை துரிதமாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதன் காரணமாக கிட்டத்தட்ட 1000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு மேல் பயன் அடையும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மேலும் வடமலையான் கால்வாய் என்ற ஒரு கால்வாய் பொதுப் பணித்துறை நிர்வாகத்தில் எடுத்துக்கொண்டு ஏறத்தாழ 4 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இன்னும் ஒரு வேலையும் நடக்கவில்லை. அதனை சீர்திருத்தி, செம்மைப் படுத்தி எல்லாக் குளங்களுக்கும் எளிதில் தண்ணீர் சிடைக்கும் வகையில் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. நா. செளந்திரபாண்டியன்]

[16th March 1966]

நம்பியாற்றுப் பாசன திட்டத்தை செம்மைப்படுத்தி, ஒழுங்கு படுத்தவேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். அதை ஒழுங்குபடுத்தினால் நல்ல பலன் அடைய முடியும். அதிலுள்ள கோவங்குளம் அணைக்கட்டு, புலிமாங்குளம் அணைக்கட்டுகள் பழுதடைந்திருக்கின்றன. வருவாய் துறையைக் கேட்டால் அது பொதுப் பணித்துறை மேற்பார்வையில் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். பொதுப் பணித் துறையைக் கேட்டால் பஞ்சாயத்து யூனியனைக் கேட்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை மாற்றி இதைப் பொதுப் பணித் துறையில் நிர்வாகத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். புலிமாங்குளம் என்ற குளத்தை பழுதுபார்க்க 1958-ம் வருடமே மதிப்பீடுகள் தயார் செய்யப்பட்டன. இதையும் விஜயநகரணத்தின் கீழுள்ள பீலி குளம் சப்ளை சானலையும் உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. அ. தியாகராஜன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, புதுக்கோட்டை பகுதிக்கு அமராவதி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு திட்டம் இருப்பதாக அண்மையிலே வெளியிடப்பட்டிருந்தது. கனம் அங்கத்தினர் நல்லசாமி அவர்களும், கனம் அங்கத்தினர் சதாசிவம் அவர்களும் இதற்கு இங்கே எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்கள். நீண்ட நெடுங்காலமாக காவேரி ஆற்றுத் தண்ணீர் கொண்டு வருவது பற்றி பேச்சு வார்த்தை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களும் வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தார்கள். இப்பொழுது அமராவதி ஆற்றுத் தண்ணீர் கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கரூர் பகுதிக்கு தண்ணீர் போக பாக்கி இருப்பது புதுக்கோட்டை பகுதிக்கு வரவேண்டும் என்றால் மணலைத் தவிர வேறு ஒன்றும் வராத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இதற்கு காவேரி ஆற்றுத் தண்ணீர் தான் ஏற்றது என்று இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், ஏற்கனவே சுந்தரப்பட்டி கிராமம் பக்கத்தில் ஒரு அணைக்கட்டு இருந்தது. அதை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று பல முறை இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்திருக்கிறேன். அதை கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள். அதற்குள்ளே அது தற்சமயம் ஏற்பட்ட பெரும் வெள்ளத்தில் அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டுவிட்டது. அதை உடனே மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஏரி, குளங்கள், கண்மாய்கள் இவைகளையெல்லாம் வெட்டுக்கு விடவேண்டும் என்று மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இனம் குளங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் நல்ல டுறையில் வெட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நீர் பழனி கண்மாய் கலங்கல் தண்ணீரை செங்களாக்குடி கண்மாய்க்கு திருப்பி விடவேண்டும். அந்தத் தண்ணீர் வீணாக காவேரிக்குப் போகிறது. அப்படித் திருப்பிவிட்டால் பாக்குடி, ஆலூர் போன்ற பகுதிகளுக்கு பலன் கிடைக்கும்.

16th March 1966] [திரு. அ. தியாகராஜன்]

அடுத்து, பின்தங்கிய பகுதிகள் என்று பிரகடனப்படுத்த வேண்டும் என்று அண்மையில் பாராளுமன்றத்தில் இடது சாரி கம்யூனிஸ்டு எம்.பி. திரு. உமாநாத் அவர்கள் இதுபற்றி ஒரு கேள்வியைக் கூட கேட்டார்கள். அந்தக் கேள்விக்கு கனம் பகத் அவர்கள் பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

“Replies to Planning Commission's letter of January 5, 1965, enclosing a list of selected Indicators of Development have been received from all State Governments except Madras.”

ஆகவே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது சேர்ப்பதற்கு புதுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி, கிழக்கு ராமநாதபுரம் ஆகிய பகுதிகள் பின்தங்கிய பகுதிகள் என்று பிரகடனப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. எஸ். ஆனந்தன் : கனம் சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த மான்யக்கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்துள்ளேன். கள்ளக்குரிச்சி தாலுகா விலே கோமுக நதி நீர்த்தேக்கம் கட்டப்பட்டு முடிவடையும் தறுவாயில் உள்ளது. தற்பொழுது இந்த ஆண்டு கள்ளக்குரிச்சி தாலுகாவில் மணிமுத்தாறு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு 10 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்ய இந்த அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைவதோடு, அந்த வட்டார மக்கள் சார்பாக அரசாங்கத்திற்கும், அதிகாரிகளுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. டி. என். வடிவேல் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 1966-67-க்கான நிர்ப்பாசன மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன். தமிழகத்திலேநீர்வளத்தை 94 சதவிகிதம் பாசனத்திற்கு வகை செய்தாகி விட்டது என்று அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கியிருக்கும் 6 சதவிகிதத்தை தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு பாசன வசதி செய்து கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். நாங்கள் மூன்றுவது திட்டத்திலேயும் எந்தவிதமான பாசனவசதியையும் அடைய முடியவில்லை. அங்கே பல சிறு பாசனங்கள் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், கோமையாறு, வரட்டாறு முதலிய திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இவை பல நாட்களாகக் கேட்கப்பட்டு வருகின்றன. வரட்டாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால், தர்மபுரி ஏரிக்கு தண்ணீர் கிடைத்து, பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் பாசனம் அடைய முடியும். அத்திக்குட்டைப் பள்ளம் திட்டம் பற்றி ஜில்லா வளர்ச்சி மன்றத்தில் கேட்கும்போது, அது புதிய திட்டம் என்றும் . . . (மணி யடிக்கப்பட்டது).

* திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விருக்தாசலம் தாலுகாவில், வெலிங்டன் ரிசர்வாயர் என்ற ஒரு நீர்த் தேக்கம் இருக்கிறது. அதன் மூலம் 28,000 ஏக்கர் பயனடையும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால், அவ்வளவு ஏக்கர்

[திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை]

[16th March 1966]

ருக்கும் வசதி செய்து கொடுக்கவில்லை. காரணம், தொழுது ரிஷிருந்து வரும் வாய்க்கால் குறுகலாக இருக்கிறது. நீர் பிடிப்பு இல்லை. அதே போல, கீவனூரில் புதிய அணைக்கட்டு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டு, மந்திரி கக்கன் அவர்களும், செய்தித் துறை அமைச்சரும் வந்து துவக்க விழா நடத்தினார்கள். ஆனால் வேலை தொடங்கவில்லை. அது நல்ல திட்டம் என்பதால், அந்த வேலையைத் துவக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பம் கொடுத்த உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைக்கு ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுக்கப்பட்டு இருந்தாலும், அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டும். என்கிற யோசனைகள் சொல்வதற்காகவே அன்றி குறைப்பதற்காக அல்ல. நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு இந்த இனத்தில் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் தொகையைப் பார்த்தால், அடுத்த 4, 5 வருஷங்களுக்கு இந்த இனத்தில் வேலை நடக்குமா, நடக்காதா என்கிற சந்தேகம் நமக்கு ஏற்படுகிறது. மூன்றாவது திட்டத்திற்கு 27 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தும், 31 கோடி ரூபாய் அளவிற்குத் தான் செலவு செய்யப்படுகிறது. பலன் எப்படி என்பதைப் பற்றி பின்னால் ஆராய்கிறேன். நான்காவது திட்டம் ஆரம்பமே ஏன் சுறுசுறுப்பாக இல்லை என்பதை என்னைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நான்காவது திட்டத்திற்கு அதிகப்படியாக மதிப்பீடு செய்து இருந்தும் 1966-67-க்கு ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை ரூ. 5,70,000 என்று அமைச்சர் கொடுத்திருக்கும் விவரங்களிலிருந்து தெரிகிறது. ஏன் இவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறது? அப்படி குறைவாக இருப்பது, நான்காவது திட்டமே வருமா, அல்லது வராதா என்கிற சந்தேகம் இருப்பதைக் காட்டுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அமைச்சர் தன்னுடைய பதிலிலே அதைத் தெளிவு படுத்த வேண்டும். குறைவான அலாட்மெண்டுக்குக் காரணம் என்ன? வேலைகள் எடுக்கப்பட மாட்டா? எடுக்கப் படமாட்டா என்பதற்கு அறிகுறியா? மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கக் கூடிய சில வேலைகளைப் பார்க்கும்போது அவை பூர்த்தி செய்யப்பட்டு பயன் பெற்றது எவ்வளவு என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மூன்றாவது திட்டத்திலே, இரண்டு திட்டத்திலே தொடங்கப்பட்டவை, மூன்றாவது திட்டத்திலே பூர்த்தி செய்யப்பட்டவை, இவையெல்லாம் சேர்த்து, சில புள்ளி விவரங்களை அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

அமராவதி ரிசர்வாயர் ப்ராஜக்ட்டில் திட்டமிட்ட இலக்கு 53,500 ஏக்கர். ஆனால், இந்த வேலை தொடங்கப்பட்டது 1957-ல் என்றாலும், இது வரையில், 1965 செப்டம்பர் முடிய, பூர்த்தியாகி பாசனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது 5,474 ஏக்கர்; கிட்ட தட்ட 2,000 ஏக்கருக்கு அதிகமாகத் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. அதேமாதிரி வைகைத் திட்டத்திலே 4,000 ஏக்கரா துண்டு விழுந்து

16th March 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

இருக்கிறது. திட்டம் 1959-ல் தொடங்கப்பட்டது. சாத்தனூர் திட்டத்திலே அதற்குத்தக்க வகையிலே 801 ஏக்கரா துண்டு விழுந்து இருக்கிறது. கிருஷ்ணகிரி திட்டத்தில் 2,900 ஏக்கரா துண்டு விழுந்து இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) பாசனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை என்பதைச் சொல்லுகிறேன்.

அடுத்து, புதிய கட்டளை வாய்க்கால் திட்டம். இதிலே 2,500 ஏக்கர் என்று அரசாங்கக் கணக்கு. ஆனால், அகௌண்டண்ட்-ஜெனரல் கணக்குப்படி, 5,000 ஏக்கர் குறைபாடாக இருக்கிறது என்பது. 2,550 ஏக்கர் என்றே எடுத்துக் கொள்ளலாம். புள்ளம் பாடிக் கெனுவில் 2,356 ஏக்கர் துண்டு. இவை 1959-லே தொடங்கப் பட்டவை. நான் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்துவது என்னுடைய மாவட்டத்தில் இருக்கும் இரண்டு திட்டங்கள் பற்றி அப்படித் துண்டு விழுந்து இருப்பதற்கு என்ன சமாதானம் சொல்லப்படு கிறது? கட்டளை வாய்க்காலையும், புள்ளம்பாடி வாய்க்காலையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். கட்டளை வாய்க்கால் பற்றி அது என்னு டைய தொகுதியில் இருப்பதால், எனக்கு விவரம் தெரியும். என்ன காரணம் கொடுக்கிறார்கள்? “Ryots neglect” விவசாயிகளே புறக்கணித்துவிட்டார்கள் என்கிறார்கள். பாசனத்திற்குக் கொண்டு வராமல் இருப்பது 1207 ஏக்கர் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பல காரணங்களுக்காக இலக்கிரிநுந்து விலக்க வேண்டியது என்றும், மொத்தம் 1600 ஏக்கர் என்றும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கு பல சந்தர்ப்பங்களில் மகஜர் கொடுத்திருக்கிறேன். அவர்கள் அந்தப் பகுதியில் கவனம் செலுத்துகிறார்கள் என்றால், நோக்கம் வேறுக இருக்கலாம். இருந்தாலும், அவர்கள் இந்த திட்டத்திலே அதிகக் கவனம் செலுத்தக் கூடியவர்கள். எத்தனை கிராமங்களுக்கு பாசன வசதி கொடுத்திருக்கிறார்கள்? என்ன சொல்லுகிறார்கள்? ரயத்துக்கள் கவனம் செலுத்தவில்லை, புறக்கணிக்கிறார்கள் என்கிறார்கள். ரயத்துக்கள் புறக்கணிக்கவில்லை, ரயத்துக்கள் புறக் கணிக்கப்படுகிறார்கள், ஏழு வருஷமாக, டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப் மென்ட் கவுன்சிலில் சொல்லியும், அரசாங்கத்தில் தொடர்பு கொண்டும், ஒன்றுகூட பரிசீலிக்கப்படவில்லை, அனுமதிக்கப் படவில்லை. 2,550 ஏக்கரா பாசனவசதி பெறுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறபோது ஏன் இதைக் கவனிக்கவில்லை? இந்த வாய்க்கா லுக்கு மட்டும் தனி அந்தஸ்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கிராமத்திற்கு, விஸ்தரிக்க வாய்ப்பு இருந்தால், அதை சீப் என்ஜி னியர் அல்லது எஸ்.ஈ. மட்டத்தில் செய்துவிட முடியாது. நேரி டையாக அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டும். என்னுடைய தொகுதி என்கிற பாவத்தாலோ என்னவோ, அதற்கு அந்த விசேஷ அந்தஸ்து. அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்றுத்தான் விஸ்தரிக்கப் படவேண்டும். இப்படியிருந்தால், எப்படி வளர்ச்சி ஏற்படும்? புள்ளம்பாடிக் கால்வாயை எடுத்துக் கொண்டாலும், 2,366 ஏக்கர் பயன் பெறாமல் இருக்கிறது. ரயத்துக்கள் நெக்லட் செய்தது 1,149 ஏக்கரும், இன்னும் வேறு பல காரணங்களுக்காக பாக்கி என்றும் தெரிகிறது. கட்டளை வாய்க்கால் சம்பந்தப்பட்டவரை, கிராமங் களிலே பாசனத்திற்கு நிலங்கள் வராததற்குக் காரணம், அரசாங்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [16th March 1966]

கம் புறக்கணித்தால், ரயத்துக்கள் புறக்கணித்ததால் அல்ல. பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டி ஒரு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டம், எத்தனை ஏக்கர்களுக்கு பாயும் என்று கூறு கிறோமோ, அதற்கு விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும், அதற்கு முன்னோடியாக, அடி மட்டத்திலேயே இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகளையும், பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகளையும், ரெவின்யூ அதிகாரிகளையும், உணவு உற்பத்தித் துறை அதிகாரிகளையும், ஒன்று சேர்த்து, அடிக்கடி விவாதித்து, விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அதன் பேரில் முடிவு எடுக்கப் பட்டதா? வேறு என்ன செய்யலாம் என்று ஆலோசிக்கப் பட்டதா? இன்னும் புதிய பகுதிகளுக்குக் கொடுக்கலாம் என்பது பற்றி யோசிக்கப்பட்டதா? கொடுத்த யோசனைகள் புறக்கணிக்கப் பட்டு இருக்கிறது. இந்த நிலையில் ரயத்துக்கள் மேல் பழி போட வேண்டாம். அதிகாரிகளைக்கூட குறை சொல்ல மாட்டேன். அரசாங்கத்திற்கு அரசியல் காரணம் இருக்குமா என்னவோ, எனவேதான் இதையெல்லாம் ஊறுகாய்ப் பாணியில் ஊறப் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். இதை அரசியல் பிரச்சினையாகக் கருத வேண்டாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வளர்ச்சி திட்டங்களில் அரசியலைப் புகுத்தி, மக்களை பழி வாங்கவேண்டாம், வாங்கக்கூடாது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அரசியலைத் தேர்தலுக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம். அவர்கள் எத்தனையோ அக்கறை செலுத்து கிறவர்கள். செலுத்தட்டும். என்னுடைய தொகுதி என்று குறைக்க வேண்டாம்.

அதே போன்று இன்னும் பல இருக்கின்றன. இந்தத் துறையைப் பற்றிப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் பல திட்டங்களைப்பற்றிக் கூறினார்கள். இன்னும் பாசன வசதியைப் பெருக்கி நம்முடைய ராஜ்யத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதிலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். புதிய திட்டங்கள், மீடியம் இரிகேஷன் திட்டங்கள், இடைநிலைத் திட்டங்கள் இவற்றில் எல்லாம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். பூமிக்கடியில் இருக்கும் ஜலத்தை மேலே கொண்டுவந்து பாசன வசதி அளிக்கவேண்டும் என்பதிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதில் ஏதோ நல்ல ஒரு அறிகுறி இருக்கிறது. பூமிக்கடியில் இருக்கும் தண்ணீரைக் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு தனிக் குழு ஏற்படுத்தி ஆராய்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன, அது பலன் அளிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. அது நல்ல அறிகுறி.

இடைத்தரத் திட்டங்களின் கதி என்ன ஆயிற்று? திருச்சி, சேலம் மாவட்டங்கள்—இப்பொழுது புதிதாக ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய தருமபுரி மாவட்டம் இருக்கிறது. நான் 'சேலம் மாவட்டம் என்று குறிப்பிடுவது, பழைய சேலம் மாவட்டத்தைத்தான்— இந்த இரண்டிலும் இடைநிலைத் திட்டங்கள் பல பரிசீலனை செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. குடகாறு திட்டம், நொய்யல் திட்டம், மருதையாறு திட்டம், கொல்லிமலை திட்டம், சின்னாறு திட்டம், தொப்பை

16th March 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

யாறு திட்டம் ஆகிய திட்டங்கள் இருக்கின்றன. கின்றன திட்டம், தொப்பையாறு திட்டம் ஆகிய இந்த இரண்டும் சேலம், தருமபுரி மாவட்டங்களுக்குரிய திட்டங்கள். இந்த இரண்டு திட்டங்களினுடைய நிலை என்ன ஆயிற்று? இவை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. மூன்றாவது திட்டம் முடிந்து நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். கடனாநதித் திட்டம் வர வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கவலை. எல்லா ஜில்லாக்களிலும் திட்டம் வர வேண்டியதுதான். “அனுமதியை எதிர்நோக்கியிருக்கிறோம்” என்று கூறப்படுகிறது. அப்படியானால், அவை என்ன ஆகும்? கோரியிருப்பதற்காவது அனுமதி கிடைக்குமா என்பது சந்தேகம். இவைகளெல்லாம் என்ன ஆயின என்பதைப்பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி, அவர்களுடைய உரையிலே குறிப்பிட வேண்டும். திருச்சி, சேலம், தருமபுரி ஆகிய இந்த ஜில்லாக்களில் உள்ள இடைத்தரத் திட்டங்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதற்குக் காரணம் என்ன? திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலிருந்து வரக்கூடிய தனம் அங்கத்தினர்கள்—அவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும்—அவர்களும் குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டவையெல்லாம் புதிய திட்டங்கள் கூட அல்ல. அவைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்ல விட்டுப்போன ஒரு திட்டத்தைப்பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். செங்கோட்டை தாலுக்காவில் இருக்கும் குந்தாற்றிலே அணை கட்டுவதைப்பற்றி ஒரு தாவா இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கால தாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன? ரயத்துக்கள் விரும்பக்கூடிய இடத்தில் சிலருடைய தென்னந்தோப்புகள் அடிபடுகின்றன என்ற காரணத்திற்காக . . . (திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: இரண்டு பேர்களுடையது) இரண்டு பேர்களுடைய தென்னந்தோப்புகள் அடிபடுகின்றன என்ற காரணத்திற்காக இந்தத் திட்டம் தாமதப்படுகிறது. அவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டால், நஷ்ட ஈடு கொடுத்துவிட்டால் போகிறது. காஸ்ட் ஆப் அக்விசிஷன் என்ற வகையில், நிலத்தை வாங்குவதற்கான செலவு அதிகம் ஆகும். எனக்கு இருக்கும் தகவலிலிருந்து, அவர்கள் தென்னந்தோப்பு வைத்திருக்கும் பகுதி பெரும்பாலும் புறம்போக்கு என்று கேள்வி. அதையும் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். அப்படியானால், நஷ்ட ஈடு அவர்களுக்கு எதற்காகக் கொடுக்கவேண்டும்? தென்னந்தோப்பு வைத்து அனுபவித்த பலன் இருக்கிறதே, அதோடு போகட்டும். இனி அதற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் கூட இல்லை. ஆகையால், அமைச்சர் அவர்கள் இதை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து, இதற்குத் தக்க ஒரு பதிலை இன்றைக்குக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், இன்றை சந்தர்ப்பத்திலாவது, ஏன் இதில் கால தாமதம் இருக்கிறது என்பதை விளக்கியாக வேண்டும் என்று நான் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த ஆண்டு அந்தப் பகுதி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறது. எப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு, இந்த ஆண்டு மழை இல்லாமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்படக்கூடிய பகுதியிலே இம்மாதிரி மக்களுடைய மனத்தைப் புண்படுத்தக் கூடாது என்பதை

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [16th March 1966]

அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, இதை யெல்லாம் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வேஸ்ட்ஸிப்ளோயிங் ரிவரைஸ்ப் பொறுத்த வரையில், ஒரு கோடி ரூபாய் என்று போட்டு, ஒரு புள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. புள்ளி என்றாலே சந்தேகம் வந்துவிடுகிறது. ஏதோ போட்டு வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்வது ஆத்மதிருப்திக்குச் சொல்வது மாதிரி இருக்கிறது. இதனால் என்ன பலன் ஏற்படும்? திருநெல்வேலி கனம் அங்கத்தினர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். கீரியாறு திட்டம், பம்பையாறு திட்டம், அச்சன்கோயில் திட்டம் இவற்றைப்பற்றியெல்லாம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இவைகளுக்கான நடவடிக்கைகளை நம்முடைய அரசாங்கம் எடுக்கவில்லை என்றால், இதற்கெல்லாம் கேரளாவில் ஒரு நிலையான அரசாங்கம் ஏற்படாதது காரணமா? ஒரு ராஜ்யத்தினுடைய அரசியல் மற்ற ராஜ்யத்தினுடைய வளர்ச்சியைப் பாதிக்கிறது. கேரள ராஜ்யத்தில் ஒரு நிலையான அரசாங்கம் இல்லாததால் அண்டை மிலுள்ள நம்முடைய ராஜ்யத்தின் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கிறது என்றாலும், முன்பு கம்யூனிஸ்டு மந்திரி சபை அங்கு இருந்த காலத்தில் ஒரு திட்டம் தாயாரிக்கப்பட்டதே. அங்கு அந்த மந்திரிசபை இருக்கக்கூடாது என்று அதைக் கவிழ்த்து விட்டார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய திட்டத்தைக் கூடக் கவிழ்க்கவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. அப்போதே அமைச்சர் அவர்கள் பயன்படுத்தியிருக்கவேண்டும். அங்கு திரு. நம்பூதிரி பாட் மந்திரிசபை கொடுத்த திட்டத்தைப் பயன்படுத்தி இருக்கலாம். அப்பொழுது திரு. வி. ஆர். கிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள் ஒரு திட்டம் தயார் செய்து அந்தத் திட்டம் இந்த ராஜ்யத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பிய திட்டங்கள் இருக்கின்றன. கம்யூனிஸ்டு மந்திரிசபை போட்ட திட்டங்களைத் தொடர்ந்து பின்பற்றி அந்தத் திட்டங்களை அமல் நடத்துவதற்கு நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை நான் சொல்வது, கேரள ராஜ்யத்தில் ஓடும் தண்ணீரை, அவர்களுக்கு உரிய தண்ணீர் நம்பக்கம் திருப்பப்பட வேண்டும் என்ற பேராசையினால் அல்ல; அவர்கள் நன்றாக இருந்தால்தான் தமிழ்நாடு நன்றாக இருக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை உடையவன் நான். கேரளாவில் உள்ள மக்களுக்கு 12 அவுன்ஸ் கொடுத்தால்தான் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் அரிசி விலை ஏறாமல் இருக்க முடியும், கள்ளக் கடத்தல் இல்லாமல் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை உடையவன் நான். நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலிருந்து கேரளாவிற்கு அரிசி போய், அங்குள்ள அரிசிப் பஞ்சம் போகவேண்டும் என்பதில் எனக்கு அக்கறை உண்டு. அந்தப் பக்கம் கடலிலே விழக்கூடிய தண்ணீரைத் திருப்பிவிட்டு, நாம் பாசனத்திற்குக் கொண்டுவந்து மின்சக்தியை உற்பத்தி செய்து அவர்களோடு மின்சக்தியை நாம் பங்கு போட்டுக்கொள்ளலாம். பணத்திற்குப் பதிலாக அரிசியாக வேண்டுமானாலும் நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்து

16th March 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

விடலாம். அம்மாதிரி இருவருக்கும் நன்மை அளிக்கக்கூடிய திட்டங்களைத் தயாரித்து, வற்புறுத்தி அமைச்சர்கள் ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய சர்க்காரிடம் அல்லது திட்டக்கமிஷனிடம் இந்தத் திட்டங்களைப் பற்றி வற்புறுத்த வேண்டும். நம்முடைய அமைச்சர்களும் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் நல்ல திறமைசாலிகள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதிலும் அவர்களுடைய முழுத் திறமையைக் காட்ட வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யம் எதற்கும் முன்வரிசையில் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்குச் சம்மதத்தைப் பெறுவதில் அவர்களுடைய முழுத் திறமையைப் பயன்படுத்தி, இதிலும் முன்வரிசையில் வருவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இவை புதிய திட்டம் ஒன்றும் இல்லை. பத்து வருஷங்களாக இருந்துவரக்கூடிய திட்டங்கள்தான். அவற்றில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கேரள ராஜ்யத்திற்கும் நமக்கும் மட்டும் இருக்கக்கூடிய திட்டங்கள் ஒரு புறம் இருந்தாலும், நிலையான மந்திரிசபை இருக்கக்கூடிய மைசூர் அரசாங்கத்திற்கும் நமக்கும் என்ன தகராறு இருக்கிறது? மைசூர் ராஜ்யத்தோடு செய்து கொள்ளவேண்டிய ஒப்பந்தத்தை ஏன் சீக்கிரம் செய்யக் கூடாது? ஹொக்கனக்கல் திட்டம் ஒத்திப்போடப்படுவானேன்? காவிரி தண்ணீர் போன்ற விஷயங்களில் ஏன் கஷ்டம் இருக்கவேண்டும்? பாலாற்றுத் தண்ணீர் பற்றி ஏன் பிரச்சனை இருக்கிறது? பாலாறு என்ற அழகான பெயர் இருக்கிறது. ஆனால், பாலாற்றிலே தண்ணீர் எல்லாம் இப்படிக் காய்ந்து கொண்டு இருக்கவேண்டுமா? மைசூர் ராஜ்யத்திற்கு உரியதை நம் பக்கம் திருப்பிவிடவேண்டும் என்று நாம் சொல்லவில்லை. நமக்கு உரியது நமக்கு வரவேண்டாமா? அங்கே அவர்கள் அணை கட்டி, பாலாற்றைக் காய வைக்க ஒரு அரசாங்கத்திற்கு உரிமை உண்டா? காவேரி அங்கே உற்பத்தியானால் பல உபநதிகள் அதில் வழியில் கலக்கின்றன. அங்கே அது உற்பத்தியாகிறது என்று சொல்லி, அதில் உள்ள தண்ணீரை அவர்கள் அணை கட்டித் தடுத்துவிட அவர்களுக்கு உரிமை உண்டா? இரண்டு ராஜ்யங்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து, ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள வேண்டாமா? இரண்டு அரசாங்கம் ஒரே நாட்டை சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். காசியில் இருந்தாலும், கன்னியாகுமரியில் இருந்தாலும், காஷ்மீரத்தில் இருந்தாலும், எங்கிருந்தாலும் நாமெல்லோரும் இந்தியர் என்றும், நாமெல்லோரும் ஒன்று என்று நினைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், தண்ணீரைப் பங்கு போட்டுக்கொள்வதில் ஏன் தகராறு இருக்கவேண்டும்? தமிழ் நாட்டில் பாசனத் திட்டங்கள் அதிகமாக இருந்து, அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்கினால், அது மைசூருக்கு நஷ்டமா? இப்போதே கூட புஞ்சைத் தானியங்கள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து மைசூர் ராஜ்யத்திற்குப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. அவர்களுடைய பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்குக் கூட நாம் ஏராளமாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாமே. ஏன் அந்தப் பரந்த மனப்பான்மை இருக்கக்கூடாது? ஒரே கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[16th March 1966]

தான் இந்த ராஜ்யத்திலும் மந்திரிகளாக இருக்கிறார்கள் ; அந்த ராஜ்யத்திலும் மந்திரிகளாக இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது, காவிரித் தண்ணீரைப் பங்கிட்டுக் கொள்வதிலும், பாலாற்றுப் பாசன உரிமைப் பாதுகாப்பதற்கும் ஏன் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ள முடியவில்லை? இரண்டு ராஜ்யங்களும் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள என்ன சிக்கல் இருக்கிறது என்பதைச் சபை முன்பு வைக்கவேண்டும். சபைக்கு மறைத்து வைக்கவேண்டிய ரகசியம் இதில் ஒன்றும் இருக்கவேண்டியதில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதிலும் நம்முடைய கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் இப்போது தகவல் இருந்தால் சொல்லட்டும். இல்லையென்றால், இன்னொரு சந்தர்ப்பத்திலாவது இதையெல்லாம் விளக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டங்களைப்பற்றி இன்றைக்குப் பேசுகிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு இவ்வளவு கோடி, நான்காவது திட்டத்திற்கு இவ்வளவு கோடி என்று செலவு செய்கிறோம். ஆனால், இந்தத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றக்கூடிய நேரத்தில், முடித்துக் கொடுக்கக்கூடிய பொறுப்பு ஏற்றிருக்கக் கூடிய ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னினியர்களைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. நிர்வாகத்தில் சில குறைபாடுகள் இருக்கும். மற்ற நிர்வாகத்தில் குறைபாடு இருப்பது போல் நம்முடைய நிர்வாகத்திலும் குறைபாடு இருக்கலாம். ஆனால், சராசரியாகப் பார்த்தால் திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதில் நம்முடைய நிர்வாகம் ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அதே சமயத்தில், இதிலே ஊழியம் செய்யக்கூடிய ஊழியர்கள், ப்ராஜெக்டில் வேலை செய்யக்கூடிய ஊழியர்கள் பூராவும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே இரண்டு ஜாதியாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். பர்மெனென்ட் என்று ஒரு பிரிவு. ப்ராஜெக்டிலே வேலை செய்யக்கூடிய 'ஓர்க்-சார்ஜ்' எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட்' என்று இன்னொரு பிரிவு. ஓர்க்-சார்ஜ் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் என்ற பெயரில் இருப்பவர்கள் எத்தனை ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? அவர்களுடைய உழைப்பின் காரணமாகத்தான் எந்தத் திட்டமும் உண்மையிலேயே வெற்றியடைய முடியும். இந்தத் திட்டங்களின் வெற்றிக்கு யார் அஸ்திவாரமாக, முதுகெலும்பு போல் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு நிலையான சர்வீஸ் கிடையாது. ஒரு திட்டத்திலிருந்து இன்னொரு திட்டத்திற்குப் போவோம் என்ற உத்தரவாதம் கூட அவர்களுக்கு இல்லை. 24 மணி நேரத்தில் கூட அவர்களை நிறுத்திவிட முடியும். எந்தவிதமான நஷ்ட ஈடும் அவர்களுக்கு இல்லை. பத்து, பதினைந்து வருஷங்கள் வேலை செய்திருந்தாலும், அவர்களுக்கு பிராவிடென்ட் பண்டு வசதி உண்டா? நிமரென்று நிறுத்திவிட்டால், சர்வீசுக்குத் தகுந்தபடி சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று தர்மத்திற்காவது ஏதாவது உண்டா? விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், 10, 15 வருஷம் நிலத்தில் உழைத்திருந்தால், அவர்களுக்கு ஆயிரமோ, ஐனாரே கொடுக்கவேண்டும் என்ற பாரம்பரியம் நம் நாட்டில் இருக்கிறது.

16th March 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

இவ்வளவு தூரம் வேலை செய்து நம்முடைய திட்டங்களை எல்லாம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றிக் கொடுத்துள்ள ப்ராஜெக்ட் ஊழியர்கள் வேலையில் இருந்து நீக்கப்படுகிறபோது அவர்களுக்கு ஒரு சன்மானம் கூடக் கிடையாது. அந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் பர்மனென்ட் ஸ்டாப்களுக்கு ப்ராஜெக்ட் அலவன்சு உண்டு. வீட்டு வாடகை உண்டு. விலைவாசிகள் எல்லாம் ஒரேயடியாக ஏறிக்கொண்டிருக்கிற இந்தக் காலத்தில் இந்த ப்ராஜெக்ட் ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்றும் கிடையாது. இதை அமைச்சர் அவர்களும், அரசாங்கமும் கவனித்து அவர்களுடைய குறைகளைக் களைவதற்குத் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். மற்ற அரசாங்க ஊழியர்களைப் போல அவர்களுக்கும் கொடுத்து, அவர்களிடத்தில் ஒரு திருப்தியை ஏற்படச் செய்து, நம்முடைய நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதற்குரிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

12-30
p.m.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது, சபையிலே, கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற பாசனம் முதலிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை கூற என்னை அனுமதித் தமைக்காக தங்களுக்கு முதலிலே என்னுடைய நன்றி.

பாசனத் துறை என்பது இன்றியமையாத துறை. அதுவும் இன்று நாடு இருக்கிற நிலையிலே, உணவுப் பிரச்சினை இருக்கிற நிலையிலே இந்தத் துறை முதல் கவனத்தைப் பெறவேண்டிய முக்கியம் வாய்ந்த துறை என்பதை நான் சொல்ல வேண்டுமென்பது அவசியம் இல்லை. இதனுடைய பணி, அதன் அளவினால் மட்டுமின்றி தரத்தினாலும் உயர்ந்ததாகவும், சிறந்ததாகவும் அமைந்திருக்கிறது. இந்தப் பணி கூடிய வரையில் பாராட்டத் தகுந்த வகையில் இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனாலும், குறைகள் அல்லது தேவைகள் பூர்த்தியாகிவிட்டன என்று சொல்வதற்கில்லை. அந்த நிலையிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல்வேறு மாவட்டங்களைப் பொறுத்து அந்த அந்த பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. மொத்தமாக மாநிலம் என்ற அளவில் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கிறபோது விருப்பு வெறுப்பு இல்லாத நிலையில் இத்துறையின் கீழ் பணியாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. இவற்றை எல்லாம் கணிக்கின்ற போது ஓரளவு செம்மையாக இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் அங்கங்கே பிழைகள், தவறுகள் தோன்றவேயில்லை என்று சொல்ல முடியாது. இப்படிச் சொல்வதனால் ஏதோ பெரிய குற்றச் சாட்டைச் சுமத்துவதாகவும் கருதிவிடப்படாது. எங்கெங்கோ தவறுகள் ஏற்படுகிறதோ அவற்றை உடனுக்குடன் கவனித்து, கணித்து, அவற்றைப் போக்குவரத்து இத்துறையில் உள்ளவர்

[திரு. சா. கணேசன்] [16th March 1966]

களுக்கும், ஆட்சியில் உள்ளவர்களுக்கும் தலையாய கடமை என்பதை விண்ணப்பித்துக்கொண்டு இனி தேவைகளைக் கூறி அல்லது குறைகளைக் கூறி எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நேரடியான ஆற்றுப் பாசன வசதி இல்லாத பகுதிகள் நமது மாநிலத்திலே பல கிட்டத்தட்ட ஒரு பாதி முழுக்க முழுக்க இருக்கிறது. ஆற்றுப்பாசன அல்லது கால்வாய்ப் பாசன வசதியுள்ள பூமிகளைத் தவிர பெரும்பகுதி ஆற்றுப்பாசன வசதி இல்லாமல் கண்மாய் அல்லது ஏரி அல்லது குளம் அல்லது கிணறு இவற்றை மட்டுமே நம்பி வேளாண்மை செய்து வருகின்றன என்பதை நாம் மனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

அப்படிக்க கணிக்கின்றபோது—ஆற்று நீர் மூலமாகப் பாசன வசதி பெறுகின்ற மக்களுக்கு முழுக்க முழுக்க இந்த ஆற்றுநீர் பாசன வசதியை அகலப்படுத்திக்கொண்டே போகாமல் ஓரிடம் என்றால் அத்தற்குப் பூரணமாகக் கொடுக்கத்தக்க வகையில் அந்த அந்த எல்லையிலேயே வரையறுத்துவிடவேண்டும். இருக்கிற தண்ணீரைப் பகிர்ந்து கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி நூறு ஏக்கராவுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய தண்ணீரை நூற்று ஏக்கராவுக்குக் கொடுத்தால் இரண்டு இடங்களிலும் போதுமான தண்ணீர் இன்றி—முன்பு 100 ஏக்கராக்களில் கிடைத்த வெள்ளாமை கூட இந்த 400 ஏக்கராக்களில் கிடைக்காமல் போகக்கூடிய நிலைதான் உண்டாகும். இந்த அடிப்படையில் வீண் விரயம், சேதம், கஷ்டம் உணவுப் பற்றாக்குறை ஆகியவைதான் ஏற்படும். இதை மனத்திலே கொண்டு நாம் செயல்பட வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, அத்தகைய ஆற்று நீர் செல்ல முடியாத இடங்களுக்கு வேறு வகையில் உதவி, நிவாரணம் கொடுக்க ஆட்சி உதவவேண்டும். பெரும்பாலான நம்முடைய நீர்த்தேக்கங்களிலே இன்றையதினம் மின் விசையும் கூட உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அந்த மின்சாரத்தின் மூலமாக ஆற்றுப் பாசன வசதி இல்லாத பகுதிகளுக்கு ஊற்று வளம் மூலமாக நீரை எடுத்து விவசாயம் செய்ய முழுக்க முழுக்க முதன்மை இடம் கொடுக்கவேண்டும். இந்த மின்சாரம் கொடுப்பதிலே கூட மின்சாரக் கட்டணம் சம்பந்தமாக பல கணக்குகள் நமக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இப்போது விவசாயத்திற்கு கொடுக்கப்படுகிற மின்சாரக் கட்டணமே—கொள்முதல் உற்பத்தி அளவைவிட கொஞ்சம் குறைந்தது என்று அந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நமக்கு விளக்க முடியும். ஒருகால் அது உண்மையாகவும் இருக்கலாம். அது பிரயோஜனம் இல்லை. உண்மையாக இருப்பது மட்டும் பயன் தராது. உண்மை நிலை எப்படி இருக்கவேண்டுமென்றால் ஆற்றுப் பாசனம் மூலமாக பயிர் செய்கிறவர்களுக்குத் தண்ணீருக்காக எவ்வளவு செலவாகிறதோ அந்த அளவுக்கு பாசன வசதி இல்லாத பகுதியில் மின்சாரத்தைக் கொண்டு ஊற்று நீரைப் பயன்படுத்தி பயிர் செய்ய முன்வருகிறவர்களுக்குத் தண்ணீருக்காக செலவாகவேண்டும் என்பது மனிதாபிமானம் உள்ள எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டிய ஒன்று.

16th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

இன்றையதினம் உற்பத்திச் செலவெவிட குறைந்த விகிதத்தில் தான் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது என்றால் இதற்குக் காரணம் உற்பத்தி நிலையிலேயே அதிகச் செலவு ஏற்படுகிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடப்படாது. 20 வருஷப் புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் மின்சாரக் கட்டணம் படிப்படியாக எவ்வளவு உயர்ந்து வந்திருக்கிறது, முன்பு இருந்ததைவிட இன்று எவ்வளவு மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பது தெரியும். முன்பு கார்ப்பரேஷனாக இருந்தபோது இருந்ததைவிட பல மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடப்படாது. நன்மையோ, தீமையோ, எல்லாவற்றையும் செண்டிரலைஸ் பண்ணின காரணத்தினால் தான் செலவு மிகமிக உயரத்திற்கு ஏறிவிட்டது. இந்த நிலையில் உற்பத்திக்கு செலவு எவ்வளவு ஆயிற்று என்பதைப் பார்த்துக்கொண்டிராமல் பாசன வசதியுள்ள பகுதியில் இருப்பவர்களுக்கு பாசனத்திற்காக எவ்வளவு செலவாகிறதோ, அந்த அடிப்படையில் அதற்கு இந்த பாசன வசதியுள்ள பகுதியினருக்குப் போடும் நீர் வரியை உயர்த்தி ஏற்படுகிற செலவைக் கொண்டுவரவேண்டும். இப்படிச் சொல்கிற காரணத்தினால் மின்சாரத்தின்மூலம் பாசன வசதி பெறுகிறவர்கள் எந்த அளவுக்குச் செலவு செய்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு பாசன வசதியுள்ள பகுதியினருக்குப் போடும் நீர்வரியை உயர்த்தி விடப்படாது. அந்த நிலைக்கு பாசன வசதி அற்ற பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு நாம் அளிக்கும் மின்சாரத்தின் கட்டணத்தைக் குறைக்கவேண்டும். விவசாயத்தைத் தவிர வேறு துறைக்கு மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறவர்களுக்கு வேண்டுமானால் ஓர் அளவை வைத்து நிர்ணயங்கள். ஆனால் விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் இப்படி மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைத்து நிர்ணயிக்க முன் வந்தால், நமக்கு ஓரளவு பண நஷ்டம் வந்தாலும் அதைக் கருதாமல்—மக்களுடைய உணவுப் பிரச்சினை, வாழ்வுபிரச்சினை, தொழில் துறையில் ஏற்படச் செய்யும் ஊக்க, உற்சாக நிலை அவற்றைக் கணக்கிடும்போது—அந்த நஷ்டத்தை விட பல மடங்கு நாம் லாபம் பெற முடியும். ரூபாய், அணைக் கணக்குப் பார்க்காமல் நமக்கு இதனால் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய லாபத்தை உணர்ந்து நாம் செயல்பட வேண்டுமென்பதை ஆளும் கணத்தாரிடம் நான் வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

இனி, பாசனத் துறையில் ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய பற்பல குறைகள், தவறுகள் பற்றி பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இறுதி நிலைக்குச் செல்கின்ற அளவு தண்ணீர் விடப்படவேண்டும். முதலில் உள்ள இடத்தில் பாசனம் செய்து கொண்டு, இறுதியில் உள்ள நிலத்தை காயவிடப்பட்டது—இதை எல்லாம் செம்மைப்படுத்தவேண்டும், நெறிப்படுத்த வேண்டும். இன்றைய தினம் இந்தத் துறையில் உள்ளவர்கள் மனச்சாட்சிப்படி நடக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டு நான் கணிக்கிறேன். அவர்களுடைய பணிகளைக் கண்டு, குறைகளைக் கண்டு, பிழைகளைக் கண்டு, வழக்களைக் கண்டு நான் கணிக்கவில்லை. அவர்கள் எப்படி செயல்பட்டாலும் நடு நிலையில் வெளியில் இருக்கிறவர்களுக்கு உண்மை தெள்ளெனப் புலப்படும் என்பதை நாம் மறக்கக்கூடாது, மறந்து

[திரு. சா. கணேசன்]

[16th March 1966]

விட முடியாது. ஆகவே, இத்தகைய துறைகளிலே சொல்லப்படுகின்ற குறைபாடுகள் அல்லது தேவைகள் இவற்றை யெல்லாம் கணித்து, திரட்டி, அனைத்தையும் தொகுத்து அதைப்பற்றி ஆய்ந்து ஒரு செவ்விய நேரிய நெறியிலே இந்தப் பாசன நெறியை வழிப்படுத்துவதற்கோ முறைப்படுத்துவதற்கோ முயலவேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இனி சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றவைகளுக்கும் குள்ளே சென்று பார்க்கும்பொழுது பல துறைகள், கம்வாய், ஏரி, குளம் என்றெல்லாம் பகுதிகளாக இருக்கின்றனவே இவைகளில், தண்ணீர் புரண்டு வந்து, இதை எங்கள் பகுதிகளிலே தண்ணீர்ப் புரவி என்று சொல்வோம், காட்ச்மெண்ட். ஏரியாக்களிலே தண்ணீர் புரண்டுவந்து ஏரி, குளங்களிலே நீரம்பினுல்தான் நீர்ப்பாசனத்திற்கு உபயோகப்படுத்த முடியும். மழை வராத காலத்திலே கம்வாய் எவ்வளவு பெரியதாக இருந்தாலும்கூட பயன் இல்லை. ஆறு மாதிரி கம்வாய்கள் பயன் அளிப்பதில்லை. ஆறுகளைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய மாநிலத்தில் மழை பெய்தால் மட்டுமல்ல, மைசூர் மாநிலத்தில் மழை பெய்தாலும் கூட ஆற்றிலே தண்ணீர் வந்துவிடும். ஆனால் சிறிய நீர்ப்பாசனத் துறைகளில் அந்தந்தச் சுற்றுலாட்டாரத்திலே நல்ல மழை பெய்தால்தான் அவை நீரம்பி புறமடைகள் மூலமாகக் கழனிகளுக்குச் சென்று பாய்கிற வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் துறையிலே மிகச் செம்மையாக ஒன்றைக் கவனிக்கவேண்டும். மழையில்லாத காலத்திலும்கூட இந்த கம்வாய்ப் பாசனம் இருக்கிறதே, ஏரிப் பாசனம் இருக்கிறதே அந்தப் பகுதிகளிலே உள்ள நிலங்கள் எல்லாம் வறண்டு போகாமல் இருக்கவேண்டுமென்றால் இவைகளினுடைய புறவாய்ப் பகுதிகளிலே பெரிய பம்புசெட்டுகளைப்போட்டுவிட்டால், ஆழக் கிணறுகள் தோண்டி, எலக்ட்ரிசிட்டி மூலமாகத் தண்ணீர் பெறுவது என்றுகொண்டால் சுலபமாக அந்த ஏரியிலிருந்து மழைக்காலத்தில் பெற்ற அளவு நீரைப் பெறமுடியும். இதைப்பற்றி நான் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே சொல்லிக்கொண்டே வருகிறேன். பம்புசெட்டுகளைப் போடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. மழைநீரைப் போலவே பம்புசெட்டுகள் மூலமாக இறைக்கப்பட்ட நீர் சென்று ஆங்காங்கு உள்ள நிலங்களுக்குப் பாய வாய்ப்பு வசதியும் ஏற்படும். இதை நான் வெறுமனே கற்பனையில் சொல்லவில்லை. காரைக்குடியிலே அழகப்பாபுரம் என்ற இடத்திலே சுமார் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலப்பரப்புள்ள வறண்ட பிரதேசம். அங்கே இரண்டே இரண்டு பம்புசெட்டுகள்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பருவமழையற்ற காலத்திலும், கடுமையான வெயில் காலத்திலும், வேனிற் காலத்திலும் நாளொன்றுக்கு 1½ லட்சம் முதல் 2 லட்சம் காலன் வரை தொடர்ந்து நீர் சப்ளை செய்து கொண்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அது ஆட்சியின் கணக்கிற்கு வந்து அவர்களும் கவர்ன்மெண்ட் ஆப் இந்தியாவுக்கு எழுதி அங்கே எலக்ட்ரோ கெமிக்கல்ஸ் ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட் ஒன்று நிறுவப்பட்டது என்பதும் நமக்குத் தெரியும். அந்த அனுபவத்தை வைத்துத்தான் திரும்பத் திரும்ப நான் இதைச்

16th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

சொல்கிறேன். ஆட்சி இதை ஆராய்ந்து ஆற்று வளம் இல்லாத இலக்குகளுக்கு ஊற்று வளம் இருக்கிறது என்ற முறையிலே அதைப் பயன்படுத்த அதைச் சுரண்டி நிரை உறிஞ்ச முயல் வேண்டும்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இரண்டு கிணறுகள்தான் போடப் பட்டனவா அல்லது எத்தனை கிணறுகள் போடப்பட்டு அதில் எத்தனை சக்கஸ்புல் ஆக வந்தன?

திரு. சா. கணேசன் : மொத்தம் போட்டது மூன்று கிணறுகள். இரண்டு கிணறுகள் தொடர்ந்து லட்சம் காலனுக்கு மேற்பட்ட அளவில் தண்ணீரை அளித்துக்கொண்டு வருகின்றன, மூன்றாவதும் இருக்கிறது, ஆனால் அது லட்சத்தையொட்டிக் கீழே இருக்கிறது. அதிலே தண்ணீர் கூடுதலாகவோ குறைச்சலாகவோ இருக்கிறது. கீழேயுள்ள நீரோட்டம், காண்ட் இதிலே கொஞ்சம் மாறுபட்டதாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்வளவு தான், உண்மை. நான்கு கிணறுகள் போட்டு அது இரண்டாக வந்தாலும் அதில் நட்டமில்லை. இதனால் ஏற்படுகிற பயன் எவ்வளவு, உணவுப் பற்றாக்குறை எவ்வளவு நிவர்த்திக்கப்படும், என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறேன். புறமடைகளுக்குப் பக்கத்திலே பெரிய பம்புசெட்டுகள் போட்டு எலக்ட்ரிக்ஸ் மூலமாகத் தண்ணீரை எடுத்து பாசன வழியிலே இருக்கின்ற நிலங்களுக்குக் கொடுத்து, அதற்குரிய கட்டணத்தை, ஆற்றுப் பாசனத்தைப் பெறுகின்றவர்கள் என்ன கட்டணம் கொடுக்கிறார்களோ அந்தக் கட்டணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டால் அது செவ்வையான, நன்மையான பலனைத் தரும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கிட்டத்தட்ட, இந்த வறண்ட பிராந்தியங்களில் ஐந்து ஏக்கர்களுக்குக் குறையாமல் இருக்கிற ஒவ்வொரு நிலத்திலும் பம்புசெட்டுகள் வைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஊக்குவிக்க வேண்டும். பம்பு செட்டுகள் இருப்பதின் காரணமாக, நெல் முதலிய தானியங்களை மழைக்காலத்திலே உற்பத்தி செய்யப்படுவது மட்டுமல்ல, பிற காலங்களிலும் காய்கறிகள் போன்றவை உற்பத்தி செய்து உணவுப் பிரச்சனையில் மற்றொரு பிரச்சனையையும் நிவர்த்தி செய்ப்படியும். இந்தச் சிறிய நிலக்காரர்களுக்கு ஆங்காங்கு பம்பு செட்டுகளை வைத்துக் கொள்வதற்கு ஊக்கத்தையும் வேண்டிய உதவி, ஒத்தாசைகளையும் ஆட்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கம்வாய் தூர் எடுத்தல் துறை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி பெட்டிஷன்கள் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கின்றன. எனக்கும் காப்பிகள் வந்திருக்கின்றன. அவர்களுக்கு 100 என்ற கணக்கிலே வந்திருக்கும். எனக்கு நான்கு என்ற அளவிலேதான் வரும். அந்தத் தொகுதி என்ற முறையில் அல்லது அறிமுகம் ஆனவர் என்ற முறையில் அவ்வளவுதான் வரும். கம்வாய் தூர் எடுக்கப்படுவதுபற்றிய தண்டோரா பகுதி முழுவதும் போடப்படுவதில்லை. ஏதோ ஒரு இடத்திலே ரேவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரோ அல்லது தாசில்தாரோ உட்கார்ந்து ஏலம் போட்டுவிட்டு, ஐந்து ரூபாய், 10 ரூபாய் அல்லது ஐயாயிரம்

[திரு. சா. கணேசன்]

[16th March 1966]

ரூபாய், 10 ஆயிரம் ரூபாய் என்று சொல்லி போட்டுவிட்டுப் போய் விடுவார்கள். சில கண்மாய்களைத் தூர் எடுப்பதற்குப் பணம் கொடுத்தே தூர் எடுக்க முன் வருவார்கள். நீர், மண்வளம் முதலியவற்றைக் கருதி வருவார்கள். சிலர் பேருக்கு 25 ரூபாய் என்று காண்ட்ராக்ட் எடுத்துக்கொள்வார்கள். சிலர் 200 ரூபாய் 300 ரூபாய் தருகிறோம் என்றும் முன்வருவார்கள். ஆனால் பின்னால் பயன்வரும் என்று கருதி 1,000 ரூபாய், 1,200 ரூபாய் என்றும் எடுப்பார்கள். சமீபத்திலே காரைக்குடியிலே நாட்டான் கம்வாய் ஏலத்தைப்பற்றிய புகார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : மீனும் தானே எடுக்கிறார்கள்.

திரு. சா. கணேசன் : மீனும் ஓரளவுக்கு எடுக்கிறார்கள். பாசி என்று சொல்வார்கள், பாசி என்று சொல்லும்பொழுது மீனை மட்டும் பிடிப்பதல்ல, மீனோடு அங்கிருக்கின்ற ஒரு சதுப்பு அல்லது சுகதி மாதிரி இருக்கிற கரம்பை மாதிரி இருக்கின்றவற்றை சுத்தப் படுத்தி எடுத்துக்கொள்வார்கள். ஒரு முறை 5 ரூபாய் அல்லது 50 ரூபாய் என்று ஏலம்போட்டு, அதே க்ரூப்புக்குள்ளே ஒருவர் 300 ரூபாய்க்கு ஏலம்போட்டு, மறுப்புக் கடிதம் எழுதி மறு ஏலம் செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இதையெல்லாம் கணித்து நெறியாக, செம்மையாக ஊர் முழுவதும் தண்டோரா போட்டு, நிலப்பிரபுத்துவம் உள்ளவர்கள் சபைக்குள்ளே வைத்துக்கொண்டு ஏலம் போடுவது நியாயமன்று. பகிரங்கமாக ஏலம் போடும்படி செய்தால் ஆட்சியினுடைய வருமானம் கூடும், தரமும் செம்மையாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் ரூபகப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி பிற மாநிலங்களிலே இருக்கக்கூடிய ஆறுகளில் பல அணைகள் கட்டப்பட்டு தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்கும் அளவுக்கு முற்பட்ட நிலையிலே, மீறி வருகிற தண்ணீர்தான் நமக்கு வரும் என்ற நிலை இருக்கிறது. நான் அதைப்பற்றி ரொம்பக் குறைவோ, கவலையோ படவில்லை. இன்னொன்றையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். தண்ணீர் மிகுதியாகி ஊரையே அழிக்கக்கூடிய அளவுக்கு நீர் பெருகிவிட்டால், அந்த நீரை எல்லாம் தமது பகுதியிலே தள்ளக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதைத் தாங்கிக் கொண்டு அதனால் நேரக்கூடிய சேதத்தைக் கூட அனுபவிக்கக் கூடியவர்களாக இருக்கிறோம். தனிப்பட்டவர்கள் விடு, தோட்டம் முதலியவற்றில் கூட, என்னுடைய தண்ணீர் விழுகிற இடம் என்று விட வேண்டும்; என்னுடைய வீட்டு மரக் கிளை பக்கத்து வீட்டுப் பக்கம் போகக் கூடாது என்றெல்லாம் இருக்கிறது. பெருகி வரும் தண்ணீரால் அபாயத்திற்கு உள்ளாகும் நமக்கு, தேவையானபோது ஓரளவு—முழுவதும் என்று சொல்லவில்லை—கஷ்டப்படுகிறபோது ஓரளவு, இரக்கப்பட்டாவது கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்குத்தான் இந்த வாதங்களை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

16th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

கடைசியாக, இந்தத் துறையிலே ஊழியம் செய்கிறவர்கள் பலர் பல்வேறு அணைக்கட்டுகளிலே பத்து வருஷங்களுக்கு மேற்பட்டு ஊழியம் செய்பவர்களாக இருந்தும் கூட, அவர்களுடைய ஊழியத்தை நிரந்தரம் என்று ஆக்காமல் இருப்பது ஒரு பெரிய குறை என்று என்னுடைய சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்கமுடியாது. காப்பி ஹோட்டல்காரரிடத்தில் கூட 10 பேர் வேலை பார்த்து வந்தால், அவர்களை நிரந்தரமாக்கவேண்டும்; அவர்களுக்கு இன்னின்னது செய்யவேண்டும் என்றெல்லாம் வற்புறுத்துகிற ஆட்சி, தன்னிடத்திலே பல ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வேலை பார்க்கிறவர்களுக்கு அவர்களுடைய உத்தியோகத்தை நிரந்தரப்படுத்தாமல், அவர்கள் பணி செய்வதற்கு வேண்டிய பிற உரிமைகளை வழங்காமல், அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு உரிய சலுகைகள், விதிமுறைகள் அளிக்காமல் இருப்பது மிக மிகப் பெரிய குறை, குற்றம். இதை மனத்திலேகொண்டு ஆட்சியாளர்கள் அவர்களுடைய உத்தியோகத்தை நிரந்தரமாக்குவதோடு, அவர்களுடைய உத்தியோக நெறி முறையையும் வகுத்து, பிற துறைகளிலுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய உரிமைகளையும் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். அப்படிச் செய்ய முன் வருவதுதான் ஆட்சியின் சிறப்புக்கும், ஆட்சியின் பாரபட்சமற்ற நிலைக்கும் சான்றாக இருக்கும் என்று கூறி என் உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன மானியத்தின்கீழ் இன்றைக்கு நடைபெறுகிற விவாதத்தில் கடைசியாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல தங்கள் அனுமதியை வேண்டுகிறேன். இன்றைக்கு நடைபெற்ற விவாதத்தில் ஆளுகிற கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்று இல்லாமல் எல்லா உறுப்பினர்களுமே தங்கள், தங்களுடைய பகுதிகளுக்கு இந்த நீர்ப்பாசன வசதிகள் அதிகரிக்கப்படவேண்டும்; இன்னும் உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்றால் நல்ல வகையிலே நம்முடைய நீர் ஆதாரங்களை வளர்ப்பதற்கான மார்க்கங்கள் இருக்கின்றன என்பதை எங்கள் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் மட்டுமல்ல, எதிர்ப்பக்கத்தில் இருப்பவர்களும் சொன்னார்கள். நான் வரிசையாக அவர்களுடைய பெயரைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் நேரமாகும்.

அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அடிப்படையான கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கிற நீர் ஆதாரங்கள் எல்லாம் முடிந்து விட்டன; இனி நாம் கிணறுகளைத் தோண்டு வதைத் தவிர வேறு மார்க்கங்கள் இல்லை என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்து அவ்வளவு ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கது அல்ல. உண்மையிலேயே அது பரிசீலனைக்குரிய கருத்து என்ற வகையிலேதான் இப்போது நான்கு மணி நேரம் நடந்த விவாதம் இருந்தது. ஆளுகிற கட்சியிலிருந்தும் எங்கள் கருத்தை ஆதரிக்கும் வகையிலேதான் பேசியிருக்கிறார்கள். வெட்டுப் பிரேரணை வந்தால் ஆளும் கட்சிக்கு வாக்களிக்கிறோம் என்று சொல்வார்களே தவிர, இந்தக் கருத்தை ஆதரித்துத்தான் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [16th March 1966]

முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கையானாலும் சரி, நீர்ப்பாசன அமைச்சருடைய ஆய்வுரையானாலும் சரி, மற்ற உரைகளானாலும் சரி, 'நீர்ப்பாசன ஆதாரங்கள் எல்லாம் தீர்ந்து விட்டன; இனி வேறு துறைக்குத்தான் செல்லவேண்டும்' என்ற கருத்தைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இடத்திலேதான் எல்லாக் கருத்துக்களையும், கோரிக்கைகளையும் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டியது என்ற முறையிலே, அவர்கள் ஏன் அந்த முடிவுக்கு வந்தார்கள் என்று மிக அழுத்தத்திருத்தமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய நீர் ஆதாரங்கள் எல்லாம் தீர்ந்து விட்டன என்று சொல்வதற்கு நாம் என்ன தனித் தமிழ் நாட்டிலா, நாம் தமிழர் கட்சி சொல்லுகிற நாட்டிலா இருந்து கொண்டிருக்கிறோம்? இன்றைக்கு இந்தியத் திருநாட்டிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்தியத் தன்னிர் என்கிறோம்; இந்திய மண் என்கிறோம்; இந்தியக் காற்று என்கிறோம். இந்த நிலைமையில் இந்தியாவின் பூபாகங்களில் இன்றைக்கு இருக்கிற நீர் ஆதாரங்களை, அண்டை மாநிலங்களில் இருக்கின்ற நீர் ஆதாரங்களைப் பெற இந்தப் பத்து வருஷங்களாகத் தவறி இருக்கிறோம்; பெருமளவு தவறியிருக்கிறோம் என்றுதான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்தைப் பற்றி மிகப் பெருமையாகப் பேசப்பட்டது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் உடுமலைப் பேட்டை, தாராபுரம் பகுதிகளில் லட்சம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெறும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். கோவை மாவட்டத்தில் 40 கோடி ரூபாய் செலவில் பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்; அடுத்த வருஷத்தில் ஒரு லட்சம் ஏக்கர் பாசன வசதியைப் பெறும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் நல்வாக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வாக்கு நிறைவேறுவதாக. இன்னும் கூட நல்ல வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. கேரளக் காரர்களும் நாமும் அண்ணன் தம்பிகளாக, சகோதரர்களாகத் தான் இருக்கிறோம். இன்றைக்கு அவர்கள் அரிசி வேண்டுமென்று கேட்கிற நேரத்தில் ஆத்திரத்தோடு கேட்கிறார்கள். அது நியாயமான கோரிக்கைதான். 'எங்களுக்கு இந்தியாவிலே சொந்தம் கிடையாதா? இந்தியாவில் இருந்து அரிசி கொடுக்க வில்லையா என்றால் எங்களுடைய மாநிலத்தின் மூலம் பெறும் 50 கோடி ரூபாய் அந்நியச் செலாவணியைக் கொடு; நாங்கள் வெளியே வாங்கிக் கொள்கிறோம்' என்று ஆவேசத்தோடு காங்கிரஸ் கமிட்டியிலேயே கேட்டார்கள். இன்னும் கூட ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வேகமாகப் பேசினார். '50 கோடி ரூபாய் அளவு அந்நிய செலாவணியைக் கேரள நாடு கொடுக்கிறது; அதைக் கொண்டு நாங்கள் தாய்லாந்தில் இருந்து அரிசியை வாங்கிக் கொள்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள். இன்னொருவர், 'அரிசி கொடுக்கவில்லை என்றால் இந்த கேரள நாடு இந்தியாவில் இருந்து பிரிந்துவிடும்' என்று பாராளுமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார். அவை எல்லாம் இன்றைக்கு நமக்கு உடன் பாடசாலை அல்ல. கேரளத்திற்கு அரிசி கொடுக்கவேண்டுமென்பதிலே நியாயவாதம் இருக்கிறது. அதே சமயத்திலே அரசிக் கடலிலே

16th March 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

சென்று யுகம் யுகமாக வீணாகிக் கொண்டிருக்கும் தண்ணீரைக் கேட்டுப் பெற இந்தப் பதினைந்து ஆண்டு காலமாக என்ன செய்தார்கள்? உங்களுக்கே கூட அலுத்துப் போயிருக்கும். 'இது என்ன வேலை' என்று விட்டு விடுவார்களோ என்று கூட நான் எண்ணுகிறேன். பதினைந்து ஆண்டுகளாக திருவனந்தபுரத்திற்கு எவ்வளவோ தடவை போயிருப்பார்கள். வெற்றி கிடைத்தா? ஏன் முடியவில்லை? இன்றைக்கு பரம்பிக்குளத் திட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். கணக்கேட்டை எடுத்துப் பார்த்தால் நீராறுத் திட்டம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தலைமடை என்று சொல்வார்கள்; தலைமடை நிறைவேறாமல் 40 கோடி திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆணைமலையாறு இருக்கிறது. ஆணைமலை உறுப்பினர் கூடப் பேசினார். இடமலையாறு, நீராறு, ஆணைமலையாறு நீர்ச்சாதனங்களைப் பயன்படுத்தினால் கோவை மாவட்டத்திலே, சகோதரி திருமதி பார்வதி அர்ஜுனன் சொன்ன மூலனூர் பஞ்சப் பிரதேசத்திலே பல ஆயிரம் ஏக்கர் நீர்ப்பாசன வசதி பெற வாய்ப்பு ஏற்படும். பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை, நீராறு, இடமலையாறு, ஆணைமலையாறு ஆகிய மூன்று ஆறுகளின் தண்ணீரையும் கோவை மாவட்டத்திற்கு திருப்பினால் 50,000 ஏக்கர் பாசன வசதி பெறும். இதேபோன்றுதான் இராமநாதபுரத்திலும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்-சிவகாசிப் பகுதியில் இருக்கும் வத்திராயிருப்பு கண்மாயைப் பெரிதாக்கி மேற்கே போகும் நதிகளின் தண்ணீரை மலையைக் குடைந்து கொண்டு வந்தால் முதுகுளத்தூர் பகுதி, மாணமதுரை பகுதி, பரமக்குடி பகுதி போன்ற பஞ்சப் பகுதிகள் எல்லாம் நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெற பெரு வாய்ப்பு ஏற்படும் இதையெல்லாம் நான் கனவாகச் சொல்லவில்லை; இங்கே திட்டங்களாக இருக்கின்றன. கோவை ஜில்லாவிலே—திருமதி குழந்தையம்மாளைக் காணோம், எத்தனையோ முறை பேசியிருக்கிறார்கள்—'அப்பர் பவானி' என்ற திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் அவனாசிப் பகுதியில் பெருமளவு பாசன வசதி ஏற்பட முடியும். குல்கத்தி கமிஷனிலே சென்னை நகருக்கு குடிதண்ணீருக்காகத் தண்ணீர் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். காவிரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்கிறோமே தவிர காவிரித் தண்ணீரும் வரவில்லை குல்கத்தி கமிஷனில் சொன்னது என்னவாயிற்று? எங்கு தேடினாலும் காணோம்; காகித மலைகளுக்கு மத்தியிலே எங்கும் காணோம்.

ஹோகனக்கல்லில் இருந்து மின்சாரம் மட்டும் போதும் என்று சொல்கிறார்கள். அங்குள்ள தண்ணீரை வட பென்னை ஆற்றிற்கு கிருப்பலாம் அல்லவா? கிருஷ்ணகிரி அருகில் உள்ள சாகரத்திற்கு அதைத் திருப்பலாம் அல்லவா? அந்தத் தண்ணீரை சாத்தனூர், வளவனூர் போன்ற இடங்களுக்கு திருப்பக் கூடாதா? நம்மைச் சுற்றியுள்ள நீர்ஆதாரங்கள் வங்காள, அரபிக் கடலில் முயற்சி செய்தார்கள்? ஏதாவது முயற்சி எடுத்து வெற்றி கண்டிருக்கிறோமா? நாம் எல்லோரும் இந்தியர்கள் என்று விழுகின்றன. அந்தத் தண்ணீரை எடுத்து உபயோகிக்க என்ன சொல்கிறோம். அண்டை மாநிலங்களில் வீணாகப் போகும்

1-00 p.m.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[16th March 1966]

தண்ணீரை நம் மாநிலத்திற்குக் கொண்டுவர என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டது? அவர்களால் முடியவில்லை யென்றால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய ஒரு நல்லெண்ண தூது கோஷ்டியை அனுப்பினார்கள். கோளாவில் ஒரு அரசாங்கம் இருந்தது. அது அவர்களுக்குப் பிடிக்காது என்று அகற்றி விட்டார்கள். இன்றைய தினம் நிலை என்ன? 1972-ல் நமக்கு கிடைக்க இருப்பது 18 அவுன்ஸ் அரிசி என்கிறீர்கள். எப்படி 18 அவுன்ஸ் வரப்போகிறது. ஒரு நல்லெண்ண தூது கோஷ்டி ஆந்திராவுக்குப் போகட்டும், ஒரு கோஷ்டி திருவனந்தபுரத்திற்குப் போகட்டும், ஒரு நல்லெண்ண தூது கோஷ்டி மைசூருக்குப் போகட்டும். சென்று அங்கு வினாடும் தண்ணீரை பெற்று வரலாமே. இன்று ஹீராகுட், பக்ரா நங்கல், தாமோதர் அணைக்கட்டு என்ற பெரிய திட்டங்கள்—மூன்று மாநிலங்களை சேர்த்திருக்கிற திட்டங்கள்—மத்திய அரசாங்கத் திட்டங்கள். இவையெல்லாம் வடக்கோ! இத்தகைய ஒருபெரிய திட்டத்தை நம் தமிழ் நாட்டில் ஏன் கொண்டு வரவில்லை? அதற்கான முயற்சிகள் என்ன செய்தோம்? அப்படியொன்றும் செய்யாத காரணத்தினால் இன்று நமக்கு உற்பத்தி இல்லை. அப்படியிருக்க நமக்கு அளவு ரேஷன்தான் கிடைக்கும்.

அடுத்து, நம் மாநிலத்திலுள்ள நிலைமைக்கு வருகிறேன். சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. வைகை நதித் திட்டம் என்று மதுரையில் இருக்கிறது. அங்கு தலை மதகுகள் இல்லை, ரெகுலேட்டர்ஸ் இல்லை. அழகாக இதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 414 ஏரிகளுக்கு நீர்பாய்கின்றது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவை ஜமீன் பகுதிகளில் இருந்ததால் கவனிக்கப்படவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆக, வைகை கால்வாய்களை நவீனமாக்கு தல் என்ற தலைப்பில் சிட்டத்தட்ட 400 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்ய திட்டப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது வந்தால் ஏற்கனவேயுள்ள ஒரு லட்சம் ஏக்கரா நிலங்களுக்கு பாசன உறுதி அளிப்பதுடன் துண்டு விழும் 14,000 ஏக்கரா நிலங்களுக்கு பாசன இணைப்பு அளிக்கவும் இந்தத் திட்டம் வகை செய்யும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக அங்குள்ள, மதுரையிலுள்ள மக்கள் மந்திரிகளுக்கு வாழ்த்துக் கூறுவார்கள். வைகை கால்வாய்களை நவீனமாக்குதல் என்ற பெயர்தான் இருக்கிறது. திட்டம் நான்கு கோடிக்கு. இதை முன்னமேயே செய்திருக்கக்கூடாதா? இதற்கு கேரளாக்காரர் அல்லது ஆந்திராவின் தயவு வேண்டிய தில்லையே. இன்று கூட என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? திட்டம் நான்கு கோடிக்கு. ஆனால், இந்த ஆண்டுக்கு ஒதுக்கியிருப்பது 10 லட்சம் ரூபாய்தான். ஜகதலப்பிரதாபன் கதையின் இரண்டாவது பகுதி இது. பள்ளாநிங் கமிஷன் அனுமதி கிடைத்தால் நான்கு கோடி செலவு செய்யப்போகிறோம் என்பதுதான் நிலைமை. எப்போது அனுமதி கிடைக்கப் போகிறது? தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால், பாசன வசதிகள், வடிகால் வசதி போன்றவை முன்பு குலோத்துங்கன் காலத்தில் இருந்தது போன்று அல்லது ராஜ ராஜ சோழன் போன்ற காலத்தில் அவை எப்படி இருந்தனவோ அதேநிலையில்தான்

16th March 1966]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இன்றும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அங்கு வீணாகும் நன்னீரை வேறு இடங்களுக்கு எடுத்துச் சென்று பயன்படுத்தக் கூடாதா? இது சர்க்காரின் பொறுப்பில்லையா? ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எங்கள் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு யோசனை சொன்னார்கள். அப்போது திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இங்கு இருந்தார்கள் என்று கருதுகிறேன். பாலாற்றுப் படுகை போன்ற இடங்களில் நீர் ஊற்றுக்கள் இருக்கின்றன, சப் ஸாயில் வாட்டர் இருக்கிறது, அதை கிணறுகள் எடுத்துப் பயன்படுத்தக் கூடாதா என்று முன்பே கேட்டிருக்கிறார்கள். அன்று அத்திட்டத்தை கேலி செய்துவிட்டு இன்று இவர்களே அந்தத் திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வடிமூளை குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கும் திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். இன்று இரண்டாயிரம் கிணறுகள் வெட்டப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சப் ஸாயில் வாட்டரை எடுத்து உபயோகித்த நம் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். அண்ணா சொன்னால் அலட்சியம், இன்று அமெரிக்காக்காரன் சொன்னவுடன் அமுல் படுத்துகிறார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் எங்களுக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. பாலாறு பேசின் ஈரல்ஸ் என்று சொல்கிறார்கள். பாலாறு பேசின் விதிகள் என்ன? அவை எதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டன? யார் நன்மைக்கு இன்று அந்த பாலாறு பேசின் ஈரல்ஸ் நடைமுறையில் இருக்கிறதா? இது மத்திரங்களில் ஒன்றாக ஆகிவிட்டது. அவற்றிலிருந்து சில இடங்களில் விதிவிலக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் சிலவிடங்களில் அப்படிப்பட்ட விதிவிலக்கு கொடுக்கப்படுவதில்லை. மற்ற இடங்களுக்கும் ஏன் அந்த விதிவிலக்கு கொடுக்கக்கூடாது? உங்கள் பிரதிநிதிகளே அதைப்பற்றிச் சொல்லட்டும். சில இடங்களில் கிணறுகள் வெட்டுகிறார்கள். சிலவிடங்களில் கிணறுகள் வெட்ட அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது. ஏன் இந்த நிலை?

கோவை மாவட்டத்தில் அமராவதி திட்டம் என்ற ஒரு திட்டமிருக்கிறது. இதில் எனக்கு விசேஷ அக்கரை கூட இருக்கிறது. என் பிறந்த ஊர் அந்த இடத்தில்தான் இருக்கிறது. எனக்கு கொஞ்சம் நிலம் கூட அங்கு இருக்கிறது. “அமராவதி பழைய கால்வாய்களின் கீழ் உள்ள பயிர்களை காப்பாற்ற, அமராவதி நீர்த்தேக்கத்தில் இருந்து 1965-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் முதல் அக்டோபர் மாதம் வரை விசேஷ சலுகை நீர் வழங்கப்பட்டது. 1966 பிப்ரவரி 21-ல் இருந்து அமராவதி பழைய கால்வாய்களுக்கு விசேஷ சலுகை நீர் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இது 1966 மார்ச்சு 31-வரை தொடரப்படும். அமராவதி கால்வாய், முதல் தடவையில் 31/0 மைல் வரை பாசனத்திற்கு திறந்துவிடப்பட்டது. 31/0 மைலுக்கும் கீழ் உள்ள விவசாயிகள் புன்செய் பயிர் மட்டும் சாகுபடி செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டார்கள்.” என்று இங்கு கூறியிருக்கிறார்கள். பழைய பாசனத்திற்கே தண்ணீர் இல்லை. புதிதாக பெட்டர்மென்ட் டாக்ஸ் வேறு வாங்குகிறார்கள். என் குடும்பத்திற்குச் சொந்தமான நிலம் 50 ஏக்கர் இருக்கிறது அங்கு பயிர் செய்ய முடியாத நிலையில் எப்படி தீர்வை கட்டுவது என்று சிபித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆக, பழைய பாசனத்திற்கே

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[16th March 1966]

தண்ணீர் இல்லாதிருக்கும்போது அமராவதி தண்ணீரை கருருக்கு கொண்டு போய் காவேரியில் கலந்து அங்கிருந்து புதுக்கோட்டைக்கு—அமைச்சர் அவர்கள் ஊருக்கு—அமராவதித் தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டு போகத்தான் திட்டம் வருகிறது என்ற நிலையில்தான் இது இங்கு விவாதிக்கப்பட்டது. என் சுயநோக்கத்தால் சொல்லவில்லை. தாராசரத்தில் தாய் பிச்சை எடுக்கும்போது தனயன் கும்பகோணத்தில் கோதானம் செய்கிறான் என்று ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். அங்கேயே பழைய பாசனத்திற்கு தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கும்போது இப்படி வேறு பகுதிகளுக்கு கொண்டு செல்லலாமா? புதுக்கோட்டைக்கு தனிப்பட்ட திட்டம் போடுங்கள். எங்கள் கட்சி உறுப்பினர் கனம் காடுவெட்டியார் பல திட்டங்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். புதுக்கோட்டைக்கு காவேரியிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்க 1922-ல் சர். சி. பி. ராமஸ்வாமி ஐயர் அவர்கள் காலத்தில் ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டது. என்ஜினியர் அவர்கள் தங்குவதற்காக ஒரு பங்களா கூட கட்டப்பட்டது திருச்சிக்கு ஆரூவது மைலில். அப்போது இருந்தவர்கள் அதை மறுத்து விட்டார்கள். புதுக்கோட்டைக்கும் திட்டங்கள் வேண்டியதுதான், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அமராவதி திட்டத்திலிருந்து தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டாம், இப்போது அங்குள்ள நிலங்களுக்கே தண்ணீர் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது, இதை சகோதரி திருமதி பார்வதி அர்ஜுனன் அவர்கள் நன்றாக விளக்கினார்கள். கொங்கு நாட்டு மக்கள் எதையும் கொடுக்கும் உள்ளம் உடையவர்கள் எதையும் தாராளமாக கொடுப்பார்கள். கோவை வழியாக ஓடும் காவேரி தண்ணீரையே தஞ்சை தரணிக்கு கொடுத்து உதவியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இருக்கின்ற தண்ணீரையே எடுத்து இன்றொரு இடத்திற்கு கொடுப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக, பல திட்டங்களைப்பற்றியும் மிகப் பெருமையாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு திட்டத்தின் கீழ் ஒரு லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு பாசன வசதி கொடுக்கலாம் என்று இந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் திட்ட ஆரம்பத்தில் போட்ட கணக்கு, புள்ளிவிவரங்கள் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. 1962-ம் வருடத்தில் இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக 30 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று என்ஜினியர்கள் உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். இப்போது இந்தப் புத்தகத்தில் 1 லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளிவிவரம் கொடுக்கிறார்கள். புள்ளிவிவரம் என்பது வெறும் கற்பனையாக ஆகிவிடக் கூடாது. முன்பு இதைப்பற்றி தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார்கள், 30 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று. ஆனால் இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விளக்கத்தில் 'சுமார் ஒரு லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசன வசதி இவ்வருடமே அளிக்கலாம்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதில் இருக்கின்ற கணக்கைப் பார்த்தால், இங்கு இப்போது சொல்லப்படுவது

16th March 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

வித்தியாசமாக இருப்பது தெரியும். பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில், 1962 அக்டோபர் முதல் 1963 பிப்ரவரி வரையிலும் எடுக்கப்பட்டது. அதற்கு மேல் ஆண்டுகளில் எடுக்கப்பட்டது எல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கூறுகிறேன் :

ஆண்டு.	நிர்ப்பாசனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. (ஏரியா லோக்கேஷன்.)	உண்மையாக நிர்ப்பாசன வசதி பெற்றது. (ஏரியா இறிகேட்டட்.)
	ஏக்கர்.	ஏக்கர்.
1962 அக்டோபர் முதல் 1963 பெப்ரவரி வரையில்.	8,866	870
ஏப்ரல் 1963 வரையில் ..	10,221	..
செப்டம்பர் 1963-64 ..	18,160	8,432

இவ்விதம் கணக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 30 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு பாசன வசதி கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லி, கடைசியில் 18 ஆயிரம் ஏக்கர் அளவுக்கு வந்து, உண்மையாகவே நிர்ப்பாசன வசதி பெற்றது 8,000 ஏக்கர்கள். இவ்விதம் 40 கோடி ரூபாய் திட்டத்தில் பாசனவசதி பெற்றது 8,000 ஏக்கர்தான். இந்தக் குறைவுக்கு காரணம் என்ன என்று கேட்டால், கவுறு சரியாகப் போடவில்லை என்று—எங்கள் பக்கத்தில் கவுறு என்று சொல்வார்கள், சில இடங்களில் போத்திஸ் என்று சொல்வதுண்டு. இம் மாதிரிப்பட்ட போத்திஸ் சரியாக அமைத்துக்கொடுக்கவில்லை என்று காரணம் சொல்லப்படுகிறது. இதற்காக செலவு செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் 40 கோடி ரூபாய். இதற்கு வட்டிக் கணக்குப் பார்க்கக் கூடாது. பொதுமக்களுடைய நன்மையைக் கருதித்தான் திட்டங்களைப் போடுகிறோம் என்று நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள். அவ்விதம் வட்டிக்காரன் என்ற முறையில் கணக்குப் பார்க்காமலேயே என்னென்ன நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி விபரமாக பேசுவதற்கு இப்போது நேரம் இல்லை. போத்திஸ் சரியான முறையில் இருந்தால் மேலும் கூடுதலான அளவுக்கு பாசன வசதி கிடைத்திருக்க முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்காக என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்று பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் :

“The Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Act, 1959, provides for construction of field bothies by Government in the event of failure to do so by the ryots and the recovery of cost from them. It would appear that so far no work has been undertaken by Government under the provisions of this Act. The Committee is anxious that the irrigation potential created should be fully utilised and for this purpose Government should invoke the provisions of the Field Bothies Act, 1959, wherever necessary.”

என்றிருக்கிறது. இதன்படி எதுவும் செய்யப்பட்டதாக தெரியவில்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய திட்டத் திற்கு நாம் செலவு செய்யும்போது அதனால் ஏற்படக்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [16th March 1966]

கூடிய பலனையும் நாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். நாங்கள் வட்டிக் கணக்குப் பார்ப்பதில்லை, பொதுமக்களின் நன்மையைக் கருதித்தான் திட்டங்களைப் போடுகிறோம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் நிலைமை என்ன, ரெவின்யூ போர்ட்கூட சொல்கிறது. 1:5 அல்லது 1:10 என்ற முறையில் வருமானம் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறது. செலவிற்கேற்ற பலன் இல்லாவிட்டாலும் ஓரளவுக்கேனும் வருமானம் வரவேண்டும் என்பதுதான் நவீன பொருளாதார சித்தாந்தம். அதல்லாமல் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு கால் அணை கூட வருமானம் இல்லாவிட்டால் அதை பெருமையாக சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. 1963 வரையில் நமது மாநிலத்தில் 40 நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றன. அதில் அத்தனையும் நஷ்டம். வட்டியைச் சேர்க்காமலும் கணக்கு சொல்லுகிறேன், வட்டியைச் சேர்த்தும் கணக்கு சொல்லுகிறேன். மொத்தம் 40 நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன:

ஆண்டு.	திட்டங்கள் எண்ணிக்கை.	வட்டியை சேர்க்காமல் நஷ்டம் இருப்பது. லட்சம்.	வட்டியைச் சேர்த்து நஷ்டம் இருப்பது. லட்சம்.
1961-62-ல்	16	27	49
1962-63-ல்	14	71	92
1963-64-ல்	14	16	37

இவையெல்லாம் ப்ரொடக்ஷன் ஸ்கீம்கள். இதல்லாமல் அன்-ப்ரொடக்ஷன் ஸ்கீம்கள் வேறு இருக்கின்றன. அதில் 24 ப்ராஜக்ட்களில் 46 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம். வட்டியையும் சேர்த்தால் 185 லட்சம் ரூபாய். அந்த நஷ்டத்தையும் தெரிவிக்கிறேன். 1962-63-ல் 26 திட்டங்கள்—வட்டியில்லாமல் 43 லட்சம். வட்டி சேர்த்து 217 லட்சம். 1963-64-ல் 26 திட்டங்கள்—வட்டியில்லாமல் 63 லட்சம். வட்டி சேர்த்து 229 லட்சம். இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், இதை நான் வெறும் விமர்சனத்திற்காக மட்டும் இங்கு சொல்லவில்லை. இதையும் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை, பொது மக்களின் நன்மைக்காகத்தான் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட நஷ்டத்தைத் தவிர்க்க பப்ளிக் அக்கௌன்ட்ஸ் கமிட்டி கொடுத்திருக்கும் சிபாரிசியையும் மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்கிறேன் :

“ The Committee is informed that (a) in the matter of sanction of irrigation projects, Government no longer look into the financial return but are mainly concerned with the food production potential and it is only the “cost-benefit ratio” which is taken into consideration, (b) if the projects are to be remunerative, water rates will have to be charged on the “cost of service” principle and not on the principle of “what the traffic could bear”, and as a greater emphasis is placed on food production, Government are not able to fix the water rates at higher levels. The Committee understands that the Board of Revenue has been asked to undertake a performance evaluation of irrigation projects with reference to the original expectations, acreage to be brought under

16th March 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

cultivation, increase in output, crop pattern, etc. It is anxious that the irrigation projects so far sanctioned should satisfy at least the cost-benefit ratio, namely 1.5 : 1. "

என்று கூறிக்கொண்டு, இந்த அளவில் செயல்படவேண்டுமே தவிர, இப்படிப்பட்ட பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்தில் .07 சதவிகிதம் இலாபம் என்ற அளவில் குறைவாக இருக்கக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று சபைமுன் இருக்கக்கூடிய இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் மீது சுமார் 35 அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். பேசின அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேருக்கும் அவர்கள் விரும்பக்கூடிய அளவில் நேரம் கொடுத்திருந்தால் இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கும் கோரிக்கைகள் இன்னும் ஆயிரக்கணக்கில் அதிகமாக இருக்கும், அதோடு இன்னும் இந்த மான்யத்தின் மீது பேசவேண்டும் என்று விரும்பின அங்கத்தினர்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் கொடுத்திருந்தால் இந்த எண்ணிக்கை இன்னும் அதிகமாகியிருக்கும். சில அங்கத்தினர்கள் ஒரு நிமிடம், அரை நிமிடம் என்று தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த குறைந்த கால அளவுக்குள் அவர்கள் பேசியதைப் பார்த்துப்போது, அவர்களுடைய தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு தேவைகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டு அவைகளை எவ்வளவு துரிதமாக நிறைவேற்றவேண்டுமோ அவ்வளவு துரிதமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லவிருந்தும், இவற்றையெல்லாம் எவ்வளவு நன்றாகத் தெரிந்து சொல்கிறார்கள் என்பதையும் பார்த்து நான் உன்மையிலேயே மிகவும் சந்தோஷம் அடைகிறேன். இந்தக் கோரிக்கைகள், ஸ்தலத்தில் நடக்க வேண்டிய வேலைகள் எல்லாவற்றிலும் அரசாங்கம் போதுமான கவனம் காட்டிக்கொண்டுதான் வருகிறது.

கனம் அங்கத்தினர் சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் இப்போது இருக்கக்கூடிய அமைப்பைக் குறித்துச் சொன்னார்கள். இந்த நீர்ப்பாசன இலாகா என்று சொன்னால் 4-5 பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அதை கண்ட்ரோல் செய்யக் கூடிய இலாகாக்கள் 2-3 இருக்கின்றன—நீர்ப்பாசன இலாகா, ரெவின்யூ இலாகா, ஃபுட் ப்ரோடக்ஷன் என்றெல்லாம் இருக்கின்றன. இதெல்லாம் தனித் தனியே இயங்குவதற்குக் காரணம், சில சந்தர்ப்பங்களில் அவ்வாறாக வேலைகள் நடக்க வேண்டும் என்பதுதான். குறிப்பாக ரெவின்யூ இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய, விவசாய இலாகாவிலே, ஃபுட் ப்ரோடக்ஷன் அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய, இவைகளெல்லாம் நீண்ட காலதாமதம் இல்லாமல் உடனடியாக வேலைகள் நடக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான். இந்த ஒவ்வொரு பிரிவினும் இருக்கக் கூடிய மொத்த திட்டங்களைப் பார்த்தோமானால், அவைகளையெல்லாம் ஒரு சில வருஷங்களுக்குள் செய்ய முடியுமா என்று பார்த்தால், என்ஜினியர்களே கொடுத்திருக்கக் கூடிய திட்டங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இப்போது இருக்கக் கூடிய நிதி வசதிக்குத் தகுந்த முறையில் நாம் எவ்வளவு சிறிய

[திரு. வெ. ராமையா] [16th March 1966]

திட்டங்களை, நடுத்தரத் திட்டங்களை அல்லது பெரிய திட்டங்களை யெல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் தொடர்ந்து கவனம் காட்டி எடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர்களுடைய கோரிக்கைகளைப் பார்க்கும்போது இன்னும் அதிக நிதி வசதி கிடைக்கும்பட்சத்தில் ஏராளமான திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும். அதற்குத் தேவையான இன்வெஸ்டிகேஷன் பூர்த்தியான திட்டங்களே ஏராளமாக இருக்கின்றன.

இப்போது ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஒரு திட்டத்திற்கு ½ நிமிஷம் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் கூட பல மணி நேரம் ஆகும். அந்த அடிப்படையில் இல்லாமல் மொத்தமாக இந்த நீர்ப்பாசன இலாகா கவனம் காட்டியிருக்கக் கூடிய, காட்ட வேண்டிய சில அடிப்படைக் கோள்களைக் குறித்து நான் விவரம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நான் இந்தச் சபைக்குக் கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தால்— ரெவ்யூ ஒன்று கொடுத்திருக்கிறேன், என் பெயரில் ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறேன். என் பெயரில் வந்திருக்கக்கூடிய உரையை கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்துப் பார்த்திருந்தால் அதிலே அதிகமாக நான் இடம் கொடுத்திருப்பது இந்த வாட்டர் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் அண்ட் மானேஜ்மெண்ட் சம்பந்தமாகத்தான். அதுவும் பெரிய பெரிய நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களில் இருக்கும் தண்ணீரை எப்படிப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்பதிலே சென்ற வருஷம் நமக்குப் பெரிய அனுபவத்தைத் தந்த ஒரு வருஷம். சென்ற வருஷ பருவ நிலையைப் பொறுத்த வரையில், ராஜ்யத்திற்கு சாதகமாக இல்லாவிட்டாலும் கூட, நீர்ப்பாசனத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே அதில் இருக்கக் கூடிய நிபுணர்களைப் பொறுத்த வரையிலே இதைப் போன்ற முக்கிய வருஷம் ஏற்பட்ட தில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், சாதாரணமாக நல்ல மழை இருக்கக் கூடிய சமயத்தில் அல்லது பருவ நிலை நன்றாக இருக்கும்போது, எல்லோருமே அதைக் குறித்து ஆழ்ந்து சிந்திப்பதில்லை. ஆனால் சென்ற வருஷம் ஏற்பட்ட நெருக்கடியை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு இந்தப் பிரச்சனையை அனுகூலிப்போது இந்த வாட்டர் மானேஜ்மெண்ட் எவ்வளவு அவசியம் என்பதை சபை உணர்வதைப்போல இந்த இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய நிபுணர்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று இன்றைக்கு நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். ஏதோ நீர்ப்பாசன இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் அணைகளைக் கட்டினோம், சப்ளை சானல் வெட்டினோம், அதோடு வேலை பூர்த்தி ஆகிவிட்டது என்று நினைக்காமல் விவசாயத்திற்கு எவ்வளவு முட்டுக்கட்டைகள் இருக்கின்றன என்று பார்க்கிறபோது சென்ற வருஷம் அதைப்பார்த்தோம். இந்தக் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு முடியுமா என்று முயற்சி எடுக்கும்போது, ராஜ்யத்தில் ஒரு பக்கத்தில் மட்டுமல்ல. காவிரிப் பகுதியில் மட்டுமல்ல, பெரியாறு திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், தாம்பரபாளனி, மணிமுத் தாறுதிட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சென்ற வருஷம்

16th March 1966] [திரு. வெ. ராமைய்யா]

முத்தாறு திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சென்ற வருஷம் குறைவாக இருந்த தண்ணீரைக்கொண்டு நாம் மகசூல் எடுத்திருக்கிறோம் பெரிய பெரிய ஆயக்கட்டுகளில் என்றால் அதிகமாக டிஸ்ட்ரிப்யூஷனைப் பொறுத்தவரையில் கவனம் காட்டியதுதான் காரணம்.

காவிரியை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டோமானால், அந்தப் பகுதியில் பயிரைக் காப்பாற்றக் கூடிய முறையில் சில முடிவுகளை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதனால் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு மனவேதனை ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதனால் சர்ச்சைகளெல்லாம் வந்திருக்கும். ஆனால், எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய நிலையிலே, விவசாயம் முறையாக நடக்கவேண்டும், பயிர்கள் காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்ற முறையில் சில நடவடிக்கைகள் எடுத்து, இன்றைக்கு பெரும் பகுதி ஆயக்கட்டைக் காப்பாற்றியிருக்கிறோம். அதனால் சில இடங்களில் பாதகம் ஏற்படலாம். அதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டுதான் கனம் அங்கத்தினர் திரு. தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த வருஷம் லோயர் பவானிக்குக் கொடுக்காமல் காவிரிக்குத் திருப்பி விட்டு தஞ்சைக்குக் கொடுத்ததைத்தான், அது மாமூலாக வந்து விடக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். லோயர் பவானி அனை அமைந்ததிலிருந்து சென்ற வருஷம் வரையில் அதுபோன்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். நடப்பு வருஷத்தில் அந்தமாதிரி ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் எல்லோருமே உணர்ந்திருக்கக் கூடிய சூழ்நிலைதான். தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய பயிரைக் காப்பதற்காகத்தான் பல முடிவுகள் எடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அதுபோல லோயர் பவானி ஏரியாவில், மற்ற திட்டங்களின் ஏரியாவில் பயிர்கள் இருந்தால் அவைகளைக் காப்பாற்ற என்ன கவனம் காட்டி இருக்கவேண்டுமோ அந்த கவனத்தை அரசாங்கம் காட்டியிருக்கும். அதில் ஒன்றும் பாரபட்சம் கிடையாது. அந்த அடிப்படையிலே பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்போது, சில சமயங்களிலே தீவிரமான முடிவுகள் எடுக்கும்போது, சில புதிய பாசன ஆதாரங்களில் இருக்கும் ஆயக்கட்டுகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. இந்த நிலைமை லோயர் பவானியில் மட்டும் ஏற்பட்டது என்று நினைக்கக்கூடாது. மேட்டூர் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சேலம் ஜில்லா இருக்கிறதே அங்கும் கொடுக்கவில்லை. பெரியாறு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், நியூ எக்ஸ்டென்ஷன்ஸ் இருக்கிறதே அங்கெல்லாம் கொடுக்கவில்லை. தண்ணீர் வசதிக்குத் தகுந்த முறையில் ஒவ்வொரு ப்ராஜெக்ட்டும் செயல் பட்டிருக்கிறது.

பெரியாறு ப்ராஜெக்ட்டை எடுத்துக்கொண்டால் முதல் போக சாகுபடிக்கு ஐன் மாதத்திலேயே கொடுத்திருக்கவேண்டும். வகையில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் ஆகஸ்ட் மாதம் வரையில் தள்ளிப் போடப்பட்டது. மணிமுத்தாறு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டோமானால், திருநெல்வேலி ஜில்லாவின் அதிரஷ்

[திரு. வெ. ராமையா] [16th March 1966]

டம்தான் இந்த வருஷம் பஞ்சமில்லாமல் காப்பாற்றப்பட்டது என்று சொன்னால் அது மிகையிலலை. நவம்பர் மாதம் 18-19-ம் தேதியில் மணிமுத்தாறு அணையைப் பார்க்கும்போது மீண்டும் இந்த வருஷமும் அணை நிரம்பாமல் பஞ்சம் ஏற்பட்டால் அந்த ஜில்லாவின் நிலை எப்படி இருக்கும் என்று நினைக்கும்போதே எனக்கு அச்சம் ஏற்பட்டது. ஆனால், கடைசி நேரத்திலே நல்ல மழை பெய்து அங்கு வேறு ஒரு விசேஷ நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டது. நல்ல மழை தொடர்ந்து 10-15 தினங்கள் பெய்த காரணத்தினால் அணை நிரம்பி வழிந்ததோடு அல்லாமல், தொடர்ந்து ஒரு மாதத்திற்கு மேலே வழிந்து கொண்டிருந்தது. இதை நான் சொல்லும் போது நமது நாட்டுக்குள் இருக்கும் நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களை, வசதிகளை இன்னும் ஊன்று கவனிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவிலே 1965-ம் வருஷம், ஜூன் மாதம் 12-ம் தேதியே தண்ணீர் திறந்து விட்டோம். அந்தத் தேதியிலிருந்து நவம்பர் மாதம் முடிகிற வரைக்கும் அந்த ஜில்லாவிலிருந்து வந்த பத்திரிக்கைச் செய்திகளையெல்லாம் பார்த்தால், பற்றாக்குறை, பஞ்சம் வந்து விடும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். காரணம், அவர்கள் பழக்கத்திற்குத் தகுந்தாற்போல, அவர்கள் காவிரியைத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிற வகையில் பார்க்கும்போது, கனம் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தினர் திரு. ஏ. கே. சுப்பையா அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், 61 அடி தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு இவர்கள் எப்படி துணிச்சலாக சம்பாவுக்குத் தண்ணீர் திறக்கலாம், ஜூன் மாதத்திலேயே ஏன் திறக்கச் சொன்னார்கள் என்று பலமாக ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள் அங்கு உள்ள மக்கள்; கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஏ. கே. சுப்பையா அவர்களுடைய கருத்து அல்ல. தொடர்ந்து சவுத் வெஸ்ட் மான்ஸூன் சரியாக இல்லாதபோது கொடுத்தோம். அப்படித் திறந்ததில் லாபமா, நஷ்டமா என்று பார்த்தால் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம், அந்தப் பகுதியிலே டிசம்பர் முதல் வாரத்தில் வந்த பத்திரிக்கை செய்திகள் எல்லாம், அங்கு இருக்கிறவர்கள் கொடுத்த செய்தியெல்லாம், எங்கள் ஜில்லாவே வெள்ளத்தினால் மூழ்கி விட்டது என்பதாகும். ஆனால் ஒரு நாள், இரண்டு நாள், அல்லது மூன்று நாள் மழை பெய்தால் போதும், வெள்ளம் அதிகமாக ஏற்பட்டுவிடும். இந்த வருஷம் பருவ நிலை பூர்ணமாக இருந்தது, இந்த வருஷம் பருவநிலை சரியாக இருந்தது என்று சொல்லுவது பொருத்தமில்லை. வெள்ளம் இருந்தது, பார்த்தீர்களா என்று கனம் அங்கத்தினர் கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏதோ 5 நாள், 10 நாள் வெள்ளம் வந்துவிட்டால் தண்ணீர் பூர்ணமாக வந்து விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. நார்த்-சுஸ்டு மான்ஸூன் மூலம் அக்டோபர்-டிசம்பர் வரைக்கும் எவ்வளவு மழை பெய்ய வேண்டுமோ அதைவிட அதிகமாக, நவம்பர் கடைசியிலிருந்து டிசம்பர் 15, 16 தேதிக்குள்ளே அதிகமாக மழை பெய்திருக்கிறது கடலூரில் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், அது பிரயோசனப்படுமாது. மழை பெய்தாலும், அந்த வெள்ளம் அடித்துக்கொண்டு கடலுக்குப் போய்விடும்.

1-30
p.m.

16th March 1966] [திரு. வெ. ராமைய்யா]

இந்த வருஷம் இருக்கக்கூடிய நிலையில் நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களை நாம் ஆராய்ச்சி செய்கிறபொழுது நிலைமை என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய 'ரீ-மாடலிங் ஸ்கீமை' அல்லது சீர்திருத்தம் செய்யக்கூடிய ஸ்கீம்களைப்பற்றி முன்னாலேயே நினைத்திருக்கக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். நீர்ப்பாசன இலாகாவின் 15, 20 வருஷ சரித்திரத்தைப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ஏராளமான திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். மிக அவசரமான, அவசியமான, மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, மிகக் கடினமான திட்டங்களுக்கு நாம் போகவேண்டுமென்று சொன்னால், அது பொருத்தமாக இருக்காது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆகியவைகளின் கீழ் நாம் பெரிய பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றி, விவசாயத்திற்குப் போதுமான ஒரு ஊக்கத்தை, பாதுகாப்பைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதிகமாக தண்ணீரை பயன்படுத்தி விட்டோம், இனிமேல் தண்ணீர் இல்லையே என்று நான் நினைத்துவிடுவேனோ என்று கனம் திரு. மதியழகன் அவர்களுக்கு சந்தேகம் வேண்டாம். பெரிய நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களில் தேவையான அணைகளை கட்டியிருக்கிறோம், கால்வாய்களை வெட்டியிருக்கிறோம். ஆனால் அது மட்டும் போதாது. கனம் மதியழகன் அவர்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த அறந்தாங்கித் தொகுதி அங்கத்தினருடைய கருத்தைக் கொஞ்சம் ஆலோசனை செய்திருந்தால் நாம் அடுத்த கட்டத்திற்கு வரவேண்டியிருக்கிறோம். பெரிய ஆதாரங்களில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீர் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும், அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம்.

மற்றொரு நிலை என்னவென்றால் ஸ்தலத்திலேயே பெய்யக் கூடிய மழையை பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அந்தத் தண்ணீரை பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய முறையில் திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும். கிழக்கு இராமநாதபுரம், அறந்தாங்கி, புதுக்கோட்டை, திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் சில பகுதிகள், செங்கற்பட்டு ஜில்லா போன்ற இடங்களில் பார்த்தோமானால் முன்கூட்டியே ஏராளமான ஏரிகள், சுண்மாய்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டைப் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் சாதாரணமாக ஒரு ராஜ்யத்தில் ஒரு ஜில்லாவின் விஸ்தீரணம் எவ்வளவு இருக்குமோ அந்த அளவு இருக்கும். புதுக்கோட்டை பகுதியில் மட்டும் 4,000 5,000 ஏரிகள் இருக்கின்றன. ஏரிகள் பாதிதாக இருக்கும், நிலம் பாதிதாக இருக்கும். ஸ்தலத்திலே பெய்யக்கூடிய மழையைக் கொண்டு தண்ணீரை நிரப்பி வைக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கக் கூடிய கஷ்டம் பருவ நிலை ஆரம்பக் கட்டத்தில் சாதகமாக வந்தால்தான் அவர்களுக்கு பயிர் வரும். ஆனால் ஸவுத்-வெஸ்ட் மான்ஸூன், நார்த் ஈஸ்ட் மான்ஸூன் எப்பொழுது வரும் என்று தெரியாமலேயே விவசாயிகள் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அறந்தாங்கி அங்கத்தினர் அவர்கள் 'எங்களுக்கு ஆரம்பக் கட்டத்தில் 10, 15 நாட்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைத்தால் போதும்,

[திரு. வெ. ராமைய்யா] [16th March 1966]

இல்லாவிட்டால் கடைசி கட்டத்தில் தண்ணீர் இருந்தால் போதும்' என்று கோரிக்கை விடுத்தார்கள். அது அவர்களுடைய கோரிக்கை மட்டும் அல்ல. கிழக்கு இராமநாதபுரம், திருச்சி, புதுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி ஆகிய பகுதிகளில், எங்கே ஏரி, கண்மாய்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் அதே கோரிக்கைதான். அதே அடிப்படையில்தான் நாங்குனேரி பகுதி திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மணிமுத்தாறு பாசனத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு பகுதி. ஆனால் அது வரண்ட பகுதி, ஏராளமாக ஏரிகள் இருக்கக்கூடிய பகுதி. கனம் அங்கத்தினர் திரு. கே. டி. கோசல் ராம் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதுபோல் வெள்ளம் வரக்கூடிய ஒரு நிலைக்கு ஒரு அணை கட்டினால் கூட அதனால் விவசாயிகளுடைய பிரச்சனை தீருகிறது.

மணிமுத்தாறு திட்டத்தைப் பார்க்கிறபோழுது லாபமா, நஷ்டமா என்ற அடிப்படையில் கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கணக்குப் போட்டார்கள். அவர் போட்ட கணக்குப்படி பார்த்தால் மணிமுத்தாறு திட்டம் வந்திருக்கவே முடியாது. விவசாயிகளுக்கு என்ன லாபம் இருக்கும் என்பதை வைத்துக்கொண்டு, எத்துணை ஏரிகள் நிரம்புகின்றன, அதில் எத்துணை ஆயிரம் ஏக்கர் சாகுபடிக்கு வருகிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே இன்றைக்கு நம் முன் இருக்கக்கூடிய பிரச்சனையைத் தீர்க்கவேண்டும். ஏதோ பெரிய நதிகளில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரைப் பயன்படுத்திவிட்டோம், அதனால் நமது பிரச்சனை தீர்ந்து விட்டது, இனிமேல் மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரைப் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும், அதிலே கவனம் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவதை நான் ஓரளவுக்கு ஒப்புக்கொண்டாலும், நம் மாநிலத்தில் இருக்கக் கூடிய தண்ணீரை முறையாக பயன்படுத்திக்கொள்ள முயற்சி எடுக்கவேண்டும், நமது எல்லைக்குள்ளேயே இருக்கிற தண்ணீரை பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். ஒரு பக்கம் பெரிய நதிகளில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை பயன்படுத்திக்கொள்வது என்று இருந்தாலும், 'லோகல் ரெய்ன்ஃபாலை' பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அதைத்தான் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் சொன்னார்கள். அதை கனம் மதியழகன் அவர்கள் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். பரம்பிக்குளம்—ஆனியாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றி விட்டால் மட்டும் போதாது. ஸ்தலத்தில் இருக்கக் கூடிய வேலைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஸர்ஃபேஸ் வாட்டர் என்றால் பெரிய நதிகளில் வருவது ஒன்று, லோகலாக அங்கு அங்கு சிறு சிறு ஓடைகள், காட்டாறுகள் அல்லது நீர்த்தேக்கங்களில் இருக்கக் கூடிய தண்ணீரைப் பயன்படுத்தவேண்டும். அது போன்று இரண்டாம் தரம், தகுதி படைத்த அணைகள் அல்லது ஏரிகளில் இருக்கக் கூடிய தண்ணீரை முறையாக விவசாயிகள் பயன்படுத்திக் கொள்வது பற்றி நாம் இனிமேல் யோசிக்க வேண்டும். பெரிய திட்டங்களுக்கு எப்படி ஸப்ளிமெண்டு செய்யலாம், அவசர காலத்தில் கஷ்டப்படக்கூடிய காலத்தில் என்பதை நாம் அழுத்தமாக சிந்திக்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் பிரயோசனம் இருக்காது, 'மாக்ஸிமம் யூட்டிலி ஸேஷன்' என்று சொல்லி இன்னும் கொஞ்சம் தீவிரமாக

16th March 1966] [திரு. வெ. ராமையா]

பரிசீலிக்கவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். அதுமாதிரி நம்மால் செய்ய முடியும். பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறபொழுதுகூட நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே, இவர்கள் சொன்ன லாப நஷ்டக் கணக்கு அடிப்படையில் பல வருஷங்களாக என்ஜினியர்கள் அதிலே ஊறிப்போய் இருக்கிற காரணத்தினால் எந்த ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றினாலும், அதை எவ்வளவு சிக்கனமாக அமைக்க முடியுமோ அந்த முறையில் அமைப்பதற்கு பாடுபடுகிறார்கள். கட்டுபடியாகக்கூடிய திட்டமாக நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் இல்லை. கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள், “பிளானிங் கமிஷனுக்கு போக வேண்டுமா, உடனே செய்யக் கூடாதா?” என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். எப்படி முடியும்? எந்த ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் நமது ராஜ்யத்தில் நீர்ப்பாசனத்திற்காக செலவு செய்யக் கூடியது முறையாக இருக்குமா, லாபமாக இருக்குமா, நஷ்டமாக இருக்குமா என்று அங்கே மத்தியில் இருக்கக்கூடிய நிபுணர்கள் பரிசீலிக்கிறபொழுது, நமது ராஜ்யத்திலிருந்து போகக்கூடிய திட்டங்கள் அவர்கள் கணக்குப் படி கட்டுப்படியாகாத திட்டங்களாகத்தான் இருக்கும். மற்ற எந்த ராஜ்யங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், இன்னும் அணைகள் கட்டப்படாத நதிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அந்த நதிகளின் குறுக்கே அணை கட்டிவிட்டால் போதும், பெரிய தேக்கம் அமைந்துவிடும். அதனால் அங்கே லாபம் அதிகமாக இருக்கும். அதே நேரத்தில் விவரம் சொல்லவேண்டுமென்றால் கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்களுக்கு வேறு ஒரு இலாகாவில் நடக்கக்கூடியதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேட்டூரில் மின்சார உற்பத்தி செய்வது என்றால் மிகக் குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்ய முடியும். அங்கு ஒரு அணை கட்டி, பின்புறத்தில் ஒரு ஜெனரேட்டர் வைத்துவிட்டால், மின்சார உற்பத்தி செய்து விடலாம். 1930-ம் வருஷத்தில் அது கூட கட்டுபடியாகாத திட்டமாகும். குந்தாவில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று சொன்னால், அங்கு ஒரு அணை கட்டினால் போதாது. பல டாம்ஸ் கட்டவேண்டும், டன்னல்ஸ் கட்டவேண்டும். மேட்டூரில் இவ்வளவு சலபமாக குறைந்தபட்ச செலவில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடிகிறதே, ஏன் குந்தாவில் அதிகமாகச் செலவு செய்யவேண்டும் என்று கேள்வி போட்டால், அது சரியாக இருக்காது.

நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில் நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய முக்கியமான நதிகளிலுள்ள தண்ணீரை ஒழுங்காக பயன்படுத்தியிருக்கக்கூடிய காரணத்தினால், கட்டுபடியாகக்கூடிய திட்டம் நமது ராஜ்யத்தில் எப்படி இருக்க முடியும்? மற்ற ராஜ்யங்களில் அம்மாதிரித் திட்டங்கள் போடுகிறார்களே என்றால், அங்கு அம்மாதிரி போடக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இன்னும் 10 வருஷங்கள் ஆனாலும் அங்கே கட்டுபடியாகக் கூடிய திட்டங்கள் போடமுடியும். திரு. மதியழகன் அவர்கள் பத்திரிகை படிக்கக் கூடியவர்கள். அடிக்கடி பத்திரிகைகளில் படித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பக்கத்தில் இருக்கிற ஆந்திர ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்கள்,

[திரு. வெ. ராமைய்யா] [16th March 1966]

‘எங்கள் ஊரில் கோதாவரி, கிருஷ்ணா போன்ற ஜீவ நதிகளில் ஒரு அணை கட்டிவிட்டால் எத்தனை லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரமுடியும்’ என்று. இங்கே அதுமாதிரி ஒரு நதி கூட இல்லை. அது தான் கஷ்டம். அதற்காக நாம் சும்மா இருக்க முடியாது. அவர்கள் தாராளமாக சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொல்லுவதற்குக் காரணம் அங்கே ஒரு அணை கட்டினால் போதும், பல லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களை ஒரே திட்டத்தின் கீழ் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடியும். நமது ராஜ்யத்தில் அது போன்ற பெரிய திட்டங்கள் எதுவும் கிடையாது, எந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், 5 லட்சம், 10 லட்சம் ஏக்கர்களுக்குப் பாசன வசதி கொடுத்தோம் என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு நமக்கு ஜீவ நதிகள் கிடையாது. விடாமல் முயற்சி செய்வதால், புது வகையில் தண்ணீர் கண்டு பிடிக்க, இதற்கு முன்பே இந்த ராச்சியத்திலுள்ள நீர்நிலைகளைப் பயன்படுத்த முயற்சிகள் செய்யப்படுகின்றன.

மற்றொரு கருத்து சொல்லப்பட்டது. சுதந்தராக கட்சித் தலைவர் சொன்னார்கள், பூமிக்கு அடியில் இருக்கும் தண்ணீரைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று. மற்ற எந்த ராச்சியத்திலும் விவசாயிகள் பயன்படுத்துவதை விட நம் விவசாயிகள் அதிகமாகவே பயன்படுத்துகிறார்கள் என்றால் அது மிகையாகாது. அதெல்லாம் விவசாயிகளே செய்துகொண்ட முயற்சியின் பலன்; அரசாங்கம் செய்துவிட்டது என்று ஒன்றும் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் திரு நல்லசிவம் சொன்னார்கள், பூமிக்கு அடியில் எவ்வளவு தண்ணீர் இருக்கிறது என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லி விடுங்கள், நாங்களே பார்த்துக் கொள்ளுகிறோம், என்று. அந்த அளவில் விவசாயிகளுடைய சொந்த முயற்சியின் காரணமாக, அவர்களுடைய ஒத்துழைப்புக் காரணமாக, அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுக்கப்படும் மானியங்கள், கடன்கள் இவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, கிட்டத்தட்ட 8 அல்லது 9 லட்சம் கிணறுகள் தோண்டி யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதற்கெல்லாம் பெரிய நிபுணர்கள் சொல்லும் வரை காத்திருக்கவில்லை. ஆனால், இப்பொழுது கிணறுகள் தோண்டும்போது, கோயம்புத்தூரில் ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்டம் மற்ற இடங்களில் ஏற்படக்கூடாது என்பதுதான் எங்கள் கவலை. கிணறு தோண்டத் தோண்ட ஆழமாகப் போகிறது. பூமிக்கு அடியில் எவ்வளவு ஆழத்தில் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்றும், எப்படிப்பட்ட தண்ணீர் என்றும், நீர் ஓட்டம் எப்படி யிருக்கும் என்றும் ஆராய்ச்சி செய்து, ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்டம் ராச்சியம் பூராவிலும் வரக்கூடாது என்று பார்க்க வேண்டும். இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்பு மத்திய அமைச்சர் டாக்டர் ராவ் அவர்கள் நம் ராச்சியத்தைப் பார்க்கவந்தபோது, அவர்கள் ஒரு ஆலோசனையைச் சொன்னார்கள். பூமிக்கு அடியில் இருக்கும் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்று சொன்னார்கள்; அதற்காக ‘ஜியலாஜிகல் சர்வே’ நடக்கவேண்டும் என்றும், அதன் பேரில் யு.என்.ஓ. ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த நிபுணர்கள் இங்கே வரும்படியும் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். அந்தக்

16th March 1966] [திரு. வெ. ராமைய்யா]

கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, நம் ராச்சியத்திலே, ஒரு Under-ground Water Cell -க்கு ஏற்பாடு செய்தோம். ஆரம்ப கட்டத்தில் குடி தண்ணீருக்காக என்று நிபுணர்கள் வந்தார்கள். ஆனால், நம் அரசாங்கத்தில் விசேஷமாக, இன்றைக்கு இந்த இலாகா செக்ரடரியாக இருக்கும் திரு. திருமலை அவர்களுடைய பெரு முயற்சியால், குடி தண்ணீருக்காக நிபுணர் சொன்னவற்றை வைத்துக் கொண்டு, விவசாயத் துறைக்கு எப்படிப் பயன்படுத்த முடியும் என்று ஆராய்ந்து, ஒரு திட்டத்தை வகுத்து, அந்தத் திட்டத்தை சேங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் மணலி பக்கத்திலும், பாலார் பேசின் ஏரியாவிலும், காவிரி பாயும் தஞ்சையிலும் செய்வது என்று ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டது. அதோடு நின்று விடுவதில்லை திட்டம். ராச்சியத்தில் இருக்கும் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் விரிவுபடுத்த ஆராய்ச்சி தேவை. அதற்கு அடுத்து வைகைப் பகுதி, தாம்பரபரணிப் பகுதி இவற்றிற்கு என்று ஆராய்ச்சி மிகவும் அவசியமாகிறது. ஆனால், இந்த ஆராய்ச்சியெல்லாம் பூர்த்தியாகும் வரை காத்திராமல், நிபுணர்களுக்குச் சொல்லி, ப்ராஜக்ட் ஏரியாவில் கண்மாய், ஏரிகள் உள்ள பிரதேசங்களில் எப்படி கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்று ஆராயப்படுகிறது. கிழக்கு இராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர் முதலிய இடங்களில் வருஷத்திற்கு ஒரு முறை அல்லது வேறு வகையில் தண்ணீர் நின்று போய்விடுகிறது. பூமிக்கு அடியில் சுரப்பு ஆழத்தில் ஏற்படுகிறது. கோயம்புத்தூரில் வெகு ஆழமாகப் போகிறது. அந்தப் பிராந்தியத்திற்கு, கோயம்புத்தூருக்கு சூட்டைகள் ஸ்கீம் தான் தேவைப்படும். வாட்டர் டேபிளை இன்க்ரீஸ் செய்ய முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும். அதெல்லாம் அனுபவத்தில் ஏற்படுகிறது. அதைத் தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன், “பத்து வருஷமாக இருந்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், 15 வருஷமாக இருக்கிறீர்கள், ஏன் மற்ற ராச்சியங்களோடு பேசி, அவர்களை அனுசி தண்ணீர் பெற முயற்சி எடுக்கவில்லை, உங்களால் முடியாவிட்டால், ஏன் ஒரு நல்லெண்ணத் தூது கோஷ்டியை அனுப்பக் கூடாது?” என்கிறார்கள். திரு. மதியழகன் முதலியவர்களைக் கொண்ட நல்லெண்ணத் தூதுகோஷ்டி அனுப்ப வேண்டும் என்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றிக் குற்றம் சொல்லவில்லை. அந்த Approach, ஐப் பற்றித்தான் சொல்லுகிறேன். நல்லெண்ண கோஷ்டி போனால் எப்படியிருக்கிறது என்பது வேறு பிரச்சனை. தனக்கு என்று வந்ததும் எப்படிக்கோபம் வருகிறது என்பதைத்தான் பார்க்கிறோம். திரு. மதியழகன் என்ன நினைக்கிறார்? ஏதோ அமராவதி அவர்களுக்கு மட்டும்தான் சொந்தம் போலும், “எங்கள் ஊரில் உற்பத்தியாகிறது. எங்களுக்கு போதாமல், எப்படிக்கருளுக்குக் கொடுப்பீர்கள், புதுக்கோட்டைக்கு எப்படிக்கொடுப்பீர்கள், என்ன நியாயம். எங்களுக்கு வேண்டாமா?” என்றார்கள். உடனே கட்சி ரூபாகம் வந்து விட்டது. புதுக்கோட்டைக்குத் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லக்கூடாது என்று, “வேறு திட்டங்களைக் காடுவெட்டியார் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அதைப் பாருங்கள்” என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. வெ. ராமையா] [16th March 1966]

மற்ற ஊர் என்றால் எதுவானாலும் சொல்வார்கள். ஆனால், அவர்கள் ஊர் என்பதும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) எங்கள் ஊர், உங்கள் ஊர் என்றெல்லாம் பார்த்தால் சரியாக வராது. திரு. நல்லசாமி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், கனம் அங்கத்தினர் திருமதி பார்வதி அர்ஜுனன் அவர்களும் பேசும்போது சொன்னார்கள், அமராவதியில் தண்ணீர் இல்லை, புதுத் திட்டங்கள் எடுக்கமுடியாது என்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்களே, புதுக் கோட்டைக்கு மட்டும் எங்கே இருக்கிறது தண்ணீர் என்று கேட்டார்கள். நான் ஆரம்பத்திலே சொன்னது போல, அதை நூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும், வெள்ளம் ஏற்படுவது வருஷத்தில் 5 அல்லது 10 நாட்கள் அல்லது ஒரு வாரம், இரண்டு வாரங்கள் தான். ஆகவே, நாம் வெள்ளத் தடுப்பு வேலை செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். வெள்ளத் தடுப்பு வேலைக்கு கனம் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தினர் சொன்னது போல, தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரை அங்கே பாதகம் வராமல் செய்ய வேண்டும். அங்கே வாய்க்கால் வெட்டிக் கடலிலே விட்டுவிடலாம். தஞ்சை ஜில்லாக்காரர்கள் சொல்லுவார்கள், தங்களுக்கு முக்கியமாக வேண்டியதெல்லாம் வடிகால்தான் என்று. தண்ணீர் வடிந்தால் போதும். மற்ற வழிகள் என்ன என்பதைப் பற்றி நிபுணர்கள் ஆராய்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். 1961-ம் வருஷ வெள்ளச் சேதத்திற்குப் பிறகு விசேஷ சூப்பரின்டென்டிங் எஞ்ஜினியரை நியமனம் செய்து, வெள்ளத் தடுப்புக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்று ஆலோசனைகள் சொல்லி வருகிறார்கள். இன்று காவிரியில், வெள்ளம் வரும்போது, மேட்டூர் டாமில் வழிந்து வரும்போது தண்ணீர் அவ்வளவையும் தஞ்சைக்குப் போகாமல் தடுத்து வேறு திசையில் முடிந்தால் திருப்பவேண்டும். மேட்டூரில் இருந்து இரண்டு கரைகளிலும் வாய்க்கால் வெட்டி, தஞ்சைக்குப் பாதகம் வராமல், மற்ற வரண்ட பகுதிகளுக்கு, புதுக்கோட்டைப் பகுதிக்கு, சேலப் பகுதிக்கு இன்னும் எங்கெங்கே சாத்தியமோ அங்கெல்லாம் எடுத்துச் செல்லலாம் என்றார்கள். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாக்காரர்கள் ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள், தங்களுக்கு நேரிடையாகப் பாசனம் வேண்டாம், வாய்க்கால் வெட்டி, பூமி சுரந்தால் போதும் என்று இருந்தால் போதும் என்று. அவர்கள் கிணறு வெட்டுகிறோம் என்கிறார்கள். அதே போலத்தான் கிழக்கு இராமநாதபுரம், இன்னும் மற்றப் பகுதிகளில் இருக்கிறவர்கள், நிரந்தரமாகத் தண்ணீர் வேண்டாம் என்கிறார்கள். எப்பொழுதாவது கண்மாய்கள் வரண்டு போனால், அப்பொழுது தண்ணீர் இல்லாமல் போய்விடுகிறது, அதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் கொடுக்க வசதி செய்தால் போதும் என்பார்கள்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசாமி குறிப்பிட்டதைப் பற்றிச் சொல்லவரும்போது, புதுக்கோட்டைக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பது பற்றிப் பத்திரிகையில் பார்த்ததாகச் சொன்னார்கள். அதெல்லாம் இன்னும் இன்வேஸ்டிகேஷன் ஸ்டேஜில்தான் இருக்கிறது. திட்டம் புர்த்தியாகும்போது கருருக்குக் கொடுக்க வேண்டியது, புதுக் கோட்டைக்குக் கொடுக்க வேண்டியது இல்லை என்பதெல்லாம்

16th March 1966] [திரு. வெ. ராமையா]

இல்லை. மூலநூருக்குக் கொடுக்கும் திட்டத்தின் 'காஸ்டை' கூட்டி, அதை ஏதோ மூடி மறைத்து, எடுத்துப் போகவேண்டிய அவசியம் இல்லை. வெள்ளம் வரும்போது தேக்கி வைக்க ஆகாரங்கள் இருக்கின்றனவா என்று பார்க்கவேண்டும். அறந்தாங்கி முதலிய ஏரியாக்களில், வெள்ளம் வரும்போது கடலுக்குப் போகும் தண்ணீரை வேறு பக்கம் திருப்பக் கூடாதா என்பது தான் பிரச்சினை. அமைச்சர் இருக்கக் கூடிய காரணத்தால் நடக்கிறது என்று தயவுசெய்து அந்த நினைப்பே வர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இது பற்றியெல்லாம் பூர்வாங்கு பரிசீலனை இன்னும் முடியவில்லை. நிபுணர்கள் அல்லது இலாகா லாப நஷ்டக் கணக்குப் பார்க்கும் என்று சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் சொன்னார்கள், ரெவின்யூ போர்டில் யார்ட் லெட்டிங் வைத்திருக்கிறார்கள், அது சரியல்ல நவீனகால முறைக்கு என்றார்கள். (குறுக்கிடு) கமர்ஷியல் அபிவிருத்தி, எகனமிக் அபிவிருத்தி எல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறபடி இரிடேஷன் டிபார்ட்மெண்ட் ஏற்றுக் கொண்டு இருந்தால், இவ்வளவு அங்கத்தினர்கள் ஒன்றுமே சொல்லியிருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது, முன்பே மூடிக்கொண்டு போயிருக்கலாம். எப்படியேனும் தண்ணீர் கண்டுபிடித்துக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு லாப நஷ்டக் கணக்குப் பார்த்தால் நிச்சயமாக லாபமாக இருக்க முடியாது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், பாம்பிக்குளம்-ஆவியாறு திட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய நினைப்புப்படியே லாபகரமான திட்டமாக ஆக்கிக் கொடுத்திருக்க முடியும். எல்லாத் தண்ணீரையும் பொள்ளாச்சி மிலேயே கொடுத்திருக்க முடியும். அங்கே இருக்கும் கோரிக்கை கூட அது தான். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், 1961-ம் வருஷம் அந்த அணையைத் திறந்து பிறகு, முப்பதாயிரம் ஏக்கருக்குப் பாசனம் என்று சொல்லி, 17,000 ஏக்கருக்குப் பயன்படுத்தினார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். அங்கிருக்கும் விவசாயிகள் அந்த நோக்கில் என்ன நினைத்தார்கள்? "எங்களுடைய பருதியில் நஞ்சை பயிர் தான் செய்ய முடியும், புஞ்சை பயிர் செய்ய முடியாது. ஆகையால் எல்லாத் தண்ணீரையும் கொடுத்து விடுங்கள்" என்று அங்கிருப்பவர்களுடைய கோரிக்கை இருந்தது. அப்பொழுது கொடுத்தால், திருமூர்த்தி அணை வேண்டியதில்லை. ஒன்பது மலை ஏறி இறங்கி வெட்டவேண்டும் என்று சொன்னார்கள், அது தேவையில்லை, உலக நாடுகளே அதிசயிக்கும்படியாக முப்பது மைலுக்கு வெட்டியிருக்கக்கூடிய அந்த சானலைக்கூட வேட்டியிருக்க வேண்டியதில்லை. இதிலே இத்தனை கோடி ரூபாய் போடாமலிருந்தால் கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் நினைக்கக்கூடிய முறையில் லாபகரமாக இருந்திருக்கும். ஆனால், அப்படித்தான் செய்ய வேண்டுமா?

இன்னொரு கனம் அங்கத்தினர், "காங்கயத்தைப் பார்த்தீர்களா? தாராபுரத்தைப் பார்த்தீர்களா? தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது" என்று சொல்லுகிறார்கள். இதையெல்லாம் தொகுத்துப் பார்க்கும்போது, ஒன்றுக்கொன்று முரணாக

[திரு. வெ. ராமைய்யா], [16th March 1966]

இருக்கக் கூடாது. பஞ்சம், பசி, பட்டினி போக வேண்டும். அதிலே லாபம் அடைந்துதான் தீரவேண்டும் என்று பார்க்க முடியுமா?

தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், காவிரி தண்ணீர் தஞ்சை ஜில்லாவிற்குத்தான் உரியது என்பதுபோல கனம் உறுப்பினர் திரு. தண்டாயுதபாணி பிள்ளை அவர்கள் பேசினார்கள். அப்படிப் பார்த்தால், லோயர் பவானித் திட்டமே வந்திருக்க முடியாது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி குற்றம் சாட்டியிருக்கிறது; ஏன் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்டிருக்கிறது.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அந்தத் திட்டத்தில் இருக்கக் கூடியதை நான் சொல்லுகிறேன். கனம் உறுப்பினர் திரு. தண்டாயுதபாணி பிள்ளை அவர்கள் கொஞ்சம் ஆத்திரமாக, வேகமாகப் பேசினார்கள். லோயர் பவானி தண்ணீர் வேண்டும், அதை எங்கோ கொடுத்தோம் என்று புலவர் பேசினார். கொடுத்திருக்காவிட்டால் இந்த வருஷம் சோழ நாட்டில் மிகவும் வந்திருக்காது என்று சொன்னார்கள். அதற்கு கனம் உறுப்பினர் திரு. தண்டாயுதபாணி பிள்ளை அவர்கள், “காவிரித் தண்ணீர் எங்களுடைய தண்ணீர், அதை எங்களுக்கு இல்லாமல் வேறு எங்கோ தேக்கி வைத்துக் கொண்டுவிட்டார்கள்; எங்களுக்கு இல்லாமல் செய்துவிட்டார்கள்” என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னார்கள்.

“லோயர் பவானியிலே இருந்து அளிஞ்சி மற்றப் பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும்; அந்தத் திட்டம் என்ன ஆயிற்று?” என்று கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கேட்டார்கள். அங்கேதான் கொஞ்சம் தயக்கம் வருகிறது. பவானி ஆற்றில் வரக்கூடிய தண்ணீர் லோயர் பவானிக்கு இருப்பதைப் போலவும், அதைக் குறித்து வேறு திட்டமே சித்திக்கக்கூடாது என்பது போன்று கனம் உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் சற்று ஆக்ரோஷமாகப் பேசினார்கள்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : நான் சொல்வதெல்லாம் இதுதான். கடந்த நான்கைந்து வருஷங்களாகத் தொடர்ந்து எங்களுக்குக் கொடுத்து வந்த தண்ணீரை ஒழுங்காகக் கால்வாயில் வீட்டு விடுங்கள்; அதை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்காதீர்கள் என்று நான் சொன்னேன். வேறு புதிய திட்டம் கொண்டுவருவதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கீழ் பவானித் திட்டம் வகுக்கப் பட்டபோது, இவ்வளவு தண்ணீர் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அதற்கு மேலும் தண்ணீர் இருந்து, அப்பொழுது மேல் பவானித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இருக்கிற தண்ணீர் வீணாகப் போகவேண்டாம் என்று ஒன்றைச் செய்தால், “நான் காண்டுகள் அனுபவித்தோம்” என்று வெஸ்டெட் இன்டொஸ்ட்

16th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஜமீந்தாரி இன்டரஸ்ட் இருப்பதுபோல் நினைத்துக்கொண்டு, “அதை யாருக்கும் கொடுக்கக்கூடாது” என்று சொல்வது முறையல்ல; நியாயம் அல்ல.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : ‘ஜமீந்தாரி இன்டெரஸ்ட்’ என்று சொல்லக் கூடாது. அந்த மாதிரி மனோபாவம் எனக்குக் கிடை யாது. முன்பு இருந்தவர்களுடைய நலனைக் கவனிக்காமல், புதிய வர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்று நினைப்பது சரியல்ல பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதையொட்டி, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கக்கூடிய நிலைபை விவரமாகச் சொன்னார்கள். லோயர் பவானித் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு தண்ணீர் உரியதோ அந்தத் தண்ணீரைக் கொடுக்கத் தயார். உபரியாக இருக்கும் தண்ணீர் வறண்டிருக்கும் அவினாசி போன்ற மற்றப் பகுதிகளுக்குக் கொடுக்கலாமா என்கிற திட்டத்தையே ஆலோசிக்கக்கூடாது என்று சொன்னால், அது எப்படிப் பொருத்தமாக இருக்கும்? லோயர் பவானிக்கு, நாம் அந்தத் திட்டம் உருவாகும்போது எவ்வளவு தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று சொன்னோமோ, அதிலிருந்து குறைக்கமாட்டார்கள் என்றுதான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு மேலே கொடுக்கிறோம். ஆற்றிலே வரும் தண்ணீரைப் பற்றி வேறு யாரும் சிந்திக்கக் கூடாது என்ற நினைப்பு இருக்கும்போது, ரொம்பச் சலபமாக கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள், “ஏன் கேரள ராஜ்யத்திலிருந்து நமக்கு வரக் கூடாது? ஆந்திராவிலிருந்து வரக் கூடாது?” என்று கேட்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். ஒரு மாநிலத்தைச் சேர்ந்த நமக்குள்ளேயே இவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. காடுவெட்டி அவர்கள் . . .

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : திரும்பத் திரும்ப கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், இன்றைக்கு அமராவதித் தண்ணீர் பழைய கால்வாய்க்கே போதவில்லை. இப்படியிருக்கும்போது, இது ஏன் புதுக்கோட்டைக்குப் போகவேண்டும்? என்று கேட்கிறோமே தவிர, அமைச்சர் அவர்கள் தேர்தல் பிரசாரத்திற்காகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றிச் சொல்லி, இப்படி விவகாரத்தைப் பேசிக்கொண்டு போகிறார்கள்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். நான் தேர்தலைப் பற்றியே நினைக்கவில்லை. தேர்தல் ஞாபகமே எனக்கு இல்லை. ஒருகால் அவர் அந்த ஞாபகத்தில் பேசியிருக்கலாம். நீர்ப் பாசனத்தில் இருக்கும் சிக்கல்களைத்தான் நான் சொன்னேன். நான் அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கும் விவரம் பூராவும், கனம் அங்கத்தினர்கள் அவைகளைப்பற்றி அழுத்தமாகச் சிந்திக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

[திரு. வெ. ராமைய்யா]

[16th March 1966]

இதெல்லாம் தேர்தலுக்காகப் பேசிவிட்டுப் போவதென்றால் லாபமே இருக்காது. ஏனென்றால், ஒன்றுக்கொன்று இணைந்திருக்கக் கூடிய பிரச்சனை. லோபர் பவானியிலே இருக்கும் தண்ணீரை மற்ற ஒரு தாலுக்காவிற்குக் கொண்டு போனால் கஷ்டம் வந்து விடுமோ என்று நாம் நினைக்கிறோம். அமராவதித் தண்ணீர் வேறு எங்காவது போனால் கஷ்டம் வந்துவிடுமோ என்றும் நாம் நினைக்கிறோம். நமக்குள்ளேயே இவ்வளவு சர்ச்சைகள், சந்தேகங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், அதே நேரத்தில், அண்டை ராஜ்யத்தில் இருக்கும் தண்ணீரைப்பற்றி நாம் இங்கே சொல்கிறோம். இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் போன்றவர்கள் சொல்கிறார்கள். “வினாகக் கடலிலே போய்க் கலக்கிறது” என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன்—புதுக்கோட்டையில் இருக்கும் நான், “தஞ்சை விவசாயிகள் தண்ணீரை ஒழுங்காகப் பயன்படுத்தவில்லை, கடலுக்குப் போகிறது” என்று சொன்னால், தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கிற வர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றவர்களே ஒருவருக்கொருவர் இப்படிச் சொல்லும்போது, அண்டை ராஜ்யமாகிய கேரளாவில் உள்ள தண்ணீர் கடலுக்குப் போய் விடுகிறது, ஆந்திராவிலே உள்ள தண்ணீர் வினாகக் கடலிலே விடுகிறது என்று நாம் சொல்லுவது என்றால், அத்தந்த ராஜ்யங்களில் உள்ளவர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. “எங்களுக்குத் திட்டம் இருக்கிறது; எங்கள் ராஜ்யத்தில் இருக்கும் தண்ணீரை நாங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறோம்” என்கிறார்கள். பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த நிலைக்கும், இப்பொழுது இருக்கும் நிலைக்கும் அத்தந்த மாநிலத்தில் எத்தனையோ மாறுதல் இருக்கிறது. கேரளாவில் அவர்கள் எத்தனையோ திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அப்படியானால், தமிழ்நாட்டுக்குக் கேரளாவில் இருந்து தண்ணீர் வேண்டாம் என்று அமைச்சர் கருதுகிறாரா? கேரளத்தில் இருந்து நாம் தண்ணீர் கேட்பது நியாயம் இல்லை என்றும் அமைச்சர் கருதுகிறாரா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் அங்கத்தினர் இம்மாதிரி குறுக்குக் கேள்வி போட்டு மடக்கிவிடலாம் என்று நினைக்கக் கூடாது. நான் பொதுவாக இருக்கும் பிரச்சனையைச் சொல்கிறேன். பத்து வருஷமாக அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். முயற்சி எடுக்கும்போது, அவர்களுடைய தேவையை உணர்ந்து அவர்கள் வழி செய்துகொண்டது போக, நடைமுறையில் சாத்தியமானது நமக்கு வரவேண்டும். கேரள அரசாங்கம் பூர்வாண் சங்கர் அவர்கள் தலையில் நடந்து கொண்டிருந்த போது, அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையைக் குறித்துப் பூர்வாங்கமாகப் பேசவேண்டும், இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகளையெல்லாம் அவருடைய காலத்தில் தீர்த்து, எங்கெங்கே சாத்தியமோ அங்கிருந்தெல்லாம் தமிழ் நாட்டுக்கு தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே அவர்கள் ஆலோசனை சொன்னார்கள். இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய தலையீட்டினாலே

16th March 1966] [திரு. வெ. ராமைய்யா]

எதுவும் தொந்தரவு வந்துவிடக்கூடாது, நாமே நேரடியாகப் பேசலாம் என்ற அடிப்படையிலே, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கும் தொழில் துறை அமைச்சரையும் என்னையும் திருவாங்கூருக்கு அழைத்துப் பேச நல்லதொரு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இரண்டு ராஜ்யப் பிரதம இன்ஜினியர்களும் முதல் தடவைபாக ஒவ்வொருவருடைய கையில் இருக்கும் திட்டங்களைப் பார்த்துப் பரிசீலனை செய்வதற்கான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அங்கே தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கிறது என்று நாம் சொல்கிறோம். அவர்கள், “தண்ணீர் இல்லை” என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால், ஒவ்வொருவருடைய கையில் இருக்கும் புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு பேசக்கூடிய அந்தக் கட்டத்தில் சென்னை அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளாக நாங்கள் சென்றோம். ஆனால், அங்கிருக்கும் நிலை எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஒன்றை நாம் குறிப்பிடுவதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதை நான் சொல்லும்போது உடனே குறுக்கிட்டு, “முயற்சி எடுக்கத் தவறிவிட்டீர்கள்” என்று சொல்லக் கூடாது. நமக்குக் கேரளாவில் எங்கிருந்து சுலபமாகத் தண்ணீரைத் திருப்பிவிட முடியுமோ, அங்கே கிடைக்கும் தண்ணீர் அளவு கொஞ்சம் குறைவாகவே இருக்கிறது. அந்த ராஜ்யத்தில் அதிகமாக மழை பொழியக் கூடிய பகுதி, கடலோரப் பகுதியாகும். இன்னும் கொஞ்சம் உள்ளே தள்ளி, நமக்குச் சௌகரியமான இடத்தில் திருப்பிவிடலாம். மென்றால் அங்கே கம்மியாக இருக்கிறது. அதோடல்லாமல் அவர்களும் ஏராளமான திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு வருஷா வருஷம் கடலரிப்பு மிக அதிகமாக இருக்கிறது, உப்புத் தண்ணீர் உள்ளே வந்து கொண்டிருக்கிறது, அதற்கு நல்ல தண்ணீர் வேண்டும். நல்ல தண்ணீர் வேகமாக வந்தால்தான் உப்புத் தண்ணீரை அடித்துக்கொண்டு போகும், பூமியைக் காப்பாற்ற முடியும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆனால், கேரள அரசாங்கம் நமக்குப் பரிபூரண ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்காமல் இல்லை. பரம்பிக்குளம்-ஆஸிபாறு திட்டத்தின் வெற்றிக்கு அவர்களுடைய பரிபூரண ஒத்துழைப்புத்தான் காரணம். அதுபோலவே, மற்றத் திட்டங்களையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்ற கருத்து இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபை உணர்ந்திருக்கும், அதற்கு வேண்டிய விடா முயற்சியோடு நாம் சாரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அதுபோலவே, ஆந்திர மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் ஸ்ரீமான் சஞ்சீவி ரெட்டி அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது தமிழ் நாட்டுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஆசையோடு அவர்களுடைய நீர் ஆதாரங்களைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய ஒரு நிபுணரைப் போட்டார். அவரும் அதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்து அந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் உபரி தண்ணீர் எவ்வளவு என்பதை அந்த ராஜ்ய திட்டங்கள் எல்லாம் பூர்த்தி செய்யப்பட்டவுடன்தான் நிர்ணயிக்க முடியும் என்று ரிப்போர்ட் கொடுத்தார்கள். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் இதுபற்றி எல்லாம் அரசாங்கம் நன்கு பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைக் காட்டவேதான்.

[திரு. வெ. ராமையா] [16th March 1966]

இன்னும் முக்கியமாக யுடிஸிசேஷன் என்பதைப்பற்றி கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் கொடுத்திருக்கக்கூடிய விவரம் தொடர்ந்து பரிசீலனையில் இருக்கும். ரயத்துகளுடைய முயற்சிக்குறைவினால்தான் இதில் தாமதம் ஏற்படுவதாக அரசாங்கம் சொல்கிறது என்று சொன்னார்கள். சில இடங்களில் நாம் தண்ணீர் கொடுக்கிறோம். ஆனால், அந்தத் தண்ணீரை உபயோகித்துத்தான் விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்று நாம் விவசாயிகளை வற்புறுத்த முடியவில்லை. பல திட்டப் பிரதேசங்களில் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக நெய்யாறு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால்—டி.சி. ஸ்டேட்டில் கன்னியாகுமரி இருந்த போதே வற்புறுத்தப்பட்டு வந்த திட்டம். அதை நாம் எடுத்து நல்லமுறையில் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இருந்தும் அங்கு ஆறுக்கக்கூடிய விவசாயிகள் அந்தத் தண்ணீரை எடுத்துப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் நிலையில் இல்லை. இந்தத் தண்ணீரை பயன்படுத்தாமல் நல்ல மிளகு போன்ற லாபம் தரக்கூடிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். நாம் உடனே விவசாயிகளை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று சொன்னாலும்—அந்தப் பகுதி நிலத்தை சீர்படுத்துவதற்கே எத்தனையோ கோடி செலவுழிக்கவேண்டும்.

அடுத்து, திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு ப்ராஜெக்ட் ஏரியாவில் நஞ்சைப் பயிர் உற்பத்தி செய்வதில்—செல்வாக்குள்ளவர்களுக்கு ஒருமாதிரியாகவும், மற்றவர்களுக்கு ஒருமாதிரியாகவும், நடத்துவதாகச் சொன்னார்கள். இதுபோன்ற புகார்கள் எழும் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்துதான்—பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு ப்ராஜெக்ட் என்ஜினியரிடம் அந்தப் பிரச்சினையைவிடாமல் பூராவாக அங்குள்ள நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்து ஒரு சீனியர் கலெக்டர், சூப்பிரின்டென்டிங் என்ஜினியர், கூட்டுறவு இலாகா அதிகாரி ஆகியோரை ஒரு டீமாகப்போட்டு—எந்த எந்த இடத்தில் எந்தப் பயிர் வைக்கவேண்டும் என்பதை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் குறிப்பிட்ட குறைபாடுகளை எடுத்துச் சென்றால் நியாயம் வழங்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ராஜ்ய மட்டத்திலும் கூட பி.ஏ.பி. அடிப்படையில் போர்டு செயல்படுகிறார்கள்.

நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னபடி பருவ மழையினால் இவ்வாண்டு ஒரு பயங்கரமான நிலை தோன்றிற்று. அதை முன்கூட்டி உணர்ந்து, தக்க வகையில் உணவுக் கஷ்டம் வந்துவிடாதபடி இலாகாவில் உள்ள அதிகாரிகள் பணிபுரிந்திருக்கிறார்கள். எல்லாரும் சிறப்பாகப் பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள் என்றாலும் நான் இரண்டொருவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய ராஜ்ய பிரதம என்ஜினியர் அவர்கள் இவ்வாண்டு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார்கள்—இவ்வாண்டே தான் எந்த வருடமும் இல்லாத வகையில் நமக்குச் சோதனை ஏற்பட்டது. இந்த நேரத்தில் அவர்கள் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் சென்று ஊக்கம் கொடுத்து நல்ல தொண்டைச் செய்தார்கள். அதற்காகத் திரு. ஆர். எஸ். பாண்டியன் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

16th March 1966] [திரு. வெ. ராமைய்யா]

அதேபோல சூப்பிரன்டென்டிங் என்ஜினியர் திரு. ஆழ்வார் அவர்கள்—எனக்கே பரிதாபமாக இருந்தது—ஜீப்பைவிட்டு 3 மாதம் இறங்காமலேயே தஞ்சை டெல்டா பகுதியில் சுற்றிச் சுற்றி நல்ல சிறப்பைத் தொண்டைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதுபோலவே பெரியாறு பகுதியில் செயல்பட்ட எக்சிக்யூடிவ் என்ஜினியர் திரு. மணவாளன் அவர்களையும் பாராட்ட விரும்புகிறேன். அதுபோல இந்த வருஷம் விசேஷமாகப் பல திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு—மத்திய அரசாங்கம் கேட்கிற புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் அளித்து, தன் உடல் நலத்தையும் கூடக் கவனிக்காமல் செயல்பட்ட அந்த இலாகா காரியதரிசி திரு. திருமலை அவர்களுக்கும் என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, திருவண்ணாமலை தொகுதியில் மேய்ப்பாக்கம் அருகில் இருந்த அணை உடைந்து நான்கைந்து ஆண்டுகளாகியும் . . .

Mr. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member cannot except the Hon. Minister to reply to every point raised by him.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மிக்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு எல்லா விவரங்களுக்கும் பதில் அளித்தார்கள். அதிகாரிகளையும் பாராட்டினார்கள். திட்டப்பகுதியில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கக் கூடிய ஊழியர்களைப்பற்றி நான் வற்புறுத்திச் சொன்னேன், அவர்களைக் கனம் அமைச்சர் பாராட்டவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. அவர்களுடைய பரிதாபகரமான நிலைக்குப் பரிகாரமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவிருக்கிறார்கள் என்று அறியலாமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : நான் அதிகாரிகளைப் பாராட்டி விட்டு மற்றவர்களைப் பாராட்டாமல் விட்டுவிட்டதாகச் சொல்லக் கூடாது. நான் அதற்காகத்தான் எல்லோருக்கும் என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னேன். விசேஷமாக பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டப் பகுதியில் வேலைசெய்த தொழிலாளர்களுடைய திறமையை, ஊக்கத்தை நான் அறிவேன். அம்மாதிரி தொழிலாளர்கள் பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் பேர்களுக்குமேல் இருக்கிறார்கள். நல்ல திறமை வாய்ந்த அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய பெரிய திட்டத்தை வேறு எங்கே துவக்கலாம் என்றே நான் யோசித்து வருகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களும், சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பத்துப் பன்னிரண்டு வருஷங்களாகத் தொடர்ந்து வேலையில் இருந்த அவர்கள் இன்றைக்கு நிற்கதியாக விடப்படுகிறார்களே என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதுபோல ஒரு திட்ட அடிப்படையில் வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்பவர்கள் அத்தனைபேர்களையும் நிரந்தரமாக சர்க்கார் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். காரணம், அந்தத் திட்டம் முடிந்து விட்டால் வேலை இல்லை. அதன்

[திரு. வெ. ராமைய்யா] [16th March 1966]

காகத்தான் வேறு திட்டம் என்று ஆரம்பித்தால் இந்தத் திறமை மிக்க, அனுபவமிக்க ஊழியர்களுக்கே முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதும் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : மணிமுத்தாறு திட்டத்தில் 80 அடிக்குமேல் இருக்கும் தண்ணீரை நாங்குநேரிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கண்டிருக்கும்போது தாம்பிரபரணிக்குக் கொடுக்க யோசித்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்களே, முதலில் போட்ட திட்ட அடிப்படைக்கு மாறாமல் நாங்குநேரிக்குக் கொடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : நான் சொன்னது பொதுவாக நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை எப்படி அணுகவேண்டும் என்பது. ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அந்தத் திட்டத்தில் எப்படி இருக்கிறதோ, ரெக்கார்டில் எப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதைப்போலத்தான் வேலையை எடுத்துக்கொள்வார்கள்.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம் : பாலாறு பாசன விதியை ரத்து செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். பாலாறு பாசன விதியை செங்கல் பட்டு மாவட்டத்தில், முதலமைச்சர் அவர்கள் மாவட்டத்தில் எடுத்துவிடுவதற்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கம்ன அங்கத்தினர் என்னைப் பற்றிக் கவலைப்படவேண்டாம். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் கூடப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். பாலாறு கடலில் போய் விழுகிற இடம் செங்கற்பட்டு ஜில்லாதான். கடலில் போய் விழுகிற ஜில்லா என்பதற்காகச் செய்யவேண்டிய தில்லை, முதல் அமைச்சர் அல்லது இன்னொரு அமைச்சர் ஜில்லா என்பதற்காகவும் செய்யவேண்டியதல்ல. செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் எப்போது அந்த விதியைத் தளர்த்த வேண்டுமோ அது தளர்த்தப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது; சித்தூரில்கூட தளர்த்தப் பட்டிருக்கிறது.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member Sri Saw Ganesan, is not in his seat. So his cut motion to Demand No. XXVI—Irrigation is deemed to have been withdrawn.

The cut motion of Sri P. Murugaiyan to Demand No. XXVI—Irrigation was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,99,84,800 under Demand No. XXVI—Irrigation.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member Sri Saw Ganesan is not in his seat, So, his cut motion to Demand No. XLII—Capital Outlay on Irrigation is deemed to have been withdrawn.

The cut motion of Sri P. Murugaiyan to Demand No. XLII—Capital Outlay on Irrigation was put and lost.

16th March 1966]

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 9,79,87,900 under Demand No. XLII—Capital Outlay on Irrigation.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

2-12
p.m.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory rules and Orders.

* 159. Notification issued with G.O. Ms. No. 33, Public (Services-A), dated 5th January 1966, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954 in so far as it relates to the Madras Fisheries Subordinate Service published with Public (Services) Department Notification No. 50, dated the 5th May 1954 at pages 759 to 768 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 9th June 1954, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

* 160. Notification issued with G.O. Ms. No. 35, Public (Services-A), dated 5th January 1966, amending the Madras Public Service Commission Regulations 1954 in so far as it relates to the Madras Agricultural Subordinate Service published with Public (Services) Department Notification No. 50, dated the 5th May 1954 at pages 759 to 768 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 9th June 1954, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

* 161. Notification issued with G.O. Ms. No. 2073, Education, dated 3rd December 1965, approving the list of all the Parks and Play fields set out in the Schedule of the notification in the area within the jurisdiction of the Mettupalayam Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

† 162. Notification issued with G.O. Ms. No. 341, Rural Development and Local Administration, dated 17th February 1966 making certain amendments to the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 23 of 1966, dated the 7th February 1966, published at page 2 of Part II—Section 2 of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 10th February 1960. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

† 163. Notification issued with G.O. Ms. No. 481, L.A., dated 1st March 1966 declaring that with effect on and from the 1st March 1966, the area specified in the Schedule of the notification